

ایران تووشه

- دانلود نمونه سوالات امتحانی

- دانلود کتاب های معلم

- دانلود آزمون های معلم جی و نجف

- دانلود خیام و مقاله آنلاین

- دانلود و مخاوره

IranTooshe.ir

@irantoooshe

IranTooshe

«فهرست مطالب»

۳	عربی یازدهم
۴ درس ۱
۱۶ درس ۲
۲۷ درس ۳
۳۸ درس ۴
۵۹ درس ۵
۶۷ درس ۶
۷۸ درس ۷
۹۱	پاسخنامه

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

۲

دری کاندیده
لسانی

تحمیه و تنظیم: هادی پولادی

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

لغات مهم درس اول :

أُومُر : دستور بد (وَ + أُومُر = وَأْمُر)	أَغْضَض مِنْ صَوْتِك : صدایت را پایین بیاور (مضارع : يَعْضُ)	أَرْضَى : راضی کرد ، خشنود کرد (مضارع : يُرضِي)
أَقْمَ : به پا دار (أَقَامَ ، يُقْيِمُ) أَقِمَ الصلاة : فاز را برپای دار	أَفْصَد : میانه روی کن (قَصَدَ ، يَقْصِدُ)	لَاقْمِش : راه نرو (ماضی : مَشَى ، مضارع : يَمْسِشُ)
إِنْهَى : بازدار (نَهَى ، يَنْهَى)	أَنْكَر : رشت ، رشت ترین = أَقْبَح	إِقْتَصَاد : صرفه جویی (إِقْتَصَدَ ، يَقْتَصِدُ)
تَرَبَوْيَ : پرورشی	أَهْدَى : هدیه کرد (مضارع : يُهْدِي)	آسْخَطَ : خشمگین کرد (مضارع : يُسْخِطُ)
جَادَلْ : بحث کن (جَادَلَ ، يُجَادِلُ)	تَعْمُرْ : عمر می کند (در اینجا یعنی ماندگار می شود) (عَمَرَ ، يَعْمُرُ)	جَبَار : ستمکار زورمند (صفت خدا به معنای زورمند)
يُقَدِّمْ : تقديم می کند ، پیش می فرستد (ماضی : قَدَّمَ)	لَا نُصَاعِرْ خَدَّكَ : با تکبر رویت را برابر نگردن (مضارع: يُصَاعِرُ)	لَمَّمَ : کامل کرد لَا لَمَّمَ : تا کامل کنم
دَعْ : رها کن (وَدَعَ / يَدَعُ)	خَدْ : صورت ، گونه	حَرَّ : بشتاب
سُعْرَ : قیمت (جمع: أَسْعَار)	سَاءَ : بد شد (مضارع: يَسْوَءُ)	زَمِيل: همکار
صَمْتَ : خاموشی ، سکوت	شَبَهَ : تشبیه کرد (مضارع : يُشَبِّهُ)	شَاتِمَ : ناسراگو
عَاقَبَ : کیفر داد (مضارع : يُعَاقِبُ)	عَذَّبَ : عذاب داد (مضارع : يُعَذِّبُ)	ضَلَّ : گمراه شد (مضارع: يَضَلُّ)
فَخُورَ : فخر فروش ≠ مُتواضع	غَلَبَتْ : چیره شده (مضارع : يَغْلِبُ)	عَزْمُ الْأَمْرَ : کارهای مهم
قَيْمَ : ارزشمند	فُنُونْ : هنرها (مفرد : فَنْ)	الْفَالِقَ : سپیده دم
مَرَحَّاً : شادمانه و با ناز و خودپسندی	تَخْفِيفَ : تخفیف	حَمِيرَ : خرها (مفرد : حِمار)
إِذْنَ : بنابراین	مُخْتَالْ : خودپسند = مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ	مَتَجَرَ : مغازه
إعْجَابٌ بِالنَّفْسِ : خود پسندی	مُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ : خود پسند	مَشْيَ : راه رفتن
مَيْزَ : جدا و سوا کن (مَيْزَ ، يُمَيِّزُ)	مُنْكَرَ : کار رشت	مِيزان : ترازو (ترازوی اعمال)
حَسَنَتْ : نیکو گردانیدی	مُهَانَ : خوار	مَهْلَلَ : آرام باش
لَـ بـ گـ مـان (حرف تأکید)	نَوْعِيَةَ : جنس	مَوْدَجَ : نمونه (جمع : نَمَادِجَ)
ناهی ، ناه : بازدارنده جمع : ناهون ، ناهین ، نهاده	لِيَهْتَدَى : تا راهنمایی شود (ماضی : إِهْتَدَى)	إِسْتَهْلَاكَ : مصرف کردن (إِسْتَهْلَكَ ، يَسْتَهْلِكُ)
		مَا يَلِي : آنچه می آید

١٠. «قُلْتُ لِمَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ... . الَّذِي شَاقَهُ،.....يَا أَخِي؛ لَا عُوْقَبُ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ... عَنْهُ!». عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) يُعَاقِبُ-أُتُرُكُ-الشَّتِيمُ
٤) يَشْتُمُ-مُهَانًا-الجَلْمِ	٢) يُسْخِطُ-دَعْ-الْمُعَاقِبَةُ
٤) يَسْتَهْلِكُوا-اِقْتِصَاد-لَا يَنْقِطُ	٣) يَسْبَبُ-مَهْلًا-السُّكُوتُ
٤) اِعْتَدُلُوا-تَقْطِيع-لَا يَغْرِقُ	٢) اِقْتَصِدوا-اسْتِهْلَاكِ-لَا يَعْرِقَ
٥. فِي..... الْكَهْرَباءِ ى..... كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ،أَيْهَا الْمَوَاطِنُونَ!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) اِسْتَهْلِكُوا-اِقْتِصَاد-لَا يَنْقِطُ
٤) أَنَّكُرِ-مُخْتَالِيَنَ	٣) اِحْسَنِ-دَاعِينَ إِلَى الْمُنْكَرِ
٦. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسْخَطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقَبَ عَدُوكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِمَهِ مَا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطْ:	١) خَشْمَكِينُ شَوْد-كِيفَرَ دَادَهُ شَوْدَ بَالَا نَبِر
٤) خَشْمَكِينُ كَنِي-مَجَازَاتُ كَنِي-بَالَا نَرُود	٣) عَصْبَانِي شَوْد-مَجَازَاتُ كَنَد-بَالَا نَبِرِي
٧. «الْوَطَنُ هُوَ أَحَدُ أَهْمَّ الْعَوْمَالِ فِي مَعْرِفَهِ وَضُعُّ الْبَلَدِ... ..!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) الْإِقْتِصَاد-السِّيَاسِيُّ
٤) الْإِسْتِخْرَاجُ-الاجْتِمَاعِيُّ	٣) الْإِنْتَاجُ-الاِقْتِصَادِيُّ
٨. «مِن..... الأَعْمَالِ عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) الْإِقْتِصَاد-السِّيَاسِيُّ
٤) شَرُّ-مُعَجِّبِينَ بِأَنْفُسِنَا نَخْطَأُ: - هُوَ أَنْ نَكُون..... تَاهِينُ عنِ الْمَعْرُوفِ	٣) أَحَسَنِ-دَاعِينَ إِلَى الْمُنْكَرِ
٩. فِي..... الْكَهْرَباءِ ى..... كُلُّ مَكَانٍ فِي الظَّلَامِ،أَيْهَا الْمَوَاطِنُونَ!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) اِسْتَهْلِكُوا-اِقْتِصَاد-لَا يَنْقِطُ
٤) اِعْتَدُلُوا-تَقْطِيع-لَا يَغْرِقُ	٢) اِقْتَصِدوا-اسْتِهْلَاكِ-لَا يَعْرِقَ
١٠. «قُلْتُ لِمَنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ... . الَّذِي شَاقَهُ،.....يَا أَخِي؛ لَا عُوْقَبُ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ... عَنْهُ!». عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	٣) اِحْسَنِ-دَاعِينَ إِلَى الْمُنْكَرِ
٤) يَشْتُمُ-مُهَانًا-الجَلْمِ	٢) يُسْخِطُ-دَعْ-الْمُعَاقِبَةُ
٤) يَسْبَبُ-مَهْلًا-السُّكُوتُ	٣) يَسْبَبُ-مَهْلًا-السُّكُوتُ
٥. عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) يُعَاقِبُ-أُتُرُكُ-الشَّتِيمُ
٦. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسْخَطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقَبَ عَدُوكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِمَهِ مَا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطْ:	١) خَشْمَكِينُ شَوْد-كِيفَرَ دَادَهُ شَوْدَ بَالَا نَبِر
٦. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسْخَطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقَبَ عَدُوكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِمَهِ مَا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطْ:	٣) عَصْبَانِي شَوْد-مَجَازَاتُ كَنَد-بَالَا نَبِرِي
٧. «الْوَطَنُ هُوَ أَحَدُ أَهْمَّ الْعَوْمَالِ فِي مَعْرِفَهِ وَضُعُّ الْبَلَدِ... ..!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) الْإِقْتِصَاد-السِّيَاسِيُّ
٧. «الْوَطَنُ هُوَ أَحَدُ أَهْمَّ الْعَوْمَالِ فِي مَعْرِفَهِ وَضُعُّ الْبَلَدِ... ..!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	٣) يَسِّسَ الْمُنْكَرِ الْجَبَارُ مَحْبُوبًا عَنِ النَّاسِ!(الْمُتَوَاضِعُ)
٨. «مِن..... الأَعْمَالِ عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	١) إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (مُعَجِّبٌ بِنَفْسِهِ)
٨. «مِن..... الأَعْمَالِ عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	٣) لَا تَعْمُرُ الْحُكْمُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَارِ!(الْقَاهِرُ)
٩. عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغَاتِ:	٤. عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِمُضَادِ الْمَفَرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطْ:
٩. عِي!!»عَيْنُ الصَّحِيحِ لِمُضَادِ الْمَفَرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطْ:	١) إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (مُعَجِّبٌ بِنَفْسِهِ)
١٠. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسْخَطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقَبَ عَدُوكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِمَهِ مَا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطْ:	٢) لَا تَعْمُرُ الْحُكْمُ فِي قَلْبِ الْمُتَكَبِّرِ الْجَبَارِ!(الْقَاهِرُ)
١٠. «عِنْدَمَا تُرِيدُ أَنْ يُسْخَطَ الشَّيْطَانُ وَيُعَاقَبَ عَدُوكَ فَلَا تَرْفَعْ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِهِ!» عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَرْجِمَهِ مَا أَشِيرُ إِلَيْهِ بِخَطْ:	٣) إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (مُعَجِّبٌ بِنَفْسِهِ)

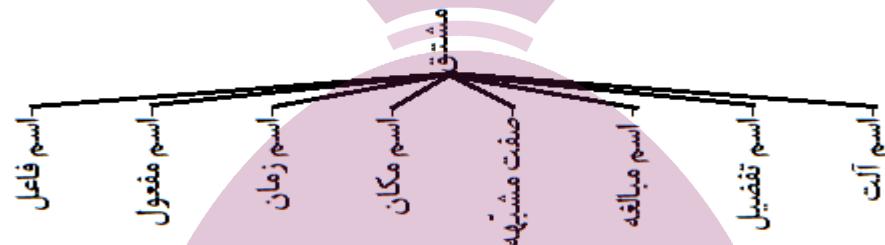

مشتقّات

مشتق: اسمی است که از کلمه دیگری گرفته شده است و اغلب معنی وصفی می‌دهد.

مانند: علامه (بسیار دانا) - الصادق (راستگو)

☞ نکته: اگر کلمه‌ای مشتق نباشد به آن **جامد** گویند.

☞ **تذکر:** در نظام جدید عبارت جامد و مشتق استفاده نشده است. و از بین مشتقات فقط به ۵ مورد ا آنها اشاره شده است که در درس اول یازدهم (اسم تفضیل و اسم مکان) و در درس دوم یازدهم (اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه) بحث شده است.

اسم تفضیل: برتری کسی یا چیزی را برابر کسی یا چیزی دیگر می‌رساند.

مانند: علیٰ أَعْلَمُ مِنْ حَسَنٍ (علی از حسن داناتر است)

أَفْعَلُ (مذکور) ← مانند: أَكْبَرُ، أَصْغَرُ
فُعلی (مو nth) ← مانند: كُبُرَى ، صُغرَى

طريقه ساخت:

☞ **هشدار:** اگر کلمه‌ای بر وزن **فعال** باشد اما به رنگ و عیب دلالت کند در آن صورت **اسم تفضیل** نیست
(**صفت مشبهه** خواهد بود.) مانند: أَخْضَرُ (سبز) / أَبْكَمُ (لال)

☞ مهم ترین رنگ‌ها عبارتند از: (اسود - سوداء) سیاه / (اخضر - خضراء) سبز / (ابیض - بیضاء) سفید / (احمر - حمراء) قرمز / (ازرق - زرقاء) آبی / (اصفر - صفراء) زرد

مهم ترین عیب ها عبارتند از : (آبکم - بکماء) لال / (آعمی - عمیاء) کور / (آخرس - خرساء) گنگ / (اعوج - عوجاء) کج / (احمق - حمقاء) ابله / (اصم - صماء) کر / (احوال - حوالء) لوج

نکات تكميلي

۱. گاهی اسم تفضیل بر وزن (**آفل**) و (**آفعی**) می آید .
آفل : آصح - آشد - آفل - آهن - آفعی : آغنى - آخفي - آنقى - آقوی و
۲. هر گاه بعد از اسم تفضیل حرف جر (من) باید آن اسم تفضیل **معادل صفت تفضیلی** (تر) در فارسی ترجمه می گردد . مثال: آنتَ أَعْلَمُ مِنْ عَلَيٌّ : تو داناتر از علی هستی
۳. اگر اسم تفضیل مضاف واقع گردد (یعنی دارای مضاف الیه باشد) **معادل صفت عالی** (ترین) در فارسی ترجمه می گردد . مثال: آنتَ أَفْضُلُ التَّلَامِيذِ : تو برترین دانش آموز هستی
۴. اسم تفضیل ال دار با (**ترین**) ترجمه می شود : هُوَ الْأَفْضَلُ : او برترین است .
۵. اسم های تفضیلی که بر وزن (**آفعال**) هستند معمولاً بر وزن (**آفاعِل**) جمع بسته می شوند : مثال : أَكْبَرٌ ⇌ أَكْبَرٌ / أَعْظَمٌ ⇌ أَعْظَمٌ / أَفْضَلٌ ⇌ أَفْضَلٌ

البته اگر جمع مکسر بر وزن آفعال بر برتری دلالت نکند ، اسم تفضیل نیست ، پس باید به مفردش دقت کنیم : آصایع (مفردش آصیع : انگشت) / آماکن (مفردش مکان)

- ### تشهای برای موفقیت
۶. اسم تفضیل مؤنث بر وزن **فعلیات** جمع بسته می شود . فُضْلٌ ⇌ فُضليات

۷. کلماتی که بر وزن آفعی هستند ، اگر به یک ضمیر متصل شوند الف کوتاه به صورت کشیده نوشته می شود یعنی به صورت (**أَفْعَا**) . مثال : آنقى + گُم ⇌ آنقاؤم

۸. اگر اسم تفضیل نکره باشد برای مفرد ، مثنی ، جمع ، مذكر و مؤنث به شکل یکسان (**أَفعَل**) به

کار می رود . مثال: هُوَ أَفْضَل / هَيْ أَفْضَل / بِزِيَّتِهِ أَفْضَل / نَحْنُ أَفْضَل / إِنَا أَفْضَل

۹. برای مقایسه میان مؤنث ها هم از وزن **آفعَل** استفاده می کنیم . مثال: مَرِيمُ أَعْلَمُ مِنْ فَاطِمَة

البته اگر بخواهیم اسم تفضیل را به عنوان صفت برای یک اسم مؤنث به کار ببریم ، غالباً از همان وزن **فُعلی** کمک می گیریم : **الآلية العظمى / الكلمة الحسنة**

۱۰. دقت کنید که وزن آفعال می تواند چند جور باشد :

الف) اسم :

✓ اسم تفضیل ✓ رنگ و عیب ✓ اسمهای همپون : أَبَعَ (چهار) ، أَنَبَ (خرگوش)

ب) فعل :

- ✓ ماضی باب افعال صیغه متکلم و مدده بر وزن **أَفعَل**
- ✓ ماضی باب افعال مجدد بر وزن **أَفعَل**
- ✓ امر باب افعال مجدد بر وزن **أَفعَل**
- ✓ صیغه تعجب (ما أَفعَل + مفعول)

◀ مثال :

ایران تو نش

احسنَ النَّاسُ ... : مردم نیکی کردن (احسن : فعل ماضی)

احسنَ النَّاسَ ... : به مردم نیکی کرد (احسن : فعل ماضی - فاعلش ضمیر مستتر هو)

احسنُ النَّاسِ مَنْ ... : بهترین مردم کسی است که ... (احسن اسم تفضیل و مبتدا)

احسنِ النَّاسَ : به مردم نیکی کن (احسن : فعل امر)

احسنُ النَّاسَ : به مردم نیکی می کنم (احسن : فعل مضارع متکلم و حده)

ما أَحَسَنَ عَلَيَاً : چه نیکوست علی ... (ما احسن : صیغه تعجب)

آخر ⇔ فعل ⇔ دیگر (اسم تفضیل) / جمعش: الآخرين / مونث اش: أخرى (بروزن فعلی) ⇔ جمعش: آخریات
آخر ⇔ فعل ⇔ پایان - آخر (اسم فاعل) / مؤنث اش: آخرة
اول ⇔ فعل ⇔ اسم تفضیل / مؤنث اش: أولى (بر وزن فعلی)
دنیا ⇔ فعلی ⇔ اسم تفضیل / مذکوش: أدنه بروزن (أفعى)

۱۰) دو کلمه خیر و شر:

✓ اسم تفضیل هستند :

- اگر به معنی **بهتر و بدتر** باشند مثلا بعدشان حرف جرّ من باید
مانند: **العلم خير من اهال**: علم بهتر از مال است .

- اگر به معنی **بهترین و بدترین** باشند مثلا بعدشان مضاف الیه باید و سپس اسم موصول
من باید مانند: **خير الناس من ينفع الناس**: بهترین مردم کسی است که به مردم نفع برساند .

✓ اسم تفضیل نیستند :

- اگر به معنای **(خوب / خوبی) و (بد / بدی)** بایند مثلا خودشان صفت شوند
مانند: **العمل الخير ينفعك**: کار خوب به تو نفع می رساند .

☞ اگر حرف (ال) در اولشان باید غالباً اسم تفضیل نمی شوند، و قیمت **هشدار**:

اینطور نیست که هرگاه خیر و شر مضاف واقع شده و بعدشان اسم ال دار باید ، همیشه اسم تفضیل شوند

بلکه میتوانند به معنای خوبی و بدی بوده و اسم تفضیل نشوند :

خير الناس يعود اليهم بلاشك و شرهم هكذا: خوبی مردم بدون تردید به خودشان باز میگردد و بدی شان همچنین

☞ یادآوری: جمع خیر ⇔ آخیار / جمع شر ⇔ شرور (نه شرور) ، اشرار

اسم مکان :

بر مکان وقوع فعل دلالت می کند. مانند: مَقْتَلٌ (مکان قتل)

طريقه ساخت:

بر وزن مَفْعِلٌ ، مَفْعَلٌ ، مَفْعَلَةٌ می آید. مانند: مَنْزِلٌ ، مَكَّبٌ ، مَدْرَسَةٌ

نکات تكميلی:

۱. وزن مَفْعِلٌ و مَفْعَلٌ برای اسم مکان و اسم زمان مشترکند و فقط از روی معنی و مفهوم آنها در جمله مشخص می شود که اسم مکان است یا اسم زمان.

مَقْتَلُ الحُسَيْن فِي كَرْبَلَاءٍ : مکان قتل حسین (ع) در کربلاست.

مانند:

مَقْتَلُ الحُسَيْن فِي يَوْمِ عَاشُورَاءٍ : زمان قتل حسین (ع) رو عاشوراست

۲. اسم مکان گاهی اوقات بر وزن (مَفْلٌ ، مَفَالٌ ، مَفْعٌ) می آید.

✓ مَفَلٌ : مَقَرٌ ، مَفَرٌ ، مَضَلٌ ، مَحَلٌ ، مَمَرٌ

✓ مَفَالٌ : مَزَارٌ ، مَطَارٌ ، مَدَارٌ ، مَكَانٌ ، مَقَامٌ

✓ مَفْعٌ : مَنْفِيٌ ، مَجْرِيٌ ، مَأْوَىٌ ، مَقْهَىٌ

۳. کلماتی را که بر وزن (مَفْعِلٌ ، مَفْعَلَةٌ ، مَفْعِلٌ) هستند با وزن مَفَاعِلٌ جمع می بندیم :

مانند: مَزارِع (چ مَزْرَعَةٌ) / مَعَابِد (چ مَعْبَدٌ) برای موفقیت

☞ البته وزن مَفَاعِلٌ اگر بر مکان دلالت نکند اسم مکان نیست: مَطَالِب (چ مَطَلَبٌ)

۴. اسم هایی که معنای مکان دارند ولی با وزن های ذکر شده مطابقت ندارند، اسم مکان نمی گیریم پس اسم هایی مانند (بَيْت : خانه) / (زَقَاق : کوچه) و ... اسم مکان نیستند.

بیشتر بدانید

صفت مشبهه : اسمی است که بر صفتی ثابت و پایدار دلالت می کند .

انواع صفت مشبهه :

الف) قیاسی : رنگ و عیب : **آفعال** (مذکر) مانند: اخضر (سبز) / **فعلاء** (مومن) مانند: خضراء (سبز)

حالات : **فعلان** (مذکر) مانند: عطشان / **فعلی** (مومن) مانند: عطشی

ب) سماعی :

وزن های سماعی صفت مشبهه زیاد است : **فعیل** (کَرِيم) ، **فعَل** (حَسَن) ، **فَعِيل** (فَرِح) و ...

﴿بادآوری: وزن آفعال﴾

صفت مشبهه که مومن اش بر وزن **فعلاء** است.(أحمر - حمراء) بر رنگ يا عيوب دلالت كند :

اسم تفضیل که مومن اش بر وزن **فعلی** است.(أكبر - گُبری) بر رنگ يا عيوب دلالت نکند :

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

۱۱. عین ما کله اسم التفضیل:

۱. أحمر / أقل / أعلى / أصغر ۲. أقوى / أراذل / أبعد / أشهر ۳. أسود / أبيض / خير / أحضر ۴. أكثر / أضل / أقدم / أصبح

۱۲. عین ما کله اسم التفضیل:

۱. أبيض - أصغر - أجود ۲. أتقى - أحب - أعلم ۳. أرحم - أزرق - أعلى ۴. أشد - أصفر - أكبر

۱۳. عین ما فيه اسم التفضیل:

۱. سیهلاک الأفضل من الناس عندما یحکمهم ملک ظالم! ۲. قافلة الروار ستندفع إلى مشهد المقدسة في الساعة السابعة غداً!

۴. من بذر بذور الخير فحصاده ينفعه بلا شك!

۳. لما نظر إلى النور الأحمر نشعر بتعجب شديد!

۱۴. عین ما ليس فيه اسم المكان:

۱. « وَمَا وَاهِمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ »

۲. في طریقنا نحو أصفهان توقفنا ساعة لأكل الطعام في مطعم نظيف!

۳. الغريب في الأمر هو أن جميع الأسماك المنتشرة على الأرض في ظاهرة مطر السمك من نوع واحد!

۴. يبعد مرقد ثامن أمتنا مسافة ثمانية كيلومتر تقريباً عن طهران!

۱۵. عین ما ليس فيه اسم التفضیل:

۱. « إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ »

۳. أعلم الناس من جمع علم الناس إلى علمه!

۱۶. عین « خیر » ليس اسم التفضیل:

۱. خير إخوانكم من أهدي إليكم عيوبكم!

۳. « فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ »

۱۷. عین ما فيه « اسم التفضیل » أكثر:

۱. « وَمَنْ أَحْسَنْ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ »

۴. أقرب العباد إلى الله يوم القيمة أكثرهم رحمة وأقلهم عصباً!

۳. إنه كان من أعظم علماء عصره وأشدُّهم اهتماماً بنشر العلم!

۱۸. عین الخطأ في استخدام اسم التفضیل:

۱. جبل دماوند أعلى جبل في إيران!

۳. فاطمة بنت محمد من صديقتها سناً!

۱۹. عین کلمة « خیر » اسم التفضیل :

۱. خيرك أكثر من أصدقائك!

۲. أريد لكم الخير في كل الأوقات!

٤. «وَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ»

٢٠. عَيْنَ الصَّحِيحَ عَنِ الْكَلْمَاتِ : «مُحَرَّمٌ - مَطَاعِمٌ - حَلَاقٌ - حُسْنِي».

١. اسم الفاعل - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل

٣. اسم المفعول - اسم المكان - اسم المبالغة - اسم التفضيل

٢١. عَيْنَ مَا لِيَسَ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ : «قَالَ مُضِيقُ أَمْوَالِي لِي فِي الْمَحْكَمَةِ عِنْ الدَّافِعِ: أُرْسِلْ لَكَ أَكْثَرَ أَمْوَالِكَ!»:

١. اسم الفاعل للمزيد - اسم المكان

٣. اسم المفعول للمزيد - اسم الفاعل

٢٢. عَيْنَ الْخَطَأِ عَنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. فاطِمَةٌ أَكْبَرُ مِنِي فَاحْتَرِمُهَا!

٣. السَّيِّدُ الْحَسِينِيُّ مِنْ أَفْضَلِ الْمُعَلَّمِينَ!

٢٣. عَيْنَ عِبَارَةً مَا جَاءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ :

١. الكذب مفتاح لِكُلِّ شَرٍ!

٣. السَّائِحُ ذَهَبَ إِلَى أَكْبَرِ الْمَكَتبَةِ فِي خُوزَسْتَانَ!

٢٤. عَيْنَ اسْمِ التَّفْضِيلِ لِيَسَ خَبْرًا :

١. هَذِهِ الْقَصَّةُ الَّتِي سَمِعْتُهَا مِنْكَ أَنْفَعُ الْقَصَصِ!

٣. شَهَادَوْنَا فِي الْحَرْبِ الْمُفْرُوضَةِ خَيْرَ النَّاسِ إِيمَانًاً وَعَمَلاً!

٢٥. عَيْنَ مَا لِيَسَ فِيهِ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. كَلْمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلِيَا!

٣. لِلْبَلْبَلِ خَيْرُ الْأَصْوَاتِ مِنْ بَيْنِ سَائرِ الطَّيُورِ!

٢٦. عَيْنَ مَا لِيَسَ فِي الْعِبَارَةِ : «لَمَّا وَصَلْتُ إِلَى مَمْرَأِيَّتِنَا رَأَيْتُ وَالَّذِينَ مَحْزُونُونَ عَنْ تَصَادُمِ السَّيَارَةِ!»:

١. اسم الفاعل / اسم المفعول ٢. اسم المكان / الاسم المثنى ٣. اسم الفاعل / اسم المبالغة ٤. اسم المفعول / اسم المكان

٢٧. عَيْنَ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. أَحِبُّ هَذَا الْفِلَمَ الرَّائِعَ لِأَنَّهُ جَمِيلٌ جَدًّا!

٣. أَعْلَمْتَ أَجْلَ منْ مَعْلَمٍ يَبْنِي وَيُنْسِي أَنْفُسًا!

٢٨. عَيْنَ «الآخِرِينَ» لِيَسَ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

١. وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ»

٢. التَّوَاضُعُ أَمْرٌ جَمِيلٌ يُمْكِنُ أَنْ يُؤْتَرَ فِي الْآخِرِينَ!

٣. أحياناً نعيّب ما في الآخرين و فينا نفس الصّفات أيضاً! ٤. التّجسُّسُ في أمور الآخرين محاولةٌ قبيحةٌ لِكَشْفِ أسرارِهم!

٢٩. عَيْنُ الْخَطَا:

١. بِي شک خداوند نسبت به بندگانش بسیار توبه پذیر است: إِنَّ اللَّهَ تَوَّبُ عَلَى عِبَادِهِ!

٢. گناهان کبیره از جمله شرک، آمرزیده نمی شوند: لَا تُغْفِرُ كَبَائِرُ الدُّنُوبِ مِنْهَا الشَّرُكُ!

٣. دوست داشتنی ترین بندگان خدا، با تقواترین شان هستند: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ أَتَقَاهُمْ!

٤. منت گذاشتند بعد از انجام کاری، بد است: الْمَنْ بَعْدَ الْقِيَامِ بِأَمْرٍ مِنَ الْأَعْمَالِ السَّيِّئَةِ!

٣٠. «قَدْ يَجْعَلُ اللَّهُ خَيْرًا فِي شَيْءٍ كُنْا نَكَرْهُهُ فِي بِدَايَةِ الْأَمْرِ...!»:

١. گاهی خداوند در چیزی که در آغاز کار، آن را ناپسند می شمردیم، خیری قرار می دهد!

٢. بی شک الله در خیری که آن را در ابتدای کار ناپسند می شماریم، خیری قرار داده است!

٣. شاید خداوند در چیزی که در آغاز کار آن را ناپسند شمرده بودیم. خیری قرار داده است!

٤. در ابتدای کار، چیزی را ناپسند می شماریم که شاید خداوند در آن خیری قرار دهد!

٣١. «مِنْ أَهْمَّ الْمُشَكَّلَاتِ الَّتِي يَوْجِهُهَا الْإِنْسَانُ هِيَ مُشَكَّلَةُ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمُجَمَّعِ»:

١. از مهم ترین مشکلات که انسان با آن روبه رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!

٢. بزرگترین مشکل که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل بی احترامی در میان مردم جامعه است!

٣. از مهم ترین مشکلات که آدمی با آن روبه رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!

٤. از مهم ترین مشکلاتی که آدمی با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!

٣٢. «قَدْ يَكُونُ بَيْنِ رِجَالِ الْمَصْنَعِ مِنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي وَالآخَرُونَ فِي عَمَلِهِ»:

١. گاهی بین مردان کارخانه شخصی هست که در کارش از من و بقیه بهتر است!

٢. میان مردان کارگاه کسی باشد که او کارش از من و دیگران بهتر است!

٣. در بین اهالی کارخانه کسی وجود دارد که در کار کردن از من و دیگران بهتر بوده است!

٤. در بین کارگران کارگاه شخصی است که او از ما و دیگران بهتر کار کرده است!

٣٣. أَحَبُّ أَصْدِقَائِي مِنْ هُوَ يَعْمَلُ بِوَعْدِهِ وَلَا يَلْمِزُ الْأَخْرَيْنَ أَبَدًا:

١. از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب چوبی نمی کند!

٢. دوست داشتنی ترین رفقایم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!

٣. محبوب ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ گاه از دیگران عیب جویی نمی کند!

٤. از میان دوستانم کسی را دوست می دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب های زشت نمی دهنند!

٣٤. «مِنْ أَهْمَّ أَسْبَابِ تُسْبِبِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ، أَعْمَالٌ قَبِيحَةٌ وَذُنُوبٌ نُرْتَكِبُها»:

١. از مهم ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم، کارهای زشت و گناهانی است که مردم مرتکب آنها می شوند!

۲. یکی از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، امور زشت و ناپسندی است که مرتكب می شویم!
۳. از مهم ترین عواملی که سبب قطع ارتباط بین مردم می شود، کارهای زشت و گناهانی است که مرتكب آن می شویم!
۴. مهم ترین علت قطع رابطه میان مردم، کارهای زشت و گناهانی است که ما مرتكب آن می شویم!
۳۵. «إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ مِنْ أَحْسَنَ إِلَى مَنْ أَسَأَ إِلَيْهِ»:

۱. اگر به مردم احسان کنم چون کسی هستم که به آن که به او بدی کرده، نیکی کرده ام!

۲. بی شک، نیکوترین مردم، بهترین آنها نسبت به کسی است که به او بدی کرده است!

۳. اگر به مردم نیکی کنی، چون کسی هستی که در حق کسی که به تو بدی کرده، خوبی کرده ای!

۴. همانا، نیکوترین مردم کسی است که به کسی که به او بدی کرده است، نیکی کند!

۳۶. میز ما لیس فيه اسم التفضیل :

۱. أكثر النـاسـ إـيمـانـاـ بـالـلـهـ بـعـدـمـاـ أـلـقـيـ الخـطـيـبـ عـلـيـهـمـ كـلامـاـ !
۲. يـزـدـادـ قـلـبـيـ حـبـاـ بـكـ يـوـمـاـ بـعـدـ يـوـمـ أـكـثـرـ فـأـكـثـرـ يـاـ أـسـتـاذـيـ !
۳. أـشـقـىـ النـاسـ مـنـ يـسـاـوـيـ يـوـمـاهـ وـ لـاـ يـسـعـيـ فـيـ التـغـيـيرـ !
۴. خـيـرـكـ لـاـ يـخـفـيـ عـلـيـنـاـ وـ عـلـىـ جـمـيعـ النـاسـ خـيـرـ الـبـرـيـةـ !

۳۷. میز "أكـثـرـ" مـخـتـلـفـاـ عـنـ الـبـاقـيـ :

۱. لم يـدـعـ أـخـيـ فـؤـادـ إـلـىـ حـفـلـةـ تـخـرـجـهـ مـنـ الجـامـعـةـ أـكـثـرـ أـقـرـباءـنـاـ
۲. مـلـاـ رـأـيـتـهـ بـعـدـ فـرـاقـ طـوـيلـ شـعـرـتـ بـأـيـ أـحـبـهـ أـكـثـرـ مـمـاـ كـنـتـ
۳. تـبـدوـ العـرـوـسـ فـيـ هـذـاـ الرـيـ أـكـثـرـ جـمـالـاـ وـ يـعـجـبـ الضـيـوـفـ جـمـالـهـاـ
۴. إـنـ يـعـلـمـ إـلـاـ إـنـ إـلـاـ إـنـ إـلـاـ إـنـ يـعـلـمـ إـلـاـ إـنـ إـلـاـ إـنـ يـعـلـمـ

۳۸. مـيـزـ ماـ فـيـهـ اـسـمـ التـفـضـيـلـ :

۱. أـحـبـ عـبـادـ اللـهـ وـ أـنـفـعـهـمـ فـيـ كـلـ حـالـ !
۲. لـاـ أـنـذـرـ طـولـ حـيـاتـ أـظـلـمـ مـنـ هـذـاـ الطـرـيـقـ !
۳. شـرـ النـاسـ يـرـجـعـ إـلـىـ أـنـفـسـهـمـ فـلـاتـكـنـ مـثـلـهـمـ !
۴. أـغـلـبـ النـاسـ عـلـىـ حـاـكـمـهـمـ الـجـائـرـ فـيـ بـلـادـكـمـ !

۳۹. مـيـزـ المـجـمـوعـةـ التـيـ كـلـهاـ مـنـ اـسـمـ التـفـضـيـلـ :

۱. الـأـوـاـئـ الـأـفـاضـلـ الـأـصـاغـرـ الـأـمـاـكـنـ
۲. الـأـسـاـورـ الـأـكـثـرـ الـأـجـوـدـ الـأـبـقـيـ
۳. الـأـكـابـرـ الـأـرـاـذـلـ الـأـعـالـيـ الـآـخـرـ
۴. الـأـوـالـيـ الـأـغـانـيـ الـأـحـمـرـ الـأـحـمـقـ

۴۰. عـيـنـ مـاـ لـيـسـ فيهـ إـسـمـ التـفـضـيـلـ :

۱. أـلـزـمـ شـيـءـ أـهـتـمـ بـهـ فـيـ الـحـيـاةـ هـوـ الـهـدـوـ وـ الـإـطـمـئـنـانـ دـوـنـ أـيـ قـلـقـ !
۲. هـذـاـ هـوـ التـلـمـيـدـ الـأـوـلـ فـيـ الصـفـ وـ مـ يـنـسـ وـظـائـفـهـ حـتـىـ الـآنـ !
۳. أـبـيـ الـحـنـونـ أـمـيـلـ إـلـيـ منـ أـخـيـ الـكـبـيرـ وـ أـخـيـ أـوـجـهـ الـأـوـلـادـ !
۴. مـاـ أـحـبـ هـذـاـ الطـفـلـ الـذـيـ الـأـلـعـابـ الـتـيـ لـاـ تـسـرـهـ وـ لـاـ تـحـلـوـ لـهـ !

۴۱. مـيـزـ ماـ فـيـهـ اـسـمـ الـمـكـانـ :

۱. إـنـ اللـهـ بـعـثـ الـأـنـبـيـاءـ لـإـقـامـ مـكـارـمـ الـأـخـلـاقـ !
۲. لـاـ تـوـجـدـ مـاـخـدـ مـهـمـ لـكـتابـةـ الـمـقـالـةـ عـنـيـ !
۳. مـفـاتـحـ الـغـيـبـ عـنـ اللـهـ وـ لـاـ يـعـلـمـهـاـ إـلـاـ هـوـ !
۴. إـنـ فـيـ هـذـاـ الـعـمـلـ مـنـافـعـ كـثـيرـ لـجـمـيعـ النـاسـ !

درس دوم : لفاظ مهم درس دوم

جَرْبَ : آزمایش کرد (مضارع : يُجَرِّبُ)	سامِحینی : مرا ببخش	آقی ، آت : آینده ، در حال آمدن
عادی ، عادٰ : دشمن ، تجاوزگر = عدو ≠ صدیق جمع : عُدَاة	سَلْ : بپرس = (إِسْأَلُ) (سَأَلُ ، يَسْأَلُ)	استَغْيِثُ : کمک می خواهم (إِسْتَغْاثَ ، يَسْتَغْيِثُ)
مرَّ : تلخ کرد	شاء : خواست (مضارع : يَشَاءُ)	أَنْتَ عَلَى الْحَقَّ : حق با شمامت
ناحَ : باصدای بلند گریست و شیون کرد (مضارع : يَنْوَحُ)	شَحَنَ : شارژ کرد (مضارع : يَشْحَنُ / مصدر : شَحْنُ)	شَكْوَتُ : گلایه کردم (شَكَ ، يَشَكُو) (إِنْ شَكْوَتُ : اگر شکایت کنم)
ملیح : بامک	شَرِيقَةٌ : سیم کارت	بَدِيعٌ : نو
ممزوج : درهم آمیخته = مخلوط	بَدَلٌ : عوض کرد	بِطَافَةٌ : کارت
کَاسٌ : جام ، لیوان	عَجِينٌ : خمیر	بُعْدٌ : دوری ≠ قُبْرٌ
نُحْنُ : شیون کردند (ناخ ، یَنْوَحُ)	مَحَمَّدٌ : ستایش ها ، (مفرد : مَحَمَّدَه)	مُجَرَّبٌ : آزموده
تَهِيمٌ : تشنه و سرگدان می شود (هَامَ ، يَهِيمُ)	فَدْ نُفَتَّشُ : گاهی جست و جو می شود. (فَتَّشَ ، يُفَتَّشُ)	حَلَّتْ : فرود آمد ، حل کرد (حَلَّ ، يَحْلُّ)
وُدٌ : عشق و دوستی ≠ عداوه	غَدَاهُ : آغاز روز ، صبحگاه	ذَاقَ : چشید (مضارع : يَذْوَقُ)
وَصْفٌ : وصف کردم (وَصَفَ ، يَصِفُ)	قَلَّاَتْ : بیابانها (مفرد : قَلَّة)	آَدَنُوا : نزدیک می شوم (دَنَا ، يَدْنُوا)
وُكَنَاتٌ : لانه ها (مفرد : وُكْيَة) شكل دیگر آن، وکر است	سَامَحَ : بخشنید و درگذشت (مضارع : يُسَامِحُ / مصدر : مُسَامَحةً)	أَرجُو : امید دارم (رَجَا ، يَرْجُو) رُفات : استخوان پوسیده
دَوَابٌ : چارپایان ، جنبندگان (مفرد : دَابَه)	قُرْبٌ : نزدیکی	رَصِيدٌ : شارژ
هَجَرَتْ : جداشی ، رها ساختی (هَجَرَ ، يَهُجُّ)	مَصَانِعٌ : آب انبارهای بیابان (معنای امروزی : کارخانه ها)	تَرَضَى : خشنود می شوی (رَضَى ، يَرَضِى)
گَرَامَةٌ : بزرگواری	عَشَيَّةٌ : آغاز شب	رَكْبٌ : کاروان شتر یا اسب سواران
إِنَاءٌ : ظرف	أَحَبَّةٌ : یاران (مفرد : حَبِيب)	إِتَّصالَاتٌ : مخابرات
رَسَامٌ : نقاش	دَهَرٌ : روزگار	نَدَامَةٌ : پشمیمانی
شَمَمَتْ : استشمام کردي ، بو کردي	شَهْدٌ : عسل	طَيَّارٌ : خلبان
كَذَابٌ : بسیار دروغگو	فَهَامَةٌ : بسیار فهمیده	فَتَّاحَةٌ : در باز کن
يَصْرُ : زیان می رساند	نُحْنَ : با صدای بلند گریه کردن نَظَارَةٌ : عینک	مَضْنُونٌ : گذشت (مضارع : يَمْضِنُ)
يُؤْرَبُ : نزدیک می سازد	مُصَادَقَةٌ : دوستی کردن	إِيَاكَ : بپرهیز ، تو را
آَثَرٌ : برگزید	بَرَزَ : نیکی	مُعِينٌ : یاری رساننده
	صَدُوقٌ : راستگو	يَبْعَدُ : دور می سازد
	إِتَّخِذٌ : بگیر	لَمْ يَقُلْ : نگفت

٤٢. الـزـلـزالـ الـحـيـاةـ عـلـيـنـا هـذـهـ السـنـةـ فـ منـ اللـهـ صـبـراـ جـمـيلـاـ عـنـدـ وـقـوـعـ مـثـلـ هـذـهـ الـظـواـهـرـ الطـبـيعـيـةـ!»

١. فـتـشـ - نـشـكـو
٢. جـرـبـ - نـرـضـى
٣. مـرـرـ - نـرـجـو
٤. فـرـقـ - نـدـنـو

٤٣. طـ بـ إـلـيـ مـصـانـعـ فـرـحـ كـثـيرـاـ تـمـ جـاءـ دـلـيـلـ فـارـشـدـ إـلـىـ طـرـيقـ مـنـاسـبـ!ـ: رـيـقـهـ فـيـ فـسـعـ وـ

١. الـحـافـلـةـ - الصـحـراءـ - نـاخـ
٢. الرـكـبـ - الـقـلـاـ - هـامـ
٣. الـقـافـلـةـ - الشـاطـئـ - جـرـىـ
٤. الـطـائـرـةـ - السـمـاءـ - حـزـنـ

٤٤. عـيـنـ مـاـلـيـسـ فـيـهـ مـتـضـادـتـانـ:

١. وـ إـنـ هـجـرـتـ سـوـاـ عـشـيـتـيـ وـ عـدـاتـيـ!
٢. وـجـدـتـ رـائـحـةـ الـلـوـدـ إـنـ شـمـمـتـ رـفـاتـيـ!

٣. أـحـبـتـ هـجـرـونـيـ كـمـ تـشـاءـ عـدـاتـيـ!
٤. فـيـ بـعـدـهـاـ عـذـابـ فـيـ قـرـبـهاـ السـلـامـ!

٤٥. «فـرـغـتـ بـطـارـيـةـ جـوـالـ فـقـمـتـ بـ...ـ هـاـ تـمـ إـشـتـرـيـتـ بـطاـقةـ بـرـ إـنـتـرـنـتـ فـاـنـصـلـتـ بـأـحـدـ أـصـدـقـائـ!ـ:ـ

١. رـصـيدـ - الشـرـيـحةـ
٢. شـحـنـ - الشـحـنـ
٣. رـصـيدـ - عـشـنـ
٤. شـحـنـ - الشـحـنـ

٤٦. «طـلـبـتـ مـنـ مـوـظـفـ أـنـ لـيـ بـطاـقةـ الشـحـنـ؛ لـأـنـ فـيـهاـ إـشـكـالـاـ!ـ:

١. الـإـنـصـالـاتـ - يـبـدـلـ
٢. الـمـخـابـراتـ - يـعـوـضـ
٣. الـمـعـلـومـاتـ - يـعـوـضـ
٤. الـمـسـتـشـفـىـ - يـبـدـلـ

٤٧. عـيـنـ الـخـطـأـ فـيـ التـرـادـ:

١. الـلـوـدـ بـالـوـالـدـيـنـ كـجـذـوـةـ مـسـتـعـرـةـ فـيـ قـلـوبـنـاـ:ـ الـحـبـ

٢. إـنـ شـاءـ اللـهـ سـأـزوـرـكـمـ فـيـ حـفـلـةـ التـخـرـجـ:ـ أـرـادـ

٣. يـاـ صـدـيقـ!ـ هـلـ كـنـتـ تـقـدـرـ أـنـ تـرـىـ اللـوـحـ دـيـدـيـةـ؟ـ «ـ عـيـنـ الصـحـيـحـ لـلـفـرـاغـ:

١. نـظـارـةـ
٢. شـرـيـحةـ
٣. بـطاـقةـ
٤. فـتـاحـةـ

٤٨. «ـ نـحـنـ نـحـتـرـمـ الـجـلـيسـ الصـالـحـ بـرـ وـ التـواـضـعـ دـائـماـ وـ نـزـيـدـ مـنـ عـلـمـنـاـ وـ أـدـبـنـاـ»ـ عـيـنـ الـمـنـاسـبـ لـتـكـمـيلـ الـفـرـاغـ:

١. مـعـلـمـونـ
٢. مـعـلـمـونـ
٣. مـعـلـمـونـ
٤. عـالـمـونـ

٤٩. «ـ وـقـعـ الصـيـادـ الـدـيـنـ كـانـواـ حـولـهـ فـهـمـ سـمـعـواـ صـوـتـهـ،ـ أـنـقـذـواـ حـيـاتـهـ وـ أـوـصـلـوـهـ إـلـىـ الشـاطـئـ»ـ عـيـنـ

٥٠. «ـ وـقـعـ الصـيـادـ فـيـ الـبـحـرـ وــ الـصـيـادـيـنـ مـوـفـقـيـتـ

١. فـتـشـ عنـ
٢. استـغـاثـ بـ
٣. دـنـاـ مـنـ
٤. شـاءـ

٥١. «ـ رـأـيـتـ أـنـ أـمـلـكـ وـاحـدـةـ مـثـلـهـ فـطـلـبـتـ مـنـ وـالـدـيـ أـنـ يـصـنـعـ وـاحـدـةـ لـيـ مـثـلـهـ»ـ ماـ هوـ الصـحـيـحـ

حسبـ الـمـعـنـطـيـةـ .ـ مـنـ الـورـقـ وـ أـحـبـتـ

١. صـانـعـةـ
٢. مـفـروـشـةـ
٣. مـفـتوـحـةـ
٤. مـصـنـوـعـةـ

٥٢. الـذـىـ فـتـشـ حـقـائـبـ الـمـسـافـرـيـنـ!ـ الـشـرـطـيـ

٣. الـحـيـوانـ الـذـىـ يـصـنـعـ وـكـهـ فـيـ جـدـارـ قـدـيمـ!ـ الـبـوـمـةـ

٢. زـيـنـهـ مـنـ الـذـهـبـ أوـ الـفـيـضـةـ فـيـ يـدـ الـمـرـأـةـ!ـ الـسـوـارـ

٤. الـذـىـ يـحـفـظـ مـنـ مـكـانـ!ـ الـحـارـسـ

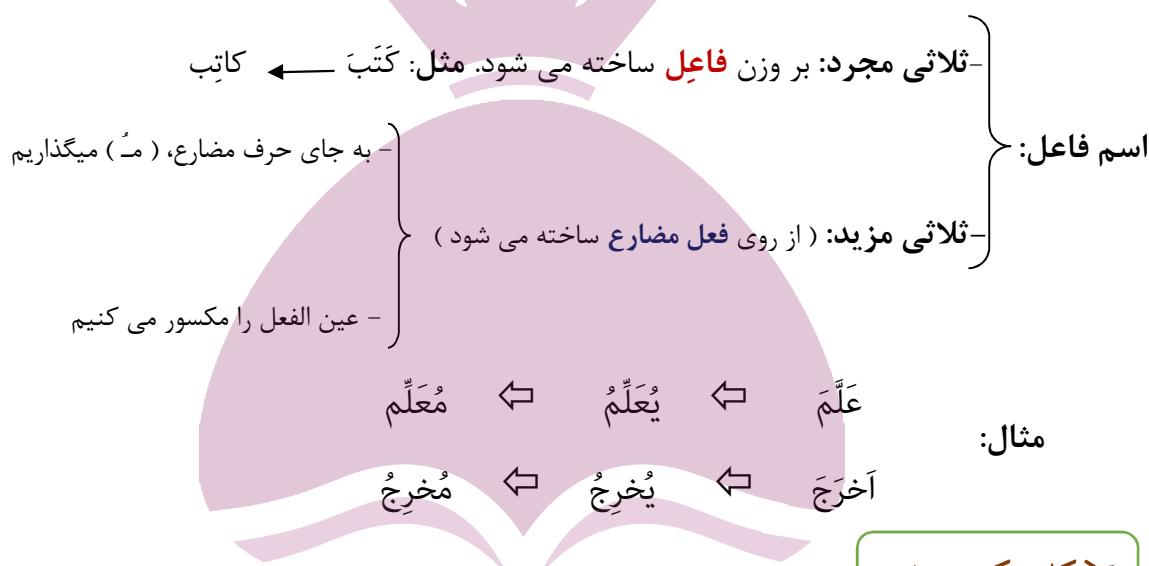

۱- اسم فاعل (صفت فاعلی در فارسی) :

اسمی است که بر انجام دهنده کاری و یا داشتن حالتی دلالت می کند.

اسم فاعل در زبان فارسی: بن مضارع یا ماضی + پسوند های فاعلی (نده، گار، ا و ...)

مانند: بیننده، آفریدگار، شنوا و ...

۱. گاهی اوقات اسم فاعل بر وزن (فاعی، فال، فائل، آعل) می آید پس این وزن ها را هم به خاطر بسپارید. مثل:

قوم	↔	قاوم	↔	قائم	(بر وزن فائل)	↔	بائع	↔	بيع	↔	بائع	(بر وزن فال)
قضو	↔	قاضی	(بر وزن فاعی)	(بعضاً فاعی)			هدی	↔	هادی	(بر وزن فاعی)	(هاد)	
ضل	↔	ضالل	↔	ضال	(بر وزن فال)		ضر	↔	ضار	↔	ضار	(بر وزن فال)
آخر	↔	آخر	(بر وزن آعل)				أَثَر	↔	آثر	(بر وزن آعل)		

۲. اسم فاعل هم مانند سایر اسم ها تبدیل به مونث، مثنی و جمع می شود.

مثال : حافظ

(حافظة : مؤنث) / (حافظان ، حافظین : مثنی) / (حفاظ : جمع مكسر) / (حافظین ، حافظون : جمع مذكر سالم) / (حافظات : جمع مؤنث سالم)

هشدار : وزن مُفاعِلة مصدر باب مُفاعِلة بوده ولی مُفاعِلة اسم فاعل (مؤنث) می باشد .

مثال : مُجاَهَدَة (بر وزن مُفاعِلة) (مجاهده کردن) - مُجاَهَدَة (بر وزن مُفاعِلة) (جهاد کننده)

۳. اسم هایی را که بر وزن فاعل هستند با وزنهای مختلفی می توان به جمع مكسر تبدیل کرد مانند
فعّال ، فَعَلَة ، فُعَلَاء و ... : کافر ⇔ کُفار / وارث ⇔ ورَاث ، ورَثَة / شاعر ⇔ شُعَرَاء

۴. ملاک تشخیص ، همیشه مفرد کلمات می باشد . و همه کلمات زیر ، اسم فاعل می باشند :

تُجَار ، عُلَمَاء ، كَفَرَة ، فَجَرَة ، فُضَلَاء و

۵. فعل امر باب **مفاعِلة** شبیه اسم فاعل ثلثی مجرد می شود که با توجه به سیاق جمله می توان آن را تشخیص داد .

مثال : جاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ : با کفار و منافقین جهاد کن (جاهد فعل امر می باشد)

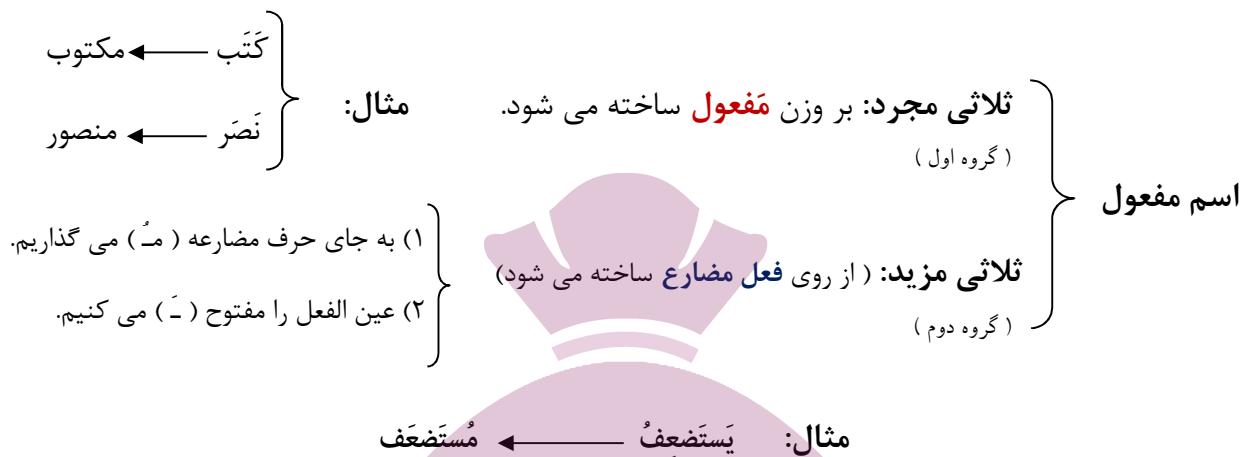
۶ . اهم فاعل را با نقش فاعل استباه نگیرید . اسم فاعل به وزن کلمه مربوط است در حالیکه نقش فاعل ربطی به وزن کلمه ندارد .

مثال : ذهب علىِ المدرَسَةِ : على در این عبارت فاعل می باشد در صورتی که وزنش بر وزن اسم فاعل نیست .

۲) اسم مفعول (صفت مفعولی در فارسی) : اسمی است که کار بر روی آن انجام می‌گیرد.

﴿اسم مفعول در زبان فارسی : بن ماضی + ه (+ شده) دیده (شده) ، شنیده (شده) و

﴿لَكَاتِ تَكْمِيلِي﴾

۱. اسم مفعول هم مانند سایر اسم‌ها تبدیل به مونث، مثنی و جمع می‌شود.

﴿مسرور﴾:

(مسرورة: مونث) / (مسروران، مسرورین: مثنی) / (مسرورین، مسروروں: جمع مذكر سالم) / (مسرورات: جمع مونث سالم)

۲. اسم‌هایی که بر وزن **مفاعیل** هستند ممکن است جمع مکسر (مفعول) باشند:
محاصیل (جِ محصول) / مواضیع (جِ موضوع) / مشاهیر (جِ مشهور)

﴿البته بعضی موقع اینطور نیست﴾: مساکین (جِ میکین) / موازین (جِ میزان)

۳. از فعل‌هایی که مفعول پذیر نیستند (افعال لازم) **نمی‌توانیم** اسم مفعول بسازیم، بنابراین از فعل‌هایی مانند (خرج: خارج شد) / (کثر: زیاد شد) / (انفتح: باز شد) و ... نمی‌توانیم اسم مفعول بسازیم.

﴿✓ باب‌های انفعال و تفاعل﴾، چون مفعول پذیر نیستند، **اسم مفعول** ندارند.

* توجه:

﴿ هر اسمی کلمول آن (مُ-) باشد و ماقبل آخر کسره یا (ى) باشد اسم فاعل از ثلثی مزید است.

مثال: مُعلِّم، مُدیر، مُعاون، مُستَقِيم، مُريِد، مُجِيب و ...

﴿ هر اسمی کلمول آن (مُ-) باشد و ماقبل آخر فتحه یا (ا) باشد اسم مفعول از ثلثی مزید است.

مثال: مُعلَّق، مُبرَّج، مُرَتد و

، مُراد، مُجاب، مُسْتَأْنِدَة

ز

نکته:

برای اینکه تشخیص بدھیم یک اسم فاعل یا اسم مفعول از چه بابی ساخته شده است، (بعد از حذف شناسه و بردن به صیغه اول) باید حرف (مُ-) را از ابتدای آن حذف کرده و به جای آن (ي-) قرار دهیم تا تبدیل به فعل شود. آنگاه با روشهایی که یاد گرفته ایم باب و مصدر آن را تشخیص دهیم:

مُعلِّم ⇔ تبدیل مُ به ي- ⇔ يُعلِّم ⇔ وزن ⇔ يُفَعِّل ⇔ از باب تفعیل ⇔ مصدر تعليم

(۳) **اسم مبالغه**: بر وجود صفتی به میزان (بیش از حد معمول) دلالت می کند. به عبارت دیگر صیغه ای است که بر بسیار دارنده حالتی (صفتی) یا بسیار انجام دهنده ی کاری دلالت می کند.

﴿ مهم ترین اوزان اسم مبالغه: فَعَالٌ فَعَالَةٌ

روشهای برای موفقیت

﴿ اسم مبالغه بر وزن فعال و فعاله، سه شکل دارد (طبق کتاب درسی):

✓ بر بسیاری صفت یا انجام دادن کار دلالت دارد (معمولًا در ترجمه بسیار می آوریم):
مانند صبّار (بسیار بردبار) - غفار (بسیار آمرزند)

✓ بر اسم شغل دلالت دارد مانند: خباز (نانوا) / حدّاد (آهنگر)

✓ بر اسم ابزار، وسیله یا دستگاه دلالت می کند؛ مانند: جوال (تلفن همراه) / نظارة (عینک)

☺ بنابراین شغل ها و ابزار نیز بجزو اسم های مبالغه محسوب می شوند.

*توجه: اسم مبالغه برای مذکور و مونث به صورت یکسان استعمال می شود پس بنابرین (ة) در وزن فَعَالَة دلالت بر تانیث نیست بلکه (ة) مبالغه است.

رَجُلٌ عَلَّامٌ (مرد بسیار دانا) **إِمْرَأٌ عَلَّامٌ** (زن بسیار دانا)

خوب است بدانیم مبالغه‌ی وزن فَعَالَة از وزن فَعَالَ بیشتر است .

دقت: مراقب شbahت ظاهري بعضی کلمات با اسم مبالغه باشيد. (مخصوصا وزن فعال که اکثرا جمع مكسر مي باشد .) کلمات زير هيچگدام اسم مبالغه نيستند:

عَلَامَةُ (نَشَانَهُ) - كِتَابٌ - خُدَامٌ - سَلَامَةٌ - حُضَارٌ - كُفَّارٌ - دَوَابَّةٌ و ...

ایران توشه

٥٣. عین اسم الفاعل و اسم المفعول من « يُشاهِدُ، يَكْتُمُ » على الترتيب:

٢. شاهِد ، مَشْهُود - مُكَاّنٌ ، مُكَاّنٌ	١. مُشَاهِد ، مُشَاهِد - كاتِم ، مَكْتُوم
٤. مُشَاهِد ، مُشَاهِد - مَكْتُوم ، كاتِم	٣. مُشَاهِد ، مُشَاهِدَة - كاتِم ، مُكَاّنَة

٥٤. عین الخطأ:

٢. اسم الفاعل من اعتدال: مُعَتَدِل	١. اسم الفاعل من يُقَاتِلُ : قاتِل
٤. اسم المفعول من يُثِبِّتُ : مُثَبِّت	٣. اسم الفاعل من تدبیر: مُدَبِّر

٥٥. عین الصحيح في الكلمات التي تحتها خط على الترتيب في العبارة التالية : « يا عَلَامَ الْغَيْوَبِ! نَحْنُ مُنْتَظِرُونَ بِظُهُورِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ فِي الْيَوْمِ الْمَوْعِدِ!»:

٢. اسم مبالغه - اسم فاعل - اسم مفعول - اسم مفعول	١. اسم مفعول - اسم فاعل - اسم فاعل - اسم مفعول
٤. اسم فاعل - اسم مفعول - اسم مفعول - اسم فاعل	٣. اسم مبالغه - اسم مفعول - اسم مفعول - اسم مفعول

٥٦. « مُشَاهِد ، مُهَاجِم ، مُنْتَظَر ، مُعَلَّم ». عین ترجمة الكلمات على الترتيب:

٢. دیده شده - حمله کننده - مورد انتظار - یادداه شده	١. دیده شده - حمله کننده - مورد انتظار - یادداه شده
٤. بیننده - حمله کننده - انتظار کشند - یادهند	٣. دیده شده - حمله کننده - مورد انتظار - یادهند

٥٧. عین ما فيه كلمة غريبة في الصياغة:

٢. مُسْتَمِع ، مُنْقِذ ، مُخْتَرِع ، مُنْتَظِر	١. نَظَارَة ، عَلَامَة ، خَلَاق ، زُوَّار
٤. مُنْتَظَر ، مَسْمُوح ، مَخْدُوم ، مُرْسَل	٣. تقدیم ، تفتیش ، إقدام ، مجاهدة

٥٨. عین اسم الفاعل من الفعل المزید:

١. يَنْدِفعُ الْأَبْنَاءُ نحو التَّقْدُم لِبَنَاءِ مُجَمَّعِ سَعِيدٍ عَلَى أَسَاسِ الْعَدَالَةِ!	٢. مَوْكِبُ صَاحِبِ الْعَظَمَةِ وَالْفَخْرِ الْمَلِكِ الْمُعَظَّمِ فِي الطَّرِيقِ!
٣. كَانَ الْفَلَاحُونَ يَرَرُونَ أَرْضَهُمْ وَيُشَاهِدُونَ بِقُوَّةِ زَحْمَاهُمْ!	٤. يَشْعُرُ الْمُقَاتِلُونَ بِقُوَّةِ عَظِيمَةٍ فِي أَنفُسِهِمْ فَتَقَدَّمُوا نَحْوَ الْأَعْدَاءِ!

٥٩. عین ما فيه اسم المفعول من المزيد الثالث:

٢. جُهُودُكَ مَشْكُورَةٌ فِي سَبِيلِ التَّعْلِيمِ وَالتَّعَلُّمِ!	١. الْعَذْرُ عِنْدَ كِرَامِ النَّاسِ مَقْبُولٌ!
٤. النَّفْطُ مَشْهُورٌ بِالدَّهْبِ الْأَسْوَدِ وَهُوَ مُسْتَخْرَجٌ مِنْ بَاطِنِ الْأَرْضِ!	٣. وَمَنْ قُتِلَ مَظْلومًاً فَقَدْ جَعَلَنَا لِوَالِيهِ سُلْطَانًاً

٦٠. عین ما ليس فيه اسم الفاعل:

٢. آخِرُ الْأَلْوَانِ الَّتِي تختفى فِي الْبَحْرِ هُوَ اللَّوْنُ الْأَزْرَقُ!	١. خَيْرُ الْأَصْدِقاءِ مِنْ صَدِقَوكَ لَا مَنْ صَدَّقَوكَ!
٤. الرَّجُلُ شاهد مكانة رفيعة للفضلاء في محافل كثيرة!	٣. نَحْرَمُ الْمُعَلَّمِينَ لِأَنَّهُمْ أَنْبِيَاءُ الْأَمَّةِ!

٦١. عین العبارة التي فيها اسم الفاعل و اسم المفعول أكثر:

١. قد أنشَدَ الشُّعُراءُ الإِيرَانِيُّونَ آيَاتًاً ممزوجةً بالعربية و الفارسية سمّوها المُلْمَع!

٢. لِجَلَالِ الدِّينِ الرُّومِيِّ الْمُعْرُوفِ أَشْعَارٌ كثِيرَةٌ حَوْلَ الْأَحْكَامِ الْإِسْلَامِيَّةِ!

٣. يَرِي حَافِظُ الدَّهَرَ مِنْ هَجْرِ مَحْبُوبِهِ كَالْقِيَامَةِ!

٤. هَذَا الْمَعْلُومُ عِنْدَمَا رَأَيْتَهُ كَانَ مَنْتَظَرًا فِي الْعَرْفَةِ!

٦٢. عَيْنَ عَبَارَةٍ فِيهَا لَا يُصْنَعُ مِنْهُ اسْمُ الْمَفْعُولِ:

١. يَنْكَشِفُ الْعِلْمُ فِي الْقَرْنِ الْجَدِيدِ أَشْيَاءَ غَرِيبَةً يَوْمًا بَعْدَ يَوْمٍ!

٢. الْمُجْتَهِدُونَ يُحَقِّقُونَ أَهْدَافَهُمْ فِي الْحَيَاةِ بِالْمُحَاوَلَةِ!

٣. عِنْدَمَا كَانَ إِدِيسُونُ مَشْغُولًا بِالْإِخْتِبَارِ فِي مُخْتَبَرِهِ إِنْكَسَرَتْ زُجَاجَاتُ الْمَوَادِ الْكِيمِيَاوَيَّةِ!

٤. مَنْ كَتَمَ عَلَيْهَا فَكَانَهُ جَاهِلٌ فَعَلَيْكُمْ يُنَشِّرِ مَا تَتَعَمَّلُونَهُ!

٦٣. ذُو الْقَرْنَيْنِ كَانَ حَاكِمًا عَادِلًا مُوْحَدًا خَيْرَهُ اللَّهُ فِي مُحَارَبَةِ الْمُشَرِّكِينَ الْفَاسِدِينَ أَوْ إِصْلَاحِهِمْ! كَمْ إِسْمَ فَاعِلٍ جَاءَ فِي هَذِهِ الْعَبَارَةِ؟

٤. سَتَّةٌ

٣. خَمْسَةٌ

٢. أَرْبَعَةٌ

١. ثَلَاثَةٌ

٦٤. مِنْ وَظَائِفِ الْمُتَكَلِّمِ دُعَوةُ الْمُخَاطَبِينَ بِكَلَامِ جَمِيلٍ إِلَى الْأَعْمَالِ الصَّالِحةِ! عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ عَلَى التَّرْتِيبِ:

٢. مِنْ بَابِ تَفْعِيلٍ - مِنْ بَابِ مَفَاعِلَةٍ - مِنْ مَجْرِدِ ثَلَاثَةٍ

١. اسْمُ الْفَاعِلِ - اسْمُ الْمَفْعُولِ - اسْمُ الْفَاعِلِ

٤. مَضَافٌ إِلَيْهِ - مَفْعُولٌ بِهِ - صَفَةٌ

٣. اسْمُ الْفَاعِلِ - اسْمُ الْفَاعِلِ - اسْمُ الْفَاعِلِ

٦٥. الْدَّكْتُورُ التُّونِجِيُّ هُوَ مُؤَلِّفُ مَعْجمِ الْمَعْرِيَّاتِ الْفَارَسِيَّةِ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! عَيْنَ الْخَطَا عنِ الْكَلِمَتَيْنِ عَلَى التَّرْتِيبِ:

٢. كَلَاهِمَا مِنْ بَابِ تَفْعِيلٍ

١. اسْمُ الْفَاعِلِ ، اسْمُ الْمَفْعُولِ

٤. مُبْتَدَأٌ ، مَضَافٌ إِلَيْهِ

٣. مَفْرِدٌ مَذْكُورٌ ، الْجَمْعُ السَّالِمُ لِلْمَؤْنَثِ

٦٦. عَيْنَ اسْمُ الْفَاعِلِ مُبْتَدَأً:

٢. الْكُفَّارُ حَاوَلُوا أَنْ يَتَقَدَّمُوا إِلَيْهِمُ الْإِسْلَامُ فِي بِدَايَةِ ظُهُورِهِ!

١. الْمُسْتَضْعَفُونَ هُمْ وَارِثُو الْأَرْضِ!

٤. الَّذِي لَا يَنْجُحُ فِي الْامْتِحَانَاتِ يُسَمَّى بِالرَّاسِبِ!

٣. مَعْبُودَاتُ الْمُشَرِّكِينَ يَحِبُّ أَلَا تُسْبَ!

٦٧. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِـ «اسْمُ الْفَاعِلِ» :

٢. «إِذَا خَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا» ← فَاعِلٌ

١. قَبْرُ كُورُوش يَجْذِبُ سُيَاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ ← مَضَافٌ إِلَيْهِ

٤. عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ ← صَفَتٌ

٣. إِنْ تَفَرَّأْ إِنْشَاءَكَ يَتَبَيَّنُهُ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبِ ← مَضَافٌ إِلَيْهِ

٦٨. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِـ «اسْمُ الْمَفْعُولِ» :

٢. لَكِثَرٌ مِنَ الشَّعْرَاءِ الْإِيْرَانِيِّينَ مُلْمَعَاتٍ ← مُبْتَدَأٌ

١. مَنْ جَرَّبَ الْمَجْرِبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةِ ← فَاعِلٌ

٤. الْقُرْآنُ يَأْمُرُنَا أَنْ لَا نُسَبِّ مَعْبُودَاتَ الْمُشَرِّكِينَ ← مَضَافٌ إِلَيْهِ

٣. الْحَكَامُ الصَّالِحُونَ الْعَادِلُونَ مُحَبَّوْنَ عِنْدَ اللَّهِ ← صَفَتٌ

٦٩. عِيْنُ الْمَشْتَقِ أَكْثَرُ تَنوّعًاً

٢. المشاهير - الكسبة - الفوائل - الهايدي	١. المواضِع - الحُضار - الدُّوافع - العالِم
٤. الموَاعِد - المَوَالِيد - القَوَالِب - الحسَاس	٣. النُّوادر - العالِي - المَوَانِع - المُقتَدِر

٧٠. عين ما ليس فيه اسم الفاعل من المزيد الثلاثي و المجرد الثلاثي معاً :

١. «السابقون السالِيرونَ أولئك المقرّبون»

٢. الطالبة المجتهدة هي التي تسعى ليلاً ونهاراً!

٤. مشاورَةُ المشفق الجاهل خطراً!

٢. هُوَ الَّذِي خَلَقْتُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ »

٧١. عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمُ الْفَاعِلِ أَكْثَرُ :

٤. يأمر القرآن المسلمين ألا يسروا معيادات المشركين والكفار!
٥. « يا أيها النبي جاهد الكفار و امناقين »
٦. « ما نرسل المرسلين إلا مُشرِّينَ و مُنذِّرينَ »

^{٧٢} عين الخطأ للفراغين: «..... العلماء يعلمهم!»

٤. حالس - حتٰ، بتتفغ
٣. محالسو - مُنتفغون
٢. محالس - مُنتفغٌ
١. محالسة - بنتفغٌ

٧٣. عِنْ عِبَادَةِ مَا حَاءَ فِيهَا إِسْمُ الْفَاعِلِ:

٤. إنما بعثت لأمّتكم مكارم الأخلاق!
٥. ظواهر الطبيعة تُثبت حقيقة و هي قدرة الله!
٦. بعد دقائق أحد مُهاجمي فريق السعادة سَجَل هدفًا!
٧. علينا أن نذهب إلى الملعب قبل أن يمتلئ بالُمنفِّرِجين!

٧٤. عِنْ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمٌ الْمُبَالَغَةُ:

١. بُحثُ النّاسُ حُكماً تَحْكِمُونَهُم بالعَدْلِ وَالْإِنْصَافِ!

^٣. «وَ مَا رَتَّكَ ظَلَامٌ لِلْعَسِيدِ»

٧٥. عَنِ الخطأ لِلكلمات الّتِي تُحتمَل خطأ

١. أيدي المستكريين إنقطعت من نَهَى ثروات المسلمين! (اسم الفاعل) ٢. عندئذ تقدّم الفتى العلامة! (اسم المبالغة)

٣. الأطفال وجدوا السعادة في مساعدة أمهم (مصدر مزيد) ٤. دخل التجار في مجلس أمير ظام! (اسم المبالغة)

٧٦. ميّز جمعاً سالماً و هو اسم الفاعل:

١. وقد اختلف العلماء في أصل هذه الكلمة لأنها ما كانت مادّتها عربيةً!
 ٢. الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصراً!
 ٣. شجرة تخرج من طور سيناء تبُت بالدهن وصيغ للأكلين!
 ٤. هذا مثال على تيسير النطق عند اتصال الاثنين فأن له زمنين مختلفين.

٧٧. عين ما فيه اسم الفاعل واسم المفعول واسم المبالغة معاً

١٠. اذا كان الجاها مخدوعاً بظن أن الغناء أسعد منه حظاً

٢. تلک عادٌ جَحَدوا بِآياتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوا رَسُولَهُ وَ اتَّبعُوا أَمْرَ كُلِّ جَنَّارٍ عَنِيدٍ!
 ٣. ما كان رد فعل الوالد عند ما رأى الأحذية المصنوعة!
 ٤. الرَّجُل العَالِمَةُ فِي تَأْلِيفِهِ يَدْافِعُ عَنِ الْمُظْلُومِينَ وَ يُحَارِبُ الْمُفْسِدِينَ!
٧٨. عَيْنِ المَجْمُوعَةِ التِّي كَلَّهَا اسْمُ الْفَاعِلِ:

١. الْحُكْمَاءُ - الظَّلَمَةُ - الْفَوَاصِلُ - الْمُعْتَدِلُونَ
٢. الشُّكَاهَةُ - الدَّوَافِعُ - الْمُرْتَبُونَ - الْكَفَرَةُ
٣. الْبَاقِيَاتُ - الْحُضَارُ - الْكُتُبُ - الْأَطْبَاءُ
٤. الْقُرَاءُ - الرَّاضُونَ - الْكَسِبَةُ - الْأَوْفِيَاءُ

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

لغات مهم درس سوم یازدهم:

جُدْع : تنہ (جمع : جُذوٰع)	أَعْجَب : به شگفت آورد (مضارع : يُعْجِبُ)	آسْفَل : پایین ، پایین تر ≠ آعلی
تَحْرُقُ : می سوزاند (ماضی : حَرَقَ)	بَطْن : شکم	إِمْتَلَأ : پر شد (مضارع : يَمْتَلِئُ)
أَنْذَكَرُ : به یاد می آورم (تَذَكَّرُ : به یاد آوردم)	نَقَرَ : نوک زد ، کلیک کرد (مضارع : يَنْقُرُ)	تَذَرِي : می دانی (دَرَى ، یدری) دَرَى = عَلَم
تَفَكَّرُ : اندیشید (مضارع : يَتَفَكَّرُ)	تَصِيدُ : شکار می کند (ماضی : صَادَ)	تعادَل : برابر شد (مضارع : يَتَعَادِلُ)
دُودَة ، دود : کرم (دُودَة الْأَرْض : کرم خاکی)	إِنْطَلَاق : به حرکت در آمدن (إِنْطَلَاق ، يَنْطَلِقُ)	تَبَثَّ : استوار کرد ، به ثبت رساند (مضارع : يَتَبَثُ)
آلْحُوتُ : نهنگ ، وال	الْحَكْمَ : داور	حارس الْمَرْمَى : دروازه باز
دِمَاغٌ : مغز	خَاطِبَ : خطاب کرد (مضارع : يُخَاطِبُ)	حَيَّةٌ : مار (جمع : حَيَّاتٍ)
رِمَالٌ : ماسه ها (مفرد : رَمْلٌ)	ذَيْلٌ : دُمٌ	جَنَاحٌ : بال (جمع : أَجْنَحَةٌ)
طَنَانٌ ، الْطَّائِرُ الطَّنَانُ : مرغ مگس	زَفَرَاقٌ : مرغ باران	زَعَانِفٌ : باله های ماهی (مفرد : زَعْنَفَةٌ)
طُنْ : تُنْ	شَمَالٌ : چپ=یسار ≠ یمین	سَلَامٌ : سخن آرام (در اینجا)
غِشاءٌ : پرده ، پوشش جانوران و گیاهان ، مانند پوست و پر	طَنَينٌ : صدای زنگ ، بال پرنده و مانند آن	سَجَلٌ : به ثبت رساند (مضارع : يَسْجُلُ) (سَجَلَ هَدَفًا : گل زد)
فَمٌ : دهان (جمع : آفواه)	فَرِيسَةٌ : شکار ، طعمه	فُرْقَانٌ : نیروی تشخیص حق از باطل
لَا تَفَكَّرُوا ، لَا تَتَفَكَّرُوا : اندیشه نکنید (حرف « ت » برای آسانی تلفظ حذف شده است)	ما مِنْ : هیچ ... نیست (ما مِنْ دَابَّةً : هیچ جنبنده ای نیست)	قَدَّمٌ : پیش فرستاد ، تقدیم کرد (مضارع : يَقْدِمُ) ما تُقْدِمُوا : هرچه را از پیش بفرستید
مُبَارَةٌ : مسابقه	قَفْزَةٌ : پرش	كَلَا : هر دو
مَظَلَّةٌ : چتر	مَرْمَىٌ : دروازه	مُنْفَرِجٌ : قماشچی ، قماشگر
نَسِيجٌ : بافت (بافت پیوندی)	مُنْتَصَفٌ : نیمه	الْمَلَائِينَ : میلیون ها
التَّسْلُلُ : آفساید	هَدَفٌ : گل (در اینجا)	نَقَارُ الْخَشَبِ : دارکوب
طَارَ : پرواز کرد (مضارع : يَطِيرُ)	إِسْتَرَاحَ : استراحت کرد (مضارع : يَسْتَرُوحُ)	أَحْدَثَ : پدید آورد ، ایجاد کرد (مضارع : يُحْدِثُ)
إِنْتَهَىٰ : به پایان رسید (مضارع : يَنْتَهِي)	يَعْدُ : به شمار می رود (عَدَّ)	يَتَوَكَّلُ : توکل می کند
يُعْجِبُنِي : مرا به شگفت می آورد ، خوشم می آید (آعجَبَ ، يُعْجِبُ)	حَسْبٌ : بس ، کافی	الْمَلَائِينَ : میلیون ها
يَعْدُ : به شمار می رود	لَهَجَاتٌ : لهجه ها	

٧٩. «تُوجُدُ أَسْمَاكُ تَسْطَطُ من الماءِ وَالطَّيْرَانَ فَوْقَ سَطْحِ الْمَاءِ بِوَاسِطَهِ هَا الْكَبِيرَهِ!»:

١) الأَكْلُ-أَذِيَالٍ ٢) التَّغَرِّ-زَعَانِفٍ ٣) الطَّيْرَ-أَجْنَحَهِ ٤) الْفِرَارَ-أَذْنَابٍ

٨٠. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي مُفْرَدِ الْكَلَمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَأٌ:

- ١) السَّمَكُ الطَّائِرُ يَقْفِرُ مِنَ الْمَاءِ وَيَمْدُدُ زَعَانِفَهُ الكبيرةَ الَّتِي تَعْمَلُ كَجْنَاحِينَ لِلْفِرَارِ مِنْ أَعْدَائِهِ! (زَعَنَفَهُ-عَدُوُّ)
- ٢) لِلتَّمَسَّاج طَرِيقَهُ غَرِيبَهُ فِي تَنْظِيفِ أَسْنَانِهِ فَبَعْدَ تَنَاؤِلِ طَعَامِهِ، يَقْرِبُ مِنْهُ نوعٌ مِنَ الطَّيْوِرِ لِتَنْظِيفِهَا! (سِنٌّ-الطَّيْرِ)

- (٣) تَضُعُ الْحَيَّةُ ذَبَابًا فِي رِمَالٍ تَحْرُقُ أَقْدَامَ مَن يَسِيرُ عَلَيْهَا فِي مُنْتَصَفِ النَّهَارِ! (رمـل-قـدم)
- (٤) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ الْعُلَمَاءَ يُقْدِرُونَ أَنوَاعَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ فِي بِحَارِ الْعَالَمِ بِالْمَلَائِكَةِ! (العالـم-المـيلـين)

٨١. عـينـ الـخـطـأـ فـي تـرـجـمـهـ المـفـرـدـاتـ الـتـىـ تـحـتـهـ خـطـ:

- (١) تُقْدِرُ أَنوَاعُ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ فِي بِحَارِ الْعَالَمِ بِالْمَلَائِكَةِ! (من توـانـدـ مـارـ)
- (٢) قُوَّهُ ذَبَابِ السَّمَكِ الطَّائِرِ عَجِيبَهُ وَيَقْفِزُ مُسَاعِدَتَهُ مِنَ الْمَاءِ! (دـمـ من جـهدـ)
- (٣) الْمِظَلَّةُ، أَدَاهُ لِحِفْظِ الْإِنْسَانِ أَمَّا أَشْعَهُ الشَّمْسِ أَوْ نُزُولِ الْمَطَرِ أَوِ التَّلَحُّ! (چـترـ بـارـشـ)
- (٤) كَلَاهُمَا قَوْيَانِ، عَلَيْنَا بِالْدَّهَابِ إِلَى الْمَلَعِبِ قَبْلَ أَنْ يَمْتَأَّ مِنَ الْمُتَفَرِّجِينَ! (زمـينـ باـزيـ تـماـشـچـيانـ)

٨٢. عـينـ الـخـطـأـ فـي تـرـجـمـهـ المـفـرـدـاتـ الـتـىـ تـحـتـهـ خـطـ:

- (١) عِنْدَمَا كَانَتِ الْفَرِيسَةُ الَّتِي يَتَنَاهُلُوا إِلَيْهَا التَّمْسَاحُ أَكْبَرَ مِنْ فَمِهِ، فَإِنَّ عَيْنَهُ تُفِرِّزُ سَائِلًا يُشِيهُ الدُّمَوعَ! (شكـارـ تـرشـحـ من كـندـ)
- (٢) فَازَ فَرِيقُ إِيـرانـ الـوطـنـيـ لـكـرهـ القـدـمـ عـلـىـ الـكـويـتـ بـهـدـيـفـيـنـ مـقـابـلـ هـدـفـ فـيـ طـبـلـارـاـهـ الـوـديـهـ: (نيـمـ مـسابـقهـ)
- (٣) لـلـسـنـجـابـ غـشـاءـ خـاصـ يـفـتحـهـ كـاـمـلـظـلهـ حـيـنـ قـفـتـهـ مـنـ شـجـرـهـ إـلـىـ شـجـرـهـ أـخـرىـ: (پـوشـشـ پـرسـ)
- (٤) أـلـاـتـدـريـ لـمـاـذـاـ لـمـسـطـيـ روـيـةـ جـنـاحـيـ هـذـاـ طـائـرـ؟ لـأـنـ إـنـطـلـاقـهـمـ وـتـوـقـهـمـ سـرـيعـانـ: (نمـيـ دـانـسـتـيـ بـهـ حرـكـتـ درـآـورـدنـ)

٨٣. عـينـ الـخـطـأـ لـتـكـمـيلـ الفـرـاغـينـ:

- (١) سـمـ بـبـبـ سـرـعـهـ حـرـگـهـ جـنـاحـيـهـ، فـإـنـ تـسـعـ لـرـوـيـهـمـ لاـ.....أـبـداـ! (طـنـانـ تـقدـرـ)
- (٢) إـذـاـ..... طـبـلـارـهـ عـلـىـ الرـمـالـ حـيـهـ الصـحـرـاءـ عـنـهـ ثـمـ تـصـيـدـهـ فـجـاهـ! (قـفـزـ تـبتـعـدـ)
- (٣) إـذـاـ..... دـودـهـ الـأـرـضـ وـإـنـقـضـلـ رـُـعـلـىـ أـنـ تـكـمـلـ الـجـزـءـ الـمـقـطـوـعـ! (رـأـسـ ذـيـلـهاـ)
- (٤) هـذـاـ نـقـطـعـ يـقـدـرـ عـلـىـ أـنـ الـأـخـشـابـ عـنـ مـنـقـارـهـ تـقدـ فـيـ الثـانـيـهـ! (يـنـقـرـ عـشـرـ)

٨٤. عـينـ الـخـطـأـ لـتـكـمـيلـ الفـرـاغـينـ فـيـ الـعـبـارـاتـ التـالـيـهـ:

- (١) كـانـ..... الـأـمـطـارـ مـنـ السـمـاءـ شـدـيدـاـ حـيـثـ لـاـيـتـوـقـفـ فـجـعـ عـلـىـ رـوـسـهـمـ! (إنـزالـ زـعـنـفةـ)
- (٢) بـعـدـ أـنـ..... الـتـمـسـاحـ طـعـامـهـ، يـفـتـحـ فـمـهـ وـمـ نـهـاـيـهـ الـرـقـواـيـ لـتـنـظـيفـ أـسـنـانـهـ! (يـتـنـاـوـلـ يـقـتـرـبـ)
- (٣) كـانـتـ حـيـهـ الصـحـرـاءـ تـضـعـ ذـنـبـهـاـ فـيـ عـنـدـ شـدـ فـيـ مـنـتـصـفـ النـهـارـ! (الـرـمـلـ الـحـرـ)
- (٤) نـقـارـ الـخـشـبـ الـأـشـجـارـ مـنـقـارـهـ عـشـرـ مـرـاتـ فـيـ الثـانـيـهـ عـلـىـ الـأـقـلـ! (يـنـقـرـ جـذـوعـ)

٨٥. «تـجـدـ فـيـ نـقـارـ الـخـشـبـ عـضـوـيـنـ لـافـعـ لـكـيـ لـاـ دـمـاغـهـ مـنـ . . . السـرـ يـعـ!» عـينـ الصـحـيـحـ لـلـفـرـاغـاتـ:

- (١) جـسـمـ الـحـشـرـاـ تـضـرـرـ الـقـفـرـ بـدـنـ الـأـعـدـاءـ تـضـرـرـواـ الـطـيـرـ
- (٢) مـنـقـارـ الـمـضـرـاتـ يـنـصـرـ الـصـيدـ
- (٣) رـأـسـ الـضـرـبـاتـ يـتـضـرـرـ الـنـقـرـ

٨٦. «أـ..... أـنـ دـودـهـ الـأـرـضـ هـاـ إـلـىـ نـصـفـيـنـ سـيـنـمـوـ كـلـ قـسـمـ مـقـطـوـعـ مـنـ جـدـيدـ؟!» عـينـ الصـحـيـحـ لـلـفـرـاغـاتـ: إـذـاـ هـاـ شـئـ قـاطـ وـ

- (١) تـدرـيـ أـصـابـ قـسـمـ (٢) تـنـفـكـرـ ضـرـبـ قـسـمـ (٣) تـعـلـمـ دـخـلـ إـنـقـسـمـ (٤) تـعـلـمـ كـسـرـ إـقـسـمـ

● اسلوب شرط:

ادوات شرط بر سر دو فعل یا بیشتر وارد می شوند و هر دو را مجزوم می کنند . به اولین فعلی که بعد از ادوات شرط قرار بگیرد فعل شرط گفته می شود و به فعل بعدی، جواب شرط گفته می شود.

مانند: مَنْ يَجْتَهِدُ يَنْجِحُ

ادوات شرط فعل شرط جواب شرط

ادات شرط :

إن تَدْرُسْ تَنْجَحْ : اگر درس بخوانی موفق می شوی.

✓ إنْ : اگر

مَنْ يَجْتَهِدُ يَنْجِحُ : هر کس تلاش بکند موفق می شود.

✓ منْ : هر کس

ما تَزَرَّعْ تَحْصُدْ : هر چه بکاری درو می کنی.

✓ ما : آنچه، هر چیز

● نکات :

۱) در ترجمه، فعل شرط لباً به مضارع التزامی و جواب شرط به مضارع اخباری (یا مستقبل) معنی می شود.

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ : اگر خداوند را یاری کنید شما را یاری می کند.

۲) اگر بعد از ادات شرط ، فعل شرط یا جواب شرط به صورت مضارع همراه « لَمْ » بیاید ، فعل شرط به صورت مضارع التزامی منفی و جواب شرط به صورت مضارع اخباری منفی ترجمه می شود :

مَنْ لَمْ يَتَحَمَّلِ الْمَشَاكِلَ لَمْ يَصِلِ إِلَى أَهْدَافِهِ : هر کس مشکلات را تحمل نکند به اهدافش نمی رسد .

۳) هرگاه فعل شرط یا جواب شرط **ماضی** باشد اولاً غالباً معنی مضارع می دهد و ثانیاً اعرابش محل امکان مجاز می باشد . اگرچه **میتوانیم** ماضی هم ترجمه کنیم .

مثال : مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ : (هر کس صبر کند پیروز می شود) یا (هر کس صبر کرد پیروز شد)

پس : طراح می تواند چند فعل ماضی را بدهد و بپرسد کدام یک معنی مضارع می دهد که اگر فعل ماضی همراه ادات شرط بباید معنی مضارع خواهد داد.

۴) در بین ادات شرط فقط (إنْ) حرف است و بقیه اسم می باشند و نقش می پذیرند. مَنْ غالباً مبتدأ ، و مَحَلّاً مرفوعاً ، غالباً مفعولٌ به و مَحَلّاً منصوب، می باشد.

بیشتر بدانید

الف) هرگاه پس از اسمای شرط فعل لازم واقع شود ، خود اسمای شرط نقش مبتدا و فعل شرط و جواب شرط روی هم خبر آن می باشد .

مانند : مَنْ يَذَهِبُ أَذَهَبْ مَعَهُ (هرکس برود با او می روم .)

ب) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدد بباید که مفعول آن ذکر نشده باشد در اینصورت فعل متعددی بر خود اسم شرط واقع می شود و در چنین حالتی آن اسم شرط ، مفعول به مقدم برای فعل متعدد خواهد بود .

مانند : مَنْ تَضَرِبُ أَضَرِبْهُ : (هرکس را بزنی می زنم .)

ج) هرگاه پس از اسماء شرط یک فعل متعدد دارای ضمیر بباید (باب اشتغال است)، در مورد نقش (من) دو وجه جایز است :

✓ یکی اینکه بنا بر مبتدا بودن ، محلًا مرفوع باشد .

✓ دیگر اینکه جایز است بنا بر مفعول به بودن منصوب شود .

مانند : مَنْ يُكَرِمُهُ زَيْدُ أَكْرِمُهُ : هرکس را که زید اکرام کند ، اکرام می کنم .

توضیحاتی برای مفهوم و فواید

۵) (إذا) به معنی (هرگاه - اگر) اسم شرط غیر جازم و (لَوْ) به معنی اگر حرف شرط غیر جازم است.

منظور از غیرجازم بودن این است که معنای جمله را شرطی میکنند ولی ظاهر فعل را تغییر نمی دهند .

إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِل ، هَلَكَ الْأَفَاضِل
(مَلَكَ فعل شرط و هَلَكَ جواب شرط)

۶) اگر جواب شرط به صورت «جمله اسمیّه» یا (بلّه + ماضی)، فعل امر و نهی، فعل مستقبل (لن + فعل مضلع) باشد قبل از آنها باید (فَ: پس) بیاوریم:

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (هُوَ حَسْبُهُ: جملة اسمية)

إِذَا قَالَ أَحَدٌ كَلَامًا يُفَرِّقُ الْمُسْلِمِينَ ، فَاعْلَمُوا أَنَّهُ جَاهِلٌ (اعْلَمُوا : فعل امر)

۷) در بیشتر اوقات بعد از منْ شرطیه که به معنی (هر کس) است فعل غایب می‌آید.

۸) در مورد جواب شرط وقتی به آن ضمیری بچسبید دقت بیشتری داشته باشید.

مَنْ يَرْحَمُ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ (يَرْحَمُ جواب شرط)

۹) فعل شرط یا جواب شرط می توانند با خودشان وابسته هایی داشته باشند که با حروفی مانند «و - ف - ثمَّ - آو - و » به آنها مرتبط می شوند این موارد را نباید با خود فعل شرط یا جواب شرط اشتباه گرفت :

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ يَعْتَمِدْ عَلَيْهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

() او حرف عطف بوده و یعتمد جواب شرط نیست بلکه فَهُوَ حسْبُهُ جواب شرط می باشد)

۱۰) اگر بعد از فعل شرط اسمی نکره بیاید و بعد از اسم نکره، فعلی در توصیف آن بیاید «یعنی جمله وصفیه»، جواب شرط بعد از آن فعل، می‌آید.

إذا قال أحد كلاماً يفرق المسلمين ، فاعلموا أنه جاهل

(گلاماً نکره بوده و یقِرّ جواب شرط نیست بلکه جمله وصفیه می باشد و فاعل‌مود جواب شرط می باشد .)

۱۱) هرگاه بعد از فعل شرط یا حواب شرط، «ال» باید به جای ساکن، آخر فعل کسره می‌گذاریم
که به آن کسره عارضی گوییم:

مَنْ يَرْحَمِ الْمَظْلُومِينَ يَرْحَمُهُ اللَّهُ

۱۲) هرگاه «وَإِنْ : أَكْرَجَهُ» در وسط جمله بر س فعل بیاید و بدون جواب شرط باشد ، شرطیه محسوب نمی شود و اصطلاحاً «وصلیه» است ولی فعل بعد از آن به صورت مضارع التزامی ترجمه می شود .

لعالم حَىٰ وَإِنْ كَانَ مَيِّتًا : دانشمند زنده است اگرچه مرد ه باشد .

۴ اصطلاح کاربردی (به معنی اینکه)

ما + ان + فعل ماضی ساده + حتی + فعل ماضی ساده
مثال :

ما ان دَخَلْتُ الصَّفَ حَتَّى رَأَيْتَ صَدِيقِي : به محض اینکه وارد کلاس شدم دوستم را دیدم .
ما ان واجَهْتُ الأُسْتَادَ حَتَّى سَلَمْتُ عَلَيْهِ : به محض اینکه با استاد روبرو شدم به او سلام کردم .

أنواع «ما» در عربی :

▼ **ما نفی ماضی** : كُنْتُ سَاكِنًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً : ساکت بودم و کلمه ای نگفتم .

▼ **ما نفی مضارع** : وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهِ إِلَّا اللَّهُ : تاویل آن را کسی جز خدا نمی داند .

▼ **ما موصول** : إِفَعَلْ مَا تُحِبُّ مِنَ الْخَيْرَاتِ! : آنچه را که از کارهای خیر دوست داری انجام بده .

▼ **ما تعجبیه** : مَا أَجْمَلَ مَا زَنْدَرَانَ وَ طَبِيعَتُهُ : مازندران و طبیعتش چه زیباست .

▼ **ما شرط** : مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ! : هرچه را از (کار) خیر انجام دهید خداوند آن را می داند .

▼ **ما استفهام** : مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ : اسم شما چیست ؟

ایران نوتن

أنواع «من» در عربی :

▼ **من شرطی** : مَنْ يَجْتَهِدَ يَنْجَحَ : هر کس تلاش کند موفق می شود .

▼ **من موصولی** : أُحِبُّ مَنْ يَنْجَحُ فِي حَيَاتِهِ : کسی را که در زندگی اش موفق می شود ، دوست دارم .

▼ **من استفهامی (پرسشی)** : مَنْ مَالِكُ هَذِهِ السِّيَارَةِ؟ چه کسی صاحب این ماشین است ؟

﴿ نکاتی مهم در مورد طرز تشخیص مَن و مَا : ﴾

- اگر (مَن و مَا) در وسط جمله باشد \Leftrightarrow غالباً اسم موصول

إِحْفَظْ مَا قَرَأْتَ : حفظ کن آنچه را که خواندی

- اگر (مَن و مَا) در اول جمله بباید : غالباً ادات شرط / ادات استفهام

مَن هُوَ ؟ : او کیست؟ (مَن استفهام)

مَن يَدْرُسْ يَنْجُحْ : هرکس درس بخواند موفق می شود. (مَن شرطی)

﴿ معمولاً در شرط، دو فعل یا دو جمله خواهیم داشت .

﴿ اگر در آخر جمله علامت (؟) سوال باشد اسم استفهام است .

﴿ مَن شرطی را بهتر است به صورت « هرکس » ترجمه کنیم اما « کسی که » را هم نمی توانیم غلط به حساب بیاوریم . در مورد " ما " نیز ترجمه دقیق آن « هرچه » است ولی « چیزی که » نیز غلط محسوب نمی شود .

﴿ اگر قبل از (ما) و (مَن) حرف جرّ بباید ، آن مَن و مَا موصول می باشند (مگر اینکه استفهامی باشد) . مخصوصاً زمانی که به حالت ادغام شده بکار بروند مانند :

مِمَا = مِن + مَا / مِمَن = مِن + مَن / عَمَّن = عَن + مَن / عَمَّا = عَن + مَا / لِمَا = لِ + مَا / بِمَا = بِ + مَا

﴿ اگر بعد از کلمه (کل) کلمات (مَن - ما) بباید ، حتماً از نوع موصول است .

كُلّما رأيْتُ أبِي ، سلّمتْ عَلَيْهِ / كُلّ مَن عَلَيْهَا فَانِ

﴿ کلمه (ما) موصول ، اصولاً در وسط جمله می آید ولی گاهی در اول جمله هم به کار می رود و آن در صورتی است که یا فعل بعد ا آن به صورت متعدد بباید و یا در وسط جمله ، ضمیر منفصل (هُوَ) بدون حرف (ف) واقع شود :

ما نَطَلَبُ مِنْكُمْ هُوَ تَسْلِيمُهُمْ عَلَيْنَا / ما نُعْطِي الْآخَرِينَ مِنْ أَمْوَالِنَا ، يُضَاعِفَهُ اللَّهُ لَنَا

* در سوالات منظور از (ما الحفیه) و یا (ما غیرعامله) همان مای نفی می باشد .

◀ برای تعیین نوع " ما " بهترین کار **ترجمه** است ولی هنگام ترجمه دقت کنید :

☞ حتماً تا انتهای جمله را ترجمه کنید .

☞ ترجمه ای را ملاک قرار دهید که کامل باشد .

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

٨٧. عَيْن «مَن» أو «مَا» تُغَيِّر عَلَامَةً آخِرَ الْفَعْلِ فِي الْفَظِّ:

١. « ما هذه الحياة الدنيا إِلَّا لَهُ وَ لَعْبٌ »

٢. أجهل الناس من يفعل الشر و يتوقع الخير!

٣. من أصلح باطنه أصلح الله ظاهره!

٤. من يدخل مداخل السوء يتهم فلا تدخل!

٨٨. عَيْنُ الصَّحِيفَ لِلْفَرَاغِينَ : « . عَلَى اللَّهِ إِلَى الْأَهْدَافِ !

٤. تَوَكَّلْتَ - وَصَلَتْ ٣. تَوَكَّلْنَا - وَصَلَنَا ٢. مِنْ تَوَكِّلُوا - تَصْلُوا ١. يَتَوَكَّلْ - يَصْلُ

٨٩ «إن في الدرسِي أكثر من قبل في امتحانات آخر السنة!» عَيْنُ الخطأ:

٤. تَجْهَدُوا - تَنْجُحُوا ٣. تَجْهَدُنَّ - تَنْجُحُنَّ ٢. تَجْهَدَانَ - تَنْجَحَانَ ١. تَجْهَدِي - تَنْجَحِي

٩٠ يصدق في جميع الحالات، الآخرون دائمًا! عين الصحيح للفراغين:

١. مَن - يَحْتَرِم ٢. مَن - يَحْتَرِمُوا ٣. مَا - يَحْتَرِم ٤. مَا - يَحْتَرِمُونَ

٩١. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. مَن يُسَاعِد مَظْلومِي الْعَالَم، يُشَاهِد نَتْيَجَة عَمْلِه دُون شَكٍ: هُرَّ كُسْ بِه مَظْلومَان جَهَان كَمْكَ كَنْد، نَتْيَجَه كَارْش رَا بِي تَرْدِيد مشاهده می کند!

۲. إن عَجزَتْ عن مُساعدة النَّاسَ حُرِمتَ مِنْ نعْمَةِ رَبِّكَ: چنانچه از کمک کردن به مردم عاجز شوی، از نعمت پروردگارت محروم می‌مانی!

۲. من يُحاوِلُ فِي نَصْرِ الْمُسْلِمِينَ يُنْصَرُهُ اللَّهُ: هر کسی که در یاری کردن مسلمانان تلاش کند، خدا او را یاری می کند!

۴. ما تتحملی من الصّعوبات في سبيل الله تشاهدي نتیجتها: هر آنچه از سختیها در راه خدا تحمل کنی، نتیجه آن را مشاهده می کنی!

٩٣. عَنْ الْخَطَأِ

۱۰. النّاسُ نَيْمٌ فَإِذَا ماتُوا انتَهُوا: مردم در خوانند، هرگاه میرند، سدار شونند!

۲. إن شاء الله فسوف نتخرج كلينا بعد سنتين: اگر خدا بخواهد، دو سال بعد همه ما دانش آموخته خواهیم شد!

۲. و من شکر فائماً پیشکر لنفسه: و هر کس شکر کرد، پس برای خودش شکر کرده است!

۴. من قال أنا عالم فهو جاھل: هر کس بگوید من دانا هستم، پس او نادان است!

ما تَعْمَلُوا بِالخَيْرِ تُجْزَوْهُ فِي عَالَمِ الْآخِرَةِ»:

٩٣. «ما نعملوا بالخير نجزوا به في عام الآخرة»:

۱. هر آنچه از خیر میدانید در جهان آخرت جزا می بینید!

۲. هر آنچه را از کار خوب انجام میدهید، در عالم آخرت جزايش به شما داده می شود!

۲. آنچه را به خوبی عمل کنید، در عالم آخرت به خاطر آن پاداش داده میشود؟

۴. هر چه از خوبی انجام دهید، در جهان آخرت با آن پاداش داده می شوید!

ن الصحيف:

۱۰. **اعلم ان العالم حتى و إن كان ميتاً:** بدان که عام زنده است، ادرجه مرده بود!

٢٠. إِذَا تَمَّ الْعُقْلُ نَفْصُ الدَّلَامِ: اكْرِ عَقْلَ كَامِلَ شَوْدَ، سَخْنَ دَفْتَنَ رَا دَمَ دَنَدَ!

٣. إن صبرتَ حصلتَ على النَّجاح: اگر صبور باشی، به موفقیت دست می یابی!
٤. من فَكَرْ قبل الكلام قَلْ خطایاہ: هر کسی که پیش از حرف زدن اندیشه کند، خطاهایش کم میشود!
- ٩٥. «إن تَقْرَأ إِنْشَاءَكَ أَمَامَ الطَّلَبِ فَسُوفَ يَتَبَّهُ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ»:**

١. در صورتی که در مقابل دانشجویان انشایت را بخوانی، پس دوست اخالگرت را آگاه می کنی!
٢. اگر جلوی دانش آموزان انشایت را بخوانی، پس هم شاگردی ات که شلوغ کننده است درخواهد یافت!
٣. چنانچه، انشای خود را روی دانش آموزان بخوانی، هم کلاسی شلوغ کننده تو آگاه خواهد گشت!
٤. اگر مقابل دانشجویان انشایت را قرائت کنی، پس هم کلاسی آشوبگرت را به آگاهی می رسانی!

٩٦. عین جواب الشرط ليس فعلاً:

١. ما تزرع في الدّنيا، تحصد في الآخرة!
 ٢. من يسمع آيات القرآن فله أجرٌ عظيم!
 ٣. اذا تم العقل نقص الكلام!
 ٤. ما تعملوا من خير فيشاهده الله!
- ٩٧. عین «منْ» يُترجم الفعل الماضي بعده مضارعاً:**

١. شاهدت في حلقة من ساعد المُسْكِين و الفقراء!
 ٢. من إجتهَدَ في نصرة المُسْلِمِين ينصره الله!
 ٣. من كانَ الَّذِي دعاكَ إلى الأَعْمَال الْحَسَنة!
 ٤. من كتب هذه العبارة الدقيقة على اللوح قبل دخول الأستاد!
- ٩٨. عین ما ليس فيه من أدوات الشرط:**

١. من ينظر إلى حياة العُظَماء يشاهد عجائب و شدائد كثيرة!
 ٢. ما نُرِيدُه منكم هو الاجتهاد في سبيل كسب مكارم الأخلاق!
 ٣. ما تحاولوا لهاليوم تجدوا نتيجة سعيكم غداً!
 ٤. ما نتصوّر من الخيالات الذهنية، تتبدّل إلى الواقعية في المستقبل!
- ٩٩. في أيّ عبارة تختلفُ «ما» عن العبارات الأخرى؟**

١. اعمَلُوا صالحًا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ!
٢. فَعَبَرَ الشَّارِعَ فَجَاءَ وَمَا نَظَرَ إِلَى الْيَسَارِ وَالْيَمِينِ!
٣. أَنْظُرْ إِلَى مَا قَالَ وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ!
٤. وَاصِرْ يَا أَخِي الْكَرِيمِ عَلَى مَا يَقُولُونَ!
- ١٠٠. عین «منْ» ليس شرطية:**

١. مثلُ أهْل بَيْتِ كَسْفِيَّة نوْح؛ مَنْ رَكِبَهَا نَجَ!
 ٢. مَنْ عَلِمَ عَلِمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مِنْ عَمَلِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَالَمِ!
 ٣. مَنْ يُفَكَّرْ قبل الكلام، هو في الحقيقة سالم عن الخطايا!
 ٤. مَنْ يَسْهَرَ اللَّيْلَى قدْ وَضَلَ إِلَى أَهْدَافِهِ بَعْدَ مَدْدِهِ!
- ١٠١. عین «ما» الشرطية:**

١. ما إعْتَدْتُمْ مِنْ تَارِيخ حِيَاةِ الْقَدِيمَاء حَصَلْتُمْ فَوَائِدَ كَثِيرَةً!
٢. ما كَانَ عِنْدَنَا لَدْفَعَ ثُمَّ الْكِتَابُ الَّتِي أَخْذَنَا مِنْ الْمَكْتَبَةِ!

٣. ما يُعجبك في الخلق الموجودات البحرية هي العجائب النادرة!

٤. ما قَسَمَ الله العباد شيئاً أَفْضَلَ مِنِ الْعُقْلَ وَالْعَافِيَةِ!

١٠٢. «ما أَنْزَلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ إِلَّا بِلِسَانٍ عَرَبِيًّا مُبِينٍ فَاقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ» عَيْنُ الصَّحِيفَ عن نوع «ما» في العبارة على الترتيب:

- ٤. شرطية - موصولة
- ٣. نافية - استفهامية
- ٢. نافية - استفهامية
- ١. شرطية - موصولة

١٠٣. عَيْنُ الصَّحِيفَ في بيان نوع «ما»:

١. ما عملتم بواجبكم اليوم لهذا لم تنجحوا في الامتحان! ← شرطية

٢. ما تذوق مِنَ الْحَيَاةِ وَ حلوها إِلَّا مِنْ جَمْعِ تجَارِبِ قِيمَةٍ! ← استفهام

٣. ما تشاهدو من الظلم فعليكم بمساعدة المظلوم! ← شرطية

٤. ما تفعلي من أعمال الخير تنظر ثمرته في حياتك! ← نافية

١٠٤. عَيْنُ «مَنْ» يُجب أن تكون بعدها فعلين:

١. هو من كان قاضي هذه المدينة و حكم بين الناس بالعدل والحق!

٢. من أعطى علمه الآخرين انتفع نفسه به كثيراً بسبب نشره!

٣. لا تعتمدُ على من لا يستطيع أن يُنجي نفسه من المهملة!

٤. ما كان عندي قلم فما استطعت أن أكتب شيئاً!

١٠٥. عَيْنُ «مَنْ» يختلف عنباقي:

٢. من صَرَ أَمَامَ صَعْوَبَاتِ الدَّهْرِ يَنْجُحُ بِلَا شَكٍ!

١. من يَتَّبِعُ غَيْرَ الْحَقِّ فِي حَيَاتِهِ يَكُنْ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ غَدَاءً!

٣. من عمل بواجباته أمام الناس اليوم!

١٠٦. عَيْنُ «مَا» يُمْكِنُ أن تكون شرطية:

١. ما يُخرج العالم من الظُلمات إلى النور هو مصابيح الصباح! ٢. ما تفعلن من خير في سبيل الله يذكره الناس لكن، أيتها السيدات!

٤. يا على اكتُب تكاليف حتى تصل إلى ما يُريده المعلم الحنون!

١٠٧. عَيْنُ المثبت (غير المنفي) في الأفعال:

٢. أما قدرت أن تَتَنَظَّرِنِي قليلاً!

١. ما نصبت وجهي إلى غيرك!

٤. الْأَمْهَاثُ لَا يَصْرَخُنَّ عَلَى الْأَبْنَاءِ الصَّغَارِ!

٣. يا رب، ما نطلب منك هو غفراننا!

١٠٨. عَيْنُ «مَا» جازمة:

٢. ما يفَكِّرُ الكاتب حوله يسطره قلمه!

١. ما نريد منك هو يساعدنا في كل المشكلة!

٤. ما الخير في العظمة بل العظمة في الخير!

٣. ما وصل القطار إلى المدينة باكراً!

❷ لفاظ مهم درس چهارم

اُشتقَّ : برگرفت (مضارع : يَشْتَقُ)	اُشتَدَّ : شدت گرفت (مضارع : يَشْتَدُّ)	اِزْدَادَ : افزایش یافت (مضارع : يَزَدَادُ)
تَشْتَهَى : میل دارد ، می خواهد (ماضی : اِشتَهَى)	بَيْنَ : آشکار کرد (مضارع : يُبَيِّنُ)	اِنْضِمامَ : پیوستن (اِنْضَمَّ ، يَنْضَمُ)
حَرَجَ : حالت بحرانی ، گرفتاری	خُلَّةَ : دوستی	تَعَيَّنَ : دگرگون شد (مضارع : يَتَعَيَّنُ)
دِبِيَاجَ : ابریشم	دَخِيلَ : وارد شده	دُرْرَى : درخشان
يَصْمُ : در بر می گیرد (ماضی : ضَمَّ)	شَارِكَ : شرکت کرد (مضارع : يُشارِكُ)	نَطَقَ : بر زبان آورد (مضارع : يَنْطَقُ)
قائِمَةُ التَّرَاثِ الْعَالَمِيِّ : لیست میراث جهانی	مُشكَّ : مشک	مُعَارَضَةَ : مخالفت
نَالَ : به دست آورد (مضارع : يَنَالُ)	مُعرَبَ : عربی شده	مُشْكَاةَ : چراغدان
نَقْلَ : منتقل کرد (مضارع : يَنْقُلُ)	رَزَقْنَا : روزی دادیم (مضارع : تَرْزُقُ)	مُفَرَّدَاتَ : واژگان
فَاتَ : از دست رفت (مضارع : يَفْوتُ)	وَفْقًاً لِـ : بر اساس	لَنْ تَنَالُوا : دست نخواهید یافت

١٠٩. عین الخطأ في ترجمة المفردات التي تحتها خط:

- ١) الْفَيْرُوزَابَادِيُّ مُعْجمٌ معروف یُسمی القاموس المحيط و یشتمل عَلیِّ الكثیر من المفردات العربية! (فرهنگ لغت-وازگان)
- ٢) تَرْجَمَ ابنُ المُقْفَعِ العَدِيدَ مِنَ الْكُتُبِ عَنِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ وَلَهُ دُورٌ عَظِيمٌ فِي بَسْطِ المفردات الفارسية! (ترجمه کرد-سهمن)
- ٣) لَا يُمْكِنُ أَنْ تَجِدَ لُغَةً بِدُونِ كَلِمَاتٍ دَخِيلَةً لَأَنَّ تَبَادُلَ المفردات بَيْنَ لُغَاتِ الْعَالَمِ اِمْرٌ طَبِيعِيٌّ! (واردشده-رد و بدل کردن)
- ٤) التَّجَارُ هُمُ الَّذِينَ نَقَلُوا الْفَاظَاتِ فَارِسِيَّةً كثِيرَةً إِلَى الْعَرَبِيَّةِ حِينَ دُخُولِهِمْ فِي الْعَرَاقِ وَالْيَمَنِ! (منتقل کردن-وروود)

١١٠. عین الخطأ في ترجمة المفردات التي تحتها خط:

- ١) الشُّعُراءُ الإِيرَانِيُّونَ أَبَدَعُوا فِي فَنِ إِنْشَادِ الشِّعْرِ حَيْثُ قَدْ إِشَّتَهَرُوا كثِيرًا فِي الْعُصُورِ الْمَاضِيَّةِ! (نواوری کردن-سرودن)
- ٢) بَعْدَمَا إِنْضَمَّتِ إِرَانُ إِلَى الدُّولَةِ إِلَيْسَامِيَّةِ إِنْتَقَلَ كثِيرٌ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةِ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ! (ضمیمه کرد-منتقل کرد)
- ٣) تَأَتَّرَتِ اللُّغَةُ الْعَرَبِيَّةُ بِاللُّغَةِ الْفَارِسِيَّةِ وَبَيْنَ عُلَمَاءِ مِنَ الْفُقِيرِ أَبْعَادَ هَذَا التَّأَثِيرِ فِي دراسِتِهم! (تأثیر پذیرفت-ایرانیان)
- ٤) رَأَى الْعَرَبُ أَنَّ هَذِهِ اللُّغَةَ اِخْتَارَهَا اللَّهُ لِمُخَاطَبَةِ الْإِنْسَانِ فَحاوَلُوا كثِيرًا لِتَدْوِينِ قَوَاعِدِهَا! (برگزید-تنظیم)

١١١. عین الخطأ في مُضاد المفردات المعينة:

- ١) مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الإِجَابَةُ قَبْلَ أَنْ يَسْمَعَ وَالْمُعَارَضَةُ قَبْلَ أَنْ يَقْهَمَ! (المعناده)

نکره و معرفه

رأیت تلا جیداً : دانش آموزی را دیدم .

اشتریت کتاباً : کتابی را خریدم .

جائِلِیٰ : علی آمد .

اشتریت الكتاب : کتاب را خریدم .

نکره و معرفه

۱) نکره : اسمی است که به فرد یا شیء نامشخص دلالت می کند . مثال:

۲) معرفه : اسمی است که به فرد یا شیء معلوم دلالت می کند . مثال:

نکته : اسم نکره غالباً به یکی از سه صورت ترجمه می شود :

✓ يك ↔ كتاباً : یک کتاب

✓ ي ك ↔ كتاباً : کتابی

✓ ي ك ↔ كتاباً : یک کتابی

دقت ۱ : بحث معرفه و نکره ، مربوط به اسم هاست و نباید کلمات دیگر را در این زمینه وارد کنیم . البته

مراقب **مصدرها** باشید چون همه مصدرها اسم محسوب می شوند .

دقت ۲ : اسم هایی که تنوین دارند ، اگر اسم علم نباشند ، حتماً نکره اند .

دقت ۳ : اسمی استفهام مانند (من : چه کسی ؟ ، ما چیست ؟ ، متی : کی ؟ و من ، ما ، إذا و ...) همگی نکره محسوب می شوند .

دقت ۴ : اگر بعد از یک اسم ال- دار ، موصول خاص بباید و معنی " که " بدهد ، آن اسم ال- دار را همانند نکره ها ترجمه می کنیم . مانند :

رأيُ المعلمِ الَّذِي يدرسُ اللُّغةَ الْعَرَبِيَّةَ : معلمی را که زبان عربی تدریس می کرد ، دیدم .

دقت ۵ : اگر در جمله ، اسم نکره بباید و در جمله بعدی ، همان اسم با ال- بباید در ترجمه می توان ، کلمات

" آن یا این " را برای اسم ال- دار به کار برد :

رأيُ افراساً . كانتِ الأفراصُ جَنْبَ صَاحِبِها : اسب هایی را دیدم . آن اسب ها کنار صاحبشان بودند .

لقدت ۶: ترجمه خبر وقتی اسم نکره نباشد؛

الف) اگر خبر نکره، صفت نداشته باشد، خبر به شکل معرفه ترجمه می شود:
هُوَ تَلِمِيْدٌ: او دانش آموز است / الْعِلْمُ كَنْزٌ: دانش، گنج است.

ب) اگر خبر نکره، صفت داشته باشد، در ترجمه، یا خبر به صورت **نکره** ترجمه می شود و یا صفت آن: **هذا کتاب مفید**: این، کتاب مفیدی است / این، کتابی مفید است.

ج) اگر بعد از خبرِ نکره، فعل بیاید، خبر به شکلِ نکره ترجمه می‌شود:
شَجَرَةُ النَّفْطِ شَجَرَةٌ يَسْتَخْدِمُهَا الْمُزَارِعُونَ: درخت نفت، درختی است که کشاورزان آن را به کار می‌گیرند.

د) اگر خبرِ نکره، همراه حرف جرم «ن» باشد و اسم تفضیل هم نباشد، خبر به شکلِ **نکره** ترجمه می شود: **هُوَ طالبٌ من طلّابٍ هذِهِ المَدْرَسَةِ**: او دانش آموزی از دانش آموزان این مدرسه است.

بعد لحظات : پس از لحظاتی / پس از چند لحظه

که دقت ۸: برخی اسم‌ها هیچوقت تنوین نمی‌گیرند بنابراین اگر نکره شوند نباید در این کلمات به دنبال تنوین باشیم:

✓ اسم تفضيل : علیٰ اکبر من حَسَن : در اینجا اکبر نکره می باشد .

✓ **جمع مذكر سالم و مثنى : رأيُ تلميذَيْن فِي شارعِنا :** در اینجا تلمیذین مثنی بوده و نکره است .

✓ جمع های مکسر بر وزن (مَفَاعِل و مَفَاعِيل) : زَيْنَةُ السَّمَاءِ الدُّنْيَا مَصَابِيحٌ : مصابيح بر وزن مفاعيل بوده و نگره می باشد .

✓ کلماتی که در آخرشان (اء) زائد دارند: رایت علماء فی مدینة بغداد : علماء نکرہ می باشد .

اسم لای نفی جنس (در سال دوازدهم این بحث را می خوانید) : لارجُلْ فی الْبَیْتِ : رجل نکره می باشد .

دقت ۹: در ترجمه کلمات نکره ای که به طور طبیعی در آخرشان (ی) دارند و یا با خودشان (ی) نسبت دارند بیشتر مراقب باشید:

ضیاء: روشنایی ای ایرانی: ایرانی ای علمی: علمی ای فکری: فکری ای

هزار روش تشخیص معرفه و نکره:

ما اسمی معرفه را به خاطر می سپاریم اگر اسمی جزء آنها بود معرفه است و گرنه نکره می باشد.

■ تذکر :

در کتاب های درسی فقط به دو تا از معرفه ها یعنی (اسم علم و معرفه به ال) اشاره شده است و بقیه معرفه ها فقط بخاطر مهم بودن قواعدشان ، در این مبحث ذکر می گردد .

(۱) **اسم علم (خاص):** اسمی است که بر نام یک شخص یا یک چیز یا یک مکان شخص دلالت می کند.

مانند: کریم ، مکه ، عراق

دقت ۱: به صورت قراردادی نام همه اشخاص را اسم علم به حساب می آوریم هرچند آن شخص را نشناسیم

دقت ۲: اگر یک اسم علم به همراه یا نسبت (ی) به کار رود ، دیگر اسم علم محسوب نمی شود . پس اسم هایی مانند « ایرانی » ، اصفهانی و ... « اسم علم نیستند .

دقت ۳: گاهی اسم هایی هستند که اسم علم به نظر می رسد ولی اگر به معنای جمله دقت کنیم ، می فهمیم که یک اسم عادی هستند . مخصوصاً در مورد اسمی که در فارسی اسم اشخاص هستند ، باید بیشتر دقت کنیم چرا که می توانند صفت واقع شوند و علم نشوند .

« علینا آن نحاول لایجاد مجتمع سعید : ما باید برای ایجاد جامعه ای خوشبخت تلاش کنیم .

در عبارت بالا کلمه (سعید) به معنی خوشبخت بوده و علم نیست .

﴿ الْأَسْبُوعُ الْقَادِمُ نَذَهَبُ إِلَى مَدِينَةِ الْمَدِينَةِ : هفته آینده به شهر مدینه می رویم .

در عبارت بالا ، مدینه اول به معنی (شهر) آمده و مدینه دوم ، نام یکی از شهرهای عربستان می باشد بنابراین اولی ، عَلَم نیست ولی دومی عَلَم می باشد .

﴿ دقت ۴ : در مورد خداوند تنها لفظ اللہ ﷺ (که گاهی هم به صورت اللہ می آید) ، اسم عَلَم است و بقیه صفات خداوند را اسم عَلَم به حساب نمی آوریم . پس کلماتی مانند « رحمان ، رحیم ، إِلَه ، رَبْ و .. » در مورد خداوند اسم علم نیستند . همچنانی کلماتی مانند (الرسول ، النبی ، امیر المؤمنین ...) علم نیستند .

﴿ دقت ۵ : تنوین در اسم های عَلَم نشانه نکره بودن نیست و اگر اسم عَلَم تنوین داشته باشد ، بازهم معرفه است . مانند : جاءَ عَلَىٰ (علی ، معرفه به عَلَم)

﴿ بیشتر بدانید

برخی اسم های عَلَم هیچگاه تنوین نمی گیرند :

۱) اسم های عَلَم مونث (حقیقی معنوی لفظی) : مریم - فاطمه - حمزة - زهراء و ...

۲) اسمهای عَلَم غیر عربی : اشویروان - بهزاد - ابراهیم - یوسف و ...

۳) اسمی شهرها و کشورها و قبائل : ایران - مَكَّةَ - اصفهان - قریش و ...

۴) اسم عَلَم و صفتیایی که (ان) زائد داشته باشد : سلمان - سلیمان - عطشان و ...

۵) اسمی کلیه پیامبران تنوین نمی گیرند به جز مورد زیر که منصرف هستند :

« مُحَمَّدٌ (ص) - شُعَيْبٌ (ع) - شَيْثٌ (ع) - هُودٌ (ع) - لوطٌ (ع) - نوحٌ (ع) - صالحٌ (ع) »

﴿ مخفف : هِلْنَ شَشَمٌ (ص) ☺

۲) معرفه به (ال) : اگر بر سر اسمی نکره ، حرف تعريف (ال) آورده شود این اسمی نکره ، تبدیل به معرفه

می شوند . مثال: ال + بیت (نکره) ⇔ ال = بیت (معرفه به ال)

دقت ۱: اگر یک اسم **علم** ، ال داشته باشد ، معرفه به ال نمی شود و باز هم معرفه به علم است .
مانند : جاء العلی (معرفه به علم)

دقت ۲ : داشتن یا نداشتن ال در اسمی شهرها و کشورها **سماعی** است و به استعمال و کاربرد عرب بستگی دارد و امری سلیقه ای نیست :

ال دار: القاهرة - الرياض - العراق - الكويت ...
بدون ال: إيران - طهران - باکستان - ...

البته اسمی شهرها و کشورهایی که عربی نباشند بدون ال می آیند:

فرنسا - تركيا - سوريا - بغداد - أصفهان ..

ولی اگر کلمه کاملاً چکش کاری شده و ساختار عربی پیدا کرده باشد ال می گیرد:

اليابان (ژاپن) - الصين (چین) - ...

↙ با تمام اینها، بهترین روش و راه مطمئن دیدن در کتب و معاجم عربی یا شنیدن از اعراب می باشد.

دقت ۳ گزارحروف جرّ (ل) به یک اسم ال دار بچسبد ، به صورت « لـ » (بدون ا) نوشته می شود
مانند : لـ + الناس ⇔ للناس

دقت ۴ : در مورد برخی کلمات که با خودشان (إل) یا (ال) دارند مراقب باشید تا آنها را با ال معرفه اشتباه نگیرید مثلاً : إلتفات ، إلتقط ، إلتماس ، ألبسه ، ألمانيا و

دقت ۵ : یک اسم نمی تواند هم ال بگیرد و هم تنوین داشته باشد .

(۳) معرفه به اضافه :

↙ در ترکیب اضافی که متشکل از مضاف و مضاف الیه است اگر مضاف الیه معرفه باشد مضاف نیز معرفه خواهد شد که به آن **معرفه به اضافه** می گویند و اگر مضاف الیه نکره باشد مضاف نیز نکره خواهد شد. مثال :
كتابُ علىٌ : ا آنجاییکه (على) معرفه به علم می باشد بنابراین (كتاب) نیز معرفه (به اضافه) می شود .
كتابُ تلميذٍ : از آنجاییکه (تلمیذ) نکره می باشد بنابراین (كتاب) نیز نکره می باشد .

دقت ۱ : اگر بعد از اسمی دائم الاضافه ، اسم معرفه بباید ، اسمی دائم الاضافه معرفه می شوند و اگر نکره بباید ، این اسمی نکره می شوند .

کل تلمیذٍ : کل و تلمیذ هردو نکره می باشند .

فوق المِنْصَدَةِ : فوق معرفه به اضافه - المِنْصَدَة معرفه به الـ

دقت ۲: برخی اوقات چندین کلمه به هم دیگر مضاف می شوند و زنجیره ای از ترکیب اضافی ایجاد می کنند در این شرایط اگر آخرين کلمه (مضاف اليه آخر) ، معرفه باشد تمامی اسمها معرفه می شوند و اگر نکره باشد تمامی آنها نکره می شوند :

مثال : سیدا شبابِ اهلِ الجنة : از آنجایی که الجنۃ معرفه می باشد بنابراین (سیدا - شباب - اهل) نیز معرفه به اضافه می شوند .

یادآوری :

اسامی دائم الاضافه عبارتند از :

کُلّ - بعض - جَمِيع - آئی (کدام) - حول (اطراف) - مَع (همراه با - با) - فوق (بالا) - تحت (زیر) - جنب (کنار) - آمام (رو بروی) - وراء (پشت) - عند (نزد - هنگام) - خَلْف (پشت) - ذو ، ذا ، ذی (صاحب) - قبل - بعد - لَدُن (نزد) - غیر - سِوی (به جز) - کِلا (هر دو) - بَيْن - تَحْوِي (سمت) و ...

نکته ترجمه

- ✓ کُلّ + اسم مفرد تنوین دار : هر \Leftarrow کُل مهنة لَهَا فوائدہا فی المجتمع : هر شغلی فوائدی در جامعه دارد .
- ✓ کُلّ + اسم جمع دارای الـ : همه \Leftarrow کُل الشعوب لها ثقافتہا الممیزة : همه ملتہا فرهنگ مخصوص به خود را دارند .
- ✓ کُلّ + اسم مفرد دارای الـ : تمام \Leftarrow کُل الأسبوع كُنْتُ مَشغولًا : قام هفته را مشغول بودم .
- ✓ کُلّ + مِن + اسم جمع : هریک از \Leftarrow کُل مِن التلامیذِ سَيَجَحُ : هریک از دانش آموزان موفق خواهند شد .
- ✓ کُلّ در جملات منفی (غالباً) : هیچ \Leftarrow قَرَنَا آن لَا فَعَلَ كُل شَيْءٍ : قرار گذاشتم که هیچ کاری نکنیم .
- ✓ کُلّ + اسم موصول (من) : هرکس \Leftarrow کُلَّ مَنْ عَلَيْهَا فَانِ : هرکس در مسیر نابودی است .
- ✓ کُلّ + اسم موصول (ما) : هر بار ، هر چه کُلما رَأَيْتُهُ ، سَلَمْتُ عَلَيْهِ : هر بار که او را دیدم سلام دادم .
- ✓ کُلّ + فعل : هرکس \Leftarrow كُلَّ يَقُومُ بِوَاجِبِهِ : هرکس به تکلیف خود می پردازد .

توشه‌ای برای موقیت

۴) ضمایر : همه ضمایر (چه متصل و چه منفصل) جزو معرفه ها می باشند .

مانند : هُوَ ، هُمَا ، كَ ، نَا

۵) موصولات : همه موصولات (عام و خاص) جزو معارف می باشند .

مانند : الَّذِي ، الَّذِينَ ، مَن

۶) اسامی اشاره : تمامی اسامی اشاره جزو معرفه ها می باشند .

مانند : هذا ، هؤلاء ، ذلك ، أولئك ، هناك ...

١١٨. «قَدْ نُشَاهِدُ فِي عَالَمِ الْأَشْجَارِ أَشْيَاءً غَرِيبَةً تُثْبِتُ قُدْرَةَ الْخَالِقِ!»:

١. در دنیا درختانی چیزهایی شگفت را دیده ام که قدرت خالقمان را اثبات می نماید!
٢. گاهی در دنیای درختان چیزهای عجیبی می بینم که قدرت آفریننده را اثبات می کند!
٣. چیزهای عجیبی را در دنیای درختان می بینم که بیانگر قدرت خالق است!
٤. چه بسا در دنیای درختان چیزهای شگفتی بینیم که قدرت خالق را برایمان اثبات کند!

١١٩. «أَنَّذَكَرُ رَجُلًا فِي مَدِينَتِنَا كَانَ يُحْبُّ أَنْ يَغْرِسَ أَغْرَاسًا كَثِيرَةً حَتَّىٰ يُسَاعِدَ عَلَىٰ تَنَظُّفِ الْجَوَّ!»:

١. مردی را در شهرمان به یاد می آورم که دوست داشت نهال های بسیاری را بکارد تا به پاکیزه شدن هوا کمک کند!
٢. آن مردی را که دوست داشت برای کمک به پاکیزه شدن هوا در شهرمان، بسیاری نهال بکارد، به خاطر می آورم!
٣. مردی را در شهرمان می شناسم که دوست دارد نهال های زیادی بکارد تا به پاکیزه کردن هوا کمک نماید!
٤. مردی را به خاطر می آورم که دوست داشت تا با کاشتن نهال های بسیار، به پاکیزه شدن هوای شهرمان کمک کند!

١٢٠. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. هؤلَاءِ رِجَالٌ صَالِحُونَ يُسَاعِدُونَ الْجَمِيعَ: این مردان نیکوکار به همه کمک می کنند!

٢. تَعَجَّبَتُ كَثِيرًا عِنْدَمَا شَاهَدْتُهُ فَوَقَ جَبَلٍ: بسیار تعجب کردم هنگامی که او را بالای آن کوه دیدم!

٣. هَلْ تَعْرِفُ أَحَدًا أَقْدَرُ مِنْهُ فِي الْعَمَلِ؟: آیا کسی را تواناتر از او در کار می شناسی؟

٤. هَنَاكَ طَيْرٌ عَلَى الشَّجَرَةِ يَغْنِي بِصَوْتِ جَمِيلٍ: آیا پرنده ای که بالای درخت هست، با صدای زیبا آواز می خواند!

١٢١. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. أَطِيبُ عَمَلٍ يَقُولُ النَّاسُ يَهُوَ الزَّرَاعُهُ: از کارهای خوبی که مردم به آن می پردازند، کشاورزی است!

٢. كِلا الطَّرِيقَيْنِ يُوصِلَاكِ إِلَى مُحَافَظَةِ جَمِيلَةٍ: هر دو راه تو را به استان زیبا، می رساند!

٣. الْهَدْفُ الَّذِي سَجَّلَهَا الْمُهَااجِمُ كَانَ رَائِعًا: گلی که مهاجم به ثمر رساند، جالب بود!

٤. هَذَا أَهْمُ مُبَارَأةٍ تَعَقِّدُ فِي الشَّهْرِ الْجَارِيِ: این مسابقه مهم، در ماه جاری برگزار می شود!

١٢٢. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

١. شَجَرَةُ الْجُبَرِ تَنْمُو فِي الْجَزْرِ الْإِسْتَوَانِيَّةِ: درخت نان در جزایر استوایی رشد کرده است!

٢. لِشَجَرِ النَّفْطِ رَائِحَةُ كَرِيهَهُ تَهْرُبُ مِنْهَا الْحَيَوانَاتُ: درخت نفت بوی ناپسندی دارد که حیوانات را فراری می دهد!

٣. تَبَلُّغُ مِنَ الْعُمَرِ شَجَرَةُ الْبَلْوَطِ أَلْفَ سَنَةٍ: عمر درخت بلوط به هزار سال می رسد!

٤. مِنْ أَطْوَلِ أَشْجَارِ الْعَالَمِ شَجَرَةُ السَّكُوِيَا: درخت سکویا از بلندترین درختان جهان است!

١٢٣. عَيْنُ الْخَطَا:

١. قرأت كتاباً جميلاً؛ قد كتب الكتاب معلمى: كتاب زيبا ي خواندم؛ اين كتاب را معلم نوشته است!
٢. هذا الكتاب كنز ينبع في الصدق: اين كتاب گنجي است که از آن در کلاس سود می بردیم!
٣. إن طالعت هذا الكتاب فهمت تاريخاً ذهبياً: اگر این کتاب را مطالعه کنم، تاریخی زرین را می فهمم!
٤. و تعلمت من التاريخ أسرار إفشاء الأعداء: و از تاریخ رازهای شکست دادن دشمنان را یاد گرفتم!

١٢٤. عین الخطأ:

١. قد يبلغ عمر الأشجار المعمرة ألف سنة: عمر درختان کهنسال گاهی به دو هزار سال می رسد!
٢. يأكل الناس في جزر المحيط الهادئ لب شجرة الخبز: مردم در جزیره های اقیانوس آرام، مغز میوه درخت نان را می خورند!
٣. ينفعك العدو العاقل أكثر من الصديق الجاهل: یک دشمن دانا، بیشتر از یک دوست نادان به تو سود می رساند!
٤. إن المزارعين يحصلون على أحلى الرزق: کشاورزان ، حلال ترین روزی را به دست می آورند!

١٢٥. عین الصحيح:

١. هؤلاء طلاب أقوباء: اینان دانش آموزان توانایی هستند!
٢. هؤلاء الطالب أقوباء: اینان دانش آموزانی توانا هستند!
٤. دستبند کنهه ای خريدم و آن را به دوستم دادم!:

١. اشتريت السوار العتيق و أعطيته صديقي!
٤. اشتري السوار العتيق و أعطيها صديقتي!

١٢٧. «پدیده های طبیعت قدرت خداوند را برای بندگان درستکار ثابت می کند!»:

١. ظواهر الطبيعة أثبتت قدرة الله للعباد الصالحين!
٣. يثبت ظواهر الطبيعة لعباد صالحين قدرة الله!
٤. «از پدر و مادرمان ادب آموختیم و به فرزندانمان آن را یاد دادیم!»:

١. تعلمنا الأدب من والدينا و علمناه أولادنا!
٣. تعلمنا الأدب من أبينا و أمّنا و علمناه أولادنا!
٤. نتعلم الأدب من الأب والأم و نعلم الأولاد!

١٢٩. «اين کشاورزان از پرچين برای نگه داري محصولاتشان از خطر حيوانات استفاده می کنند!»:

١. هؤلاء مزارعون و يستخدمون السياج لحفظ المحاصيل من خطر الحيوانات!
٢. يستخدم هؤلاء الفلاحون من سياج حتى يحفظوا محاصيلهم من خطر الحيوانات!
٣. هؤلاء المزارعون يستخدمون السياج لحفظ محاصيلهم من خطر الحيوانات!
٤. هؤلاء مزارعون يستخدمون سياجاً لحفظ المحاصيل من خطر الحيوانات!

٢. أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَقْوَى؟ مَا هُوَ رأِيَكَ ؟
٤. لَقِدْ تَعَادَلَا مَرَّةً ثَانِيَةً بِلَا هَدْفَ!

١٣٠. عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي مَا جَاءَ فِيهَا اسْمٌ نَكْرَةٌ:

١. «أَرْسَلْنَا إِلَى فَرْعَوْنَ رَسُولًا فَخَصَّ فَرْعَوْنَ»
٣. الْفَرِيقَانِ تَعَادَلَا الْيَوْمَ وَمَا ذَهَبَ إِلَى النَّهَائِيَّ!

١٣١. فِي أَيِّ عِبَارَةِ اسْمَانِ نَكْرَتَانِ:

١. سَلَّمَتِ الطَّالِبَاتُ عَلَى مَن سَاعَدَتُهُنَّ فِي الدُّرُوسِ!
٢. الْبَشَاشَةُ فِي الْوِجْهِ خَيْرٌ مِنَ السَّخَاءِ فِي الْكَفِ!
٣. الْإِنْسَانُ مُوجَدٌ اجْتَمَاعِيٌّ فَلَا يُسْتَطِعُ أَنْ يَعِيشَ بَعِيدًا عَنِ النَّاسِ!
٤. لِي زَمِيلَتَانِ مَجْدُتَانِ تُحَاوِلُنِ الْمُجَاجَةِ فِي دُرُوسِهِمَا!

١٣٢. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ النَّكْرَةِ:

١. الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (ع) سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ!
٣. فِي لِسَانِ الْقِطْطِ غُدَّ تُسَاعِدُهُ عَلَى إِلْتِنَامِ جُرْجِهِ!

١٣٣. عَيْنُ الْمَضَافِ لَيْسَ مَعْرِفَةً:

١. «إِنَّ رَسُولَنَا مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ»
٣. مُشَاوِرُ الْمَدْرَسَةِ شَرَحَ لَنَا الْفَرَوْعَ فِي هَذِهِ الْجَامِعَةِ!

١٣٤. «سَارَ الْحَاكِمُ مِنْ جِيُوشِهِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى قَوْمٍ يَسْكُنُونَ قَرْبَ مُضِيقٍ بَيْنِ جَبَلَيْنِ مُرْتَفَعَيْنِ!». كَمْ نَكْرَةً جَاءَتْ فِي الْعِبَارَةِ؟

٤. سَتٌّ
٣. خَمْسٌ
٢. أَرْبَعٌ
١. ثَلَاثٌ

١٣٥. عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنِ الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ لِلنَّكْرَتَيْنِ فِي عِبَارَةِ «فِي بَعْضِ الْأَوْقَاتِ قَدْرَةُ الْكَلَامِ أَقْوَى مِنَ السَّلَاحِ، رُبَّ كَلَامٍ كَالْحَسَامِ!» عَلَى التَّرْتِيبِ:

١. مَضَافٌ إِلَيْهِ - مَضَافٌ إِلَيْهِ
٢. خَبْرٌ، مُجَرَّورٌ بِحُرْفِ الْجَرِّ
٣. خَبْرٌ - مُجَرَّورٌ بِحُرْفِ الْجَرِّ
٤. مَضَافٌ إِلَيْهِ - مُجَرَّورٌ بِحُرْفِ الْجَرِّ

١٣٦. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمُ الْعِلْمِ:

١. حَدِيقَةُ شَاهِزَادَهُ قَرْبُ كَرْمَانَ جَنَّةُ فِي الصَّحَراءِ!
٣. هَذِهِ شَجَرَةُ بَرازِيلِيَّةٍ وَتَنَمُّ أَغْمَارُهَا عَلَى جَذْعِهَا!

انواع فعل مضارع : مرفوع - منصوب (درس چهارم) - مجزوم (درس ششم)

الف) مضارع مرفوع : هرگاه فعل مضارع خالی از ادوات ناصبه، جازمه و ... باشد به آن مضارع مرفوع

می گوییم. مثال: **يَدْهَبُ** - **يَخْرُجُ**

ب) مضارع منصوب : هرگاه فعل مضارع بعد از ادوات ناصبه قرار بگیرند منصوب می گردد.

ادوات ناصبه: - **أَنْ** (اینکه - تا اینکه) - **لِكَيْ** (براينکه)

- **لِـ** (تا اینکه) (لام تعليل) - **لَنْ** (هرگز نه)

- **كَيْ** (تا اینکه - برای اینکه) - **حَتَّى** (تا - تا اینکه)

- **ـ لـ** (ـ ١٤، ١٣، ٧، ٤، ١)

﴿ حروف ناصبه + اول مضارع : - نونها از آخر حذف

- صیغه ٦ و ١٢ بدون تغییر

مثال:	أَنْ + يَدْهَبُ
:	كَيْ + نُسَبِّحُ
:	لِـ + يَدْهَبُونَ
:	لِـ + يَخْرُجُنَ

• نکات :

۱) هرگاه یکی از حروف ناصبه بر سر فعل مضارع باید (به جز **لَنْ**) به مضارع التزامی فارسی ترجمه می شود.

مثال: **أُحِبُّ أَنْ أَتَحَلَّمَ لُغَةَ الْقُرْآنِ** : دوست دارم که زبان قرآن را یاد بگیرم.

۲) فعل مضارع همراه با **لَنْ** مضارع مستقبل منفی ترجمه می شود و خودش غالباً با قید (هرگز)

همراه می شود. مثال: **لَنْ أَذَهَبَ** (نخواهم رفت) یا (هرگز نمی روم)

۳) دقت کنید ، طراح سوال می تواند جمله ای با سقرا آینده (مثلاً با قید آینده) دهد و بخواهد که آن را منفی کنید که باستی از لَنْ پرای منفی کردن آن استفاده کرد .

تست) كيـف تـنـفي العـبـارـة التـالـية؟ (أسـافـر إـلـى مـديـنـتـي فـي الـاسـبـوـع الـقادـم)

- (١) ما سافرتُ (٢) لَمْ أُسافِرْ (٣) لَمَّا أُسافِرْ (٤) لَنْ أُسافِرْ

۴) مابین حروف ناصبه و فعل مضارع هیچ چیزی نمی آید به جز لای نفی

مثال: آن + لا (نفي) \Leftrightarrow آن لا يذهب
 لـكِيلا يعلم \Leftrightarrow لـكِيلا لا يعلم

۵) دقت کنید که « حتی » می تواند با اسم و یا فعل ماضی هم بیاید ، بدیهی است که در اینصورت حرف ناصیه نیست .

بَقِيَنا فِي مَدِينَةِ مَشْهُدٍ حَتَّى نَهايَةِ شَهْرِ خُرَدادٍ : تا پایان ماه خرداد در شهر مشهد ماندیم .

سَارَ الرَّجُلُ حَتَّىٰ وَصَلَ إِلَى قَرْيَةٍ: مرد حرکت کرد تا به روستایی رسید.

۶) مواظب باشید فعل هایی مانند «**یکون**»، **تضمُن**، **یستَعِینُ** و ... ، که «ن» جزو حرف اصلی شان است هنگام منصوب کردن ، شما را به اشتباه نیندازد و به اشتباهی ن را حذف نکنید .

سند «یکون ، سین ، یستین و ...»، به «ن» جبرو خواهد تباہ نیندازد و به اشتباہی ن را حذف نکنید.

۷) اگر دو یا چند فعل مضارع با حروفی مانند «و، ف، ...» به هم وابسته شوند، یک حرف ناصبه همه آنها را هم زمان تغییر می دهد.

رِيدُ أَنْ أَخْرُجَ مِنَ الْبَيْتِ وَأَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ لِاشْتَرِيْ ثَوْبًا

۸) بنابر شرایط جمله، فعلی را که دارای ساختار «آن + مضارع» می باشد، می توانیم به صورت مصدر و مصدرهای عربی را می توانیم به صورت التزامی ترجمه کیم:

أَحِبُّ أَنْ أَدَافِعَ عَنْ هُوَيْتِي = أَحِبُّ الدِّفاعَ عَنْ هُوَيْتِي

دوست دارم که از هویّتم دفاع کنم = دفاع کردن از هویّتم را دوست دارم

۹) دقت کنید که :

« حرف (ل) میان امر غایب ، مضارع منصوب و اسم مجرور مشترک است »

﴿ ل ﴾ فعل مضارع در این صورت لام حرف جرنیست و لام ناصبه یا جازمه (امر) است .

﴿ ل ﴾ بهترین راه برای تشخیص لام ناصبه و جازمه از هم ، ترجمه کردن به هر دو طریق (مضارع منصوب و امر غایب) است تا درست تشخیص داده شود .

برای این که به دانش آموزان احترام کنند . ☐

لییگرموا الطلاب :

باید به دانش آموزان احترام کنند . ✓

ذهب لیشاهد جمال الصحراء : رفت تا زیبایی صحراء را ببیند . (لام ناصبه)

﴿ غالباً (نه همیشه) زمانی که ل در اول جمله یا بعد از فعل هایی همچون (قال و آجاب) ، نقطه (.) ، و دو نقطه (:) بباید لام امر غایب است .

آجاب یا (قال) : لیدهبا (لام امر غایب)

﴿ اگر فعل جمله فقط « ل فعل مضارع » بوده و فعل دیگری در جمله نباشد در آن صورت « ل فعل مضارع » جازمه است چه در اول جمله بباید ، چه بعد از مبتدا و چه در وسط جمله : إن المؤمنين ليعبدوا الله : مومنان باید خدا را عبادت کنند (اینجا لام جازمه است و به غیر از امر غایب فعل دیگری در جمله نیست)

﴿ ل فعل مضارع ... + (حروف ناصبه به جز لَنْ) + مضارع ... = لام در چنین عباراتی جازم (امر) است .

لیحاول حتی یفوز فی الدّرس : باید تلاش کند تا در درس موفق شود .

﴿ (فَ ، وَ ، تُمْ) + لُ + مضارع = لام جازم (امر) است .

فَلَيَنْظِرِ الْإِنْسَانَ إِلَى طَعَامِهِ : پس انسان باید به غذایش بنگرد .

﴿ لِ + اسم (معرف یا ضمیر و موصول و اشاره و استفهام) یا مصدر = لام جر میباشد و معنی « برای » میدهد و اسم بعد از آن مجرور به حرف جر میباشد .

لِمساعِدِ الْفَقَرَاءِ ذَهَبْتُ إِلَى الشَّارِعِ : برای کمک به فقیران به خیابان رفتم (مُساعدة مصدر میباشد - لام جاره)
لِتَعْلِمُ الدِّرْسِ عَلَيْكُمْ أَنْ تَجْتَهِدُوا كثیراً : برای یادگرفتن درس ، باید بسیار تلاش کنید (تَعْلِم مصدر می باشد - لام جاره)
نَحْنُ نَتَنَاؤْلُ الرَّمَانِ لِتَكَوِّنَ الْكُرْيَاٰتِ الْحَمَراءِ : ما انار را برای تشکیل گلبلو های قرمز می خوریم .
(تکوین مصدر میباشد - لام جاره)

﴿ لِ + مضارع اول جمله + + (على + اسم یا ضمیر) یا فعل یجب = لام ناصبه است و معنی تا و تا اینکه میدهد .

لِنَجْحَ فِي الْحَيَاةِ عَلَيْنَا أَنْ نُحاوِلَ كثیراً : ما باید بسیار تلاش کنیم تا در زندگی موفق شویم (لام ناصبه)

﴿ لِ + مضارع + + فعل ماضی یا امر (یا گاهی مضارع ساده) = غالباً لام ناصبه است .
لِيفوزوا فی المُبارَأةِ حاوْلُوا كثیراً : برای اینکه در مسابقات موفق بشوند بسیار تلاش کردند .

﴿ در جملاتی که لام ناصبه می شود و دو جمله داریم ، معمولاً قابلیت جا به جایی هست و می توان جمله را جا به جا کرد مثل در جمله بالا می توان نوشت : **بِتَوْسِعَةِ**
حاوْلُوا كثیراً لِيفوزوا فی المُبارَأةِ : بسیار تلاش کردند برای اینکه در مسابقات موفق بشوند .

تست ۱ : عین "اللام" ناصبةً:

۱. لمشارک فی المراسیم المنعقدة بدرستنا لبسنا ثیابنا الجديدة!

۲. لتحاول زمیلتی فی حیاتها حتّی تصل إلی أهدافها المنشودة حتماً!

۳. الوصول إلی حیاة سعیدة یحتاج إلی المحاولة فلأحاول كثيرة!

۴. لنبدأ مطالعة الدروس فوراً قبل أن تضيع الفرص الموجودة!

پاسخ گزینه‌ی ۱ می باشد.

✓ گزینه ۱ \Leftrightarrow یه عبارت دوفعلی است با قابلیت جابجایی "لبسنا...لمشارک..." .

و اینکه فعل مضارع منصوب با لام قابلیت تبدیل به جار و مجرور را دارد: للمشاركة في

در گزینه‌ی ۲ \Leftrightarrow ل + مضارع+ حتى + مضارع = ل در چنین عباراتی جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۳ \Leftrightarrow فَ (وَ) + لُ + مضارع = این لام جازم (امر) است.

در گزینه‌ی ۴ \Leftrightarrow ل + مضارع+ مضارع منصوب = لام در چنین عباراتی، جازم (امر) است.

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

١٣٧. « لَا تَغْتَرُوا بِصَالَاتِهِمُ الْكَثِيرَةِ لَأَنَّهُمْ يَتَعَامِلُونَ مَعَ النَّاسِ بِالْاحْتِيَالِ وَ لَا يَعْمَلُونَ بِوْعُودِهِمْ!»:

١. نماز بسیارشان فریبتان ندهد که آن ها با مردم با فریبکاری رفتار می کنند و به وعده هاشان عمل نمی کنند!
٢. فریب نماز بسیار ایشان را نخورید؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان عمل نمی کنند!
٣. نباید فریب نمازهایشان را بخورید؛ چه، آن ها با فریبکاری بسیار با مردم رفتار می کنند و به وعده هایشان پاییند نیستند!
٤. هرگز نماز بسیار آن ها فریبتان ندهد؛ زیرا آن ها با فریبکاری با مردم رفتار کردند و به وعده های خود عمل نکردند!

١٣٨. « تَعْلَمْتُ فِي أَيَّامٍ صُعُوبَتِي مِنِ الدَّهْرِ دُرُوسًا لَّنَّ أَنْسَاهَا أَبْدًا فَأَسْتَفِيدُ مِنْهَا أَيْضًا فِي مَوَاصِلَةِ حَيَاةِ الْتَّأْكِيدِ!»:

١. در روزهای سختی ام، از روزگار درس هایی را آموختم که هرگز آن ها را فراموش نخواهم کرد، پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!
٢. روزگار در ایام سختی درس هایی به من داد که فراموششان نمی کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم استفاده خواهم کرد!
٣. در ایام سختی ام، از روزگار درس هایی آموخته ام که هیچ گاه نباید فراموششان کنم، پس بی شک از آن ها در ادامه زندگی هم بهره خواهم برد!
٤. در روزهای سخت، از روزگار درس هایی آموختم که هیچ گاه قادر به فراموش کردنشان نیستم؛ پس یقیناً از آن ها در ادامه زندگی ام هم استفاده می کنم!

١٣٩. « لَنْ يَهْرُبُ الْعَاقِلُ مِنْ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ بَلْ يُوَاجِهُهَا بِالْتَّفَاؤُلِ حَتَّىٰ يَجِدَ طُرُقاً مَنَاسِبَةً لِحَلِّهَا!»:

١. انسان عاقل از سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با آن ها با خوش بینی رو به رو می شود تا راه های مناسب برای حل آن ها بیابد!
٢. عاقل از سختی های روزگار فرار نخواهد کرد، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو می شود تا راه هایی مناسب برای حل آن ها پیدا کند!
٣. عاقل از سختی های روزگار فرار نکرد، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو شد تا این که توانست راه هایی مناسب برای حل آن ها بیابد!
٤. انسان عاقل هرگز از رویارویی با سختی های زندگی فرار نمی کند، بلکه با خوش بینی با آن ها رو به رو می شود و برای حل آن ها راه های مناسب را پیدا می کند!

١٤٠. « عَزَّمَ الشَّابُ عَلَى الْاسْتِغْفَارِ بَعْدَ صَلَاتِهِ لِيَتَخَلَّصَ مِنْ دُنُوبِهِ الْكَثِيرَةِ!»:

١. تصمیم جوان این است که بعد از نماز استغفار کند تا از گناهان بسیار رهایی یابد!
٢. جوان باید برای رهایی از گناهان بسیارش بعد از نماز؛ طلب بخشش کند!
٣. جوان تصمیم گرفت بعد از نماز طلب بخشش کند، برای این که از گناهان بسیارش رهایی یابد!
٤. جوان برای این که گناهان بسیارش را رها کند، تصمیم دارد تا بعد از نماز استغفار نماید!

١٤١. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. الـذـى يـجـب قـبـل أـن يـسـمـع جـاهـل: كـسـى كـه قـبـل اـن كـه بـشـنـوـد پـاـسـخ مـى دـهـد نـادـان اـسـت!

۲. قد يـعـارـض الجـاهـل قـبـل أـن يـفـهـم: گـاهـى نـادـان قـبـل اـن كـه بـفـهـم مـخـالـفـت مـى كـنـد!

۳. عـلـيـنـا أـن لـا تـحـكـم بـمـا لـا تـعـلـمـ: ما نـبـاـيـد كـه حـكـم كـنـىـم بـه آـن چـه كـه نـدـانـسـتـه اـيـم!

۴. عـلـيـك أـن لـا تـسـتـشـيـر الـكـذـابـ: تو نـبـاـيـد باـ بـسـيـار درـوـغـكـو مشـورـتـ كـنـىـ!

١٤٢. «لـلـسـانـقـيـن إـطـارـ اـحـتـيـاطـيـ فـي سـيـارـتـهـم، إـذـا إـنـفـجـرـ إـطـارـ منـ سـيـارـتـهـم يـسـتـفـيـدـوـنـهـ حتـى يـحـلـوا مشـكـلـتـهـم!»:

۱. رـانـدـگـان درـ ماـشـيـن خـود زـاـپـاس دـارـنـد، هـرـگـاه لـاستـيـكـي اـز ماـشـيـن آـنـها مـنـفـجـرـ شـوـد اـز آـنـ استـفـادـهـ مـى كـنـنـدـ تـا مشـكـلـ خـود رـا حلـ كـنـنـد!

۲. بـرـاي رـانـدـگـان درـ ماـشـيـن لـاستـيـكـيـ يـدـكـيـ استـ، هـنـگـامـيـ كـه چـرـخـيـ اـز ماـشـيـن تـرـكـيـدـ اـز آـنـ استـفـادـهـ كـرـدـ تـا مشـكـلـ خـود رـا حلـ كـنـنـد!

۳. رـانـدـگـان درـ خـودـرـوـيـ خـود چـرـخـ زـاـپـاس دـارـنـد، اـگـر لـاستـيـكـيـ اـز ماـشـيـنـشـان مـنـفـجـرـ شـوـد اـز آـنـ استـفـادـهـ مـى كـنـنـدـ تـا مشـكـلـ آـنـها حلـ شـوـد!

۴. يـكـ زـاـپـاس درـ ماـشـيـن رـانـدـگـانـ استـ، كـه هـرـگـاه لـاستـيـكـيـ اـز ماـشـيـن آـنـها مـنـفـجـرـ شـدـ اـز آـنـ استـفـادـهـ كـنـنـدـ تـا مشـكـلـ رـا حلـ كـنـنـد!

١٤٣. «نـحـن سـتـبـيـنـ لـكـمـ فـي هـذـهـ القـصـيـرـةـ نـتـيـجـةـ الـكـذـبـ وـ أـنـتـم لـنـ تـنـسـوـهـا!»:

۱. ماـ بـرـاي شـماـ درـ اـيـنـ قـصـهـ كـوـتـاهـ، نـتـيـجـهـ درـوـغـ رـاـ بـيـانـ خـواـهـيـمـ كـرـدـ وـ شـماـ آـنـ رـاـ فـرـامـوشـ نـخـواـهـيـدـ كـرـدـ!

۲. ماـ نـتـيـجـهـ درـوـغـ رـاـ درـ اـيـنـ قـصـهـ كـوـتـاهـ بـيـانـ مـىـ كـنـىـمـ وـ شـماـ آـنـ رـاـ فـرـامـوشـ نـمـىـ كـنـيـدـ!

۳. بـرـاي شـماـ درـ اـيـنـ قـصـهـ كـوـتـاهـ، نـتـيـجـهـ درـوـغـ بـيـانـ شـدـهـ وـ شـماـ آـنـ رـاـ فـرـامـوشـ نـكـيـدـ!

۴. درـ اـيـنـ قـصـهـ كـوـتـاهـ، نـتـيـجـهـ درـوـغـ رـاـ بـرـاي شـماـ آـشـكـارـ خـواـهـيـمـ كـرـدـ وـ شـماـ آـنـ رـاـ فـرـامـوشـ نـمـىـ كـنـيـدـ!

١٤٤. «إـنـ أـيـنـ الـوـاقـعـ لـلـآـخـرـيـنـ يـبـيـنـ كـذـبـكـ فـتـفـشـلـ فـيـ حـيـاتـكـ!»:

۱. چـنانـ چـهـ بـرـاي دـيـگـرـانـ وـاقـعـيـتـ آـشـكـارـ شـوـدـ، درـوـغـ توـ آـشـكـارـ شـدـ وـ درـ زـنـدـگـيـ اـتـ شـكـسـتـ مـىـ خـورـيـ!

۲. اـگـرـ وـاقـعـيـتـ بـرـاي دـيـگـرـانـ بـيـانـ شـوـدـ، درـوـغـ توـ آـشـكـارـ مـىـ شـوـدـ وـ درـ زـنـدـگـيـ شـكـسـتـ خـواـهـيـ خـورـدـ!

۳. اـگـرـ دـيـگـرـانـ وـاقـعـيـتـ رـاـ بـدـانـنـدـ، درـوـغـ توـ آـشـكـارـ مـىـ شـوـدـ وـ درـ زـنـدـگـيـ خـودـ شـكـسـتـ مـىـ خـورـيـ!

۴. اـگـرـ وـاقـعـيـتـ رـاـ بـرـاي دـيـگـرـانـ بـيـانـ كـنـمـ، درـوـغـ توـ آـشـكـارـ مـىـ شـوـدـ وـ درـ زـنـدـگـيـ اـتـ شـكـسـتـ مـىـ خـورـيـ!

١٤٥. «عـلـيـنـا أـن لـا نـهـرـبـ مـنـ الـوـاقـعـ أـبـداـ حتـىـ لـا نـوـاجـهـ مـشاـكـلـ وـ صـعـوبـاتـ كـثـيرـةـ فـيـ حـيـاتـنـا!»:

۱. بـرـماـستـ كـهـ اـزـ وـاقـعـيـتـ اـصـلاـ فـرـارـ نـكـيـمـ تـاـ مشـكـلـاتـ وـ سـختـيـ هـاـيـ زـيـادـ درـ زـنـدـگـيـ دـچـارـ نـشـوـيـمـ!

۲. اـزـ وـاقـعـيـتـ نـبـاـيـدـ تـاـ اـبـدـ فـرـارـ كـنـىـمـ تـاـ مشـكـلـاتـ وـ سـختـيـ هـاـيـ زـيـادـ درـ زـنـدـگـيـ دـچـارـ نـشـوـيـمـ!

۳. ماـ نـبـاـيـدـ اـزـ وـاقـعـيـتـ هـيـچـ وقتـ فـرـارـ كـنـىـمـ تـاـ باـ مشـكـلـاتـ وـ سـختـيـ هـاـيـ بـسـيـارـيـ درـ زـنـدـگـيـ مـانـ مـواـجـهـ نـشـوـيـمـ!

۴. ماـ هـيـچـ گـاهـ اـزـ وـاقـعـيـتـ فـرـارـ نـمـىـ كـنـىـمـ تـاـ باـ مشـكـلـاتـ وـ سـختـيـ هـاـيـ بـسـيـارـيـ درـ زـنـدـگـيـ مـانـ بـرـخـورـدـ نـكـيـمـ!

١٤٦. «بـهـ دـشـمنـانـ اـجـازـهـ نـخـواـهـيـمـ دـادـ كـهـ درـ كـارـهـاـيـ ماـ دـخـالـتـ كـنـنـدـ!»:

۱. نـحـنـ لـاـ نـسـمـحـ لـلـأـعـدـاءـ حتـىـ يـنـدـخـلـواـ فـيـ أـمـورـنـاـ!

۲. يـحـبـ أـلـاـ نـسـمـحـ لـأـعـدـائـنـاـ أـنـ يـنـدـخـلـواـ فـيـ أـمـورـنـاـ!

٤. ما سَمِحْنَا لِأعْدَائِنَا حَتَّى يَنْدَخِلُوا فِي أُمُورِنَا!

١٤٧. «اگر در کارهایت حتی ده بار هم شکست خوردی، هرگز نامید نشو!»:

١. إنْ تَفْشِلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرِ مَرَّاتٍ فَلَا تَيَأسْ أَبْدًا!

٣. عِنْدَمَا فَشِلَتْ فِي أُمُورِكَ حَتَّى عَشْرِ مَرَّاتٍ ، مَا يَئِسَتْ أَبْدًا! ٤. إِنْ وَاجَهَتِ الْفَشَلَ فِي أُمُورِكَ حَتَّى فِي الْمَرَّةِ الْعَاشرَةِ ، فَلَا تَيَأسْ أَبْدًا!

١٤٨. «دوستانی را در زندگی ات انتخاب کن که تو را با اعمال خوبشان به راه حق فرا بخوانند!»:

١. عَلَيْكِ أَنْ تَخْتَارِي فِي حَيَاتِكَ صَدِيقَاتٍ يَنْدُبُنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِالْأَعْمَالِ الْحَسَنَةِ!

٢. اخْتَرِ فِي الْحَيَاةِ أَصْدِقَاءَ حَتَّى تَدْعُوكَ بِخَيْرِ أَعْمَالِهِمْ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

٣. إِنْتَخَبِ أَصْدِقَاءَ فِي حَيَاتِكَ يَنْدُبُونَكَ بِأَعْمَالِهِمِ الْحَسَنَةِ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ!

٤. إِنْتَخَبِي فِي حَيَاتِكَ الصَّدِيقَاتِ حَتَّى يَنْدُبُنَكَ إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّ بِأَعْمَالِهِنَّ الْحَسَنَةِ!

١٤٩. «بر آن چه از دستان رفته است ناراحت نشودید تا خداوند بهتر از آن را به شما بدهد!»:

١. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَقَدَّمْتُوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُعْطِيْكُمْ خَيْرًا مِنْهُ! ٢. عَلَيْكُمْ أَلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ حَتَّى يُعْطِيْكُمُ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ!

٣. لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمَا لِكِي يُعْطِيْكُمَا اللَّهُ أَفْضَلَ مِنْهُ! ٤. إِنْ فَاتَكُمَا شَيْءٌ فَلَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِ لَأَنَّ اللَّهَ يُعْطِيْكُمَا أَفْضَلَ مِنْهُ!

١٥٠. «پیامبر خدا به یارانش چیزهایی را یاد می داد که سعادت دنیا و آخرت را برایشان تضمین می کرد!»:

١. كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُعَلِّمُ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً تَضَمِّنُ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ!

٢. إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ عَلَمَ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً ضَمِّنَ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ لَهُمْ.

٣. رَسُولُ اللَّهِ كَانَ يُعَلِّمُ الْأَصْحَابَ أَشْيَاءً حَتَّى تَضَمِّنَ لَهُمْ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ!

٤. يُعَلِّمُ رَسُولُ اللَّهِ أَصْحَابَهُ أَشْيَاءً تَضَمِّنُ سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ لَهُمْ!

١٥١. «این داروی نوشته شده روی این ورقه را می خواهم!»:

١. أَطْلُبُ هَذِهِ الْأَدْوِيَةِ الْمُكْتَوِبَةِ عَلَى هَذِهِ الْوَرْقَةِ! ٢. أَرِيدُ هَذِهِ الدَّوَاءِ الْمُكْتَوِبَةِ عَلَى هَذِهِ الْوَرْقَةِ!

٣. أَطْلُبُ هَذِهِ الدَّوَاءِ الْمُكْتَوِبَ عَلَى هَذِهِ الْوَرْقَةِ! ٤. أَرِيدُ هَذِهِ الدَّوَاءِ الْمُكْتَوِبَ عَلَى هَذِهِ الْوَرْقَةِ!

١٥٢. «به داروخانه می روم تا دماسنچ و قرص های مسکن برای سرد در بخرم و برگردم!»:

١. أَذَهَبُ إِلَى الصَّيْدَلِيِّ لِأَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْجَبُوبَ التَّسْكِينَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

٢. أَذَهَبُ إِلَى الصَّدِيلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرِيَ الْمَحْرَارَ وَالْجَبُوبَ الْمُسْكِنَةَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

٣. ذَهَبَتُ إِلَى الصَّيْدِلِيَّةِ حَتَّى أَشْتَرَى الْمَحْرَارَ وَالْجَبُوبَ الْمُهَدِّدَةَ لِلصُّدَاعِ وَرَجَعْتُ!

٤. سَأَذَهَبُ إِلَى الصَّيْدِلِيَّةِ حَتَّى تَشْتَرَى الْمَحْرَارَ وَالْجَبُوبَ الْمُسْكِنَةَ لِلصُّدَاعِ وَأَرْجِعَ!

١٥٣. عین الخطأ:

١. على الإنسان أن يستفيد من النعم في طريق الكمال: انسان باید از نعمت ها در راه تکامل استفاده کند،
٢. و لا ينسى مسؤوليته أمام الخالق: تا مسئولیت خویش را در مقابل خالقش فراموش نکند،
٣. لأنَّ من لم ينتفع باللّّهم في سبيل الحق: زیرا هرکس از نعمت ها در راه حق بهره من نشود،
٤. فقد كفر بها و ضيّعها من دون حجّة: نسبت به آن‌ها ناسیابی کرده و آن‌ها را بی دلیل تباہ کرده است!

١٥٤. عین «اللام» يختلف عن الباقي:

١. لأُبَدِّ تلميذاتي عن التَّكَاسُلِ إِجْتَهَدْتُ كثِيرًا!
٢. فِي فَصِيلِ الْخَرِيفِ يَقْطُفُ الْمُزَارِعُونَ ثِمَّاً لِلشَّجَارِ لِلْبَيْعِ فِي السَّوقِ!
٤. إِجْتَنِبِ الشَّرَّ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ!

١٥٥. عین الخطأ في الأفعال المضارعة:

١. عَلَيْكُمْ أَنْ تُسَاعِدُونَنِي فِي جَمْعِ الْمَحَاصِيلِ الزَّرَاعِيَّةِ!
٢. حَاوَلْتُ كثِيرًا لِتَهْذِيبِ نَفْسِي لِأَكُونَ أُسْوَةً لِلآخِرِينَ!
٤. «لَنْ تَنَالُوا الْبَرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ»
٣. لِكُلِّ فَصِيلٍ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ!

١٥٦. عین العبارة التي يتغير فيها زمان المضارع:

١. حَاوِلُوا أَنْ تَتَقدَّمُوا فِي دَرْوِسِكُمْ!
٢. إِصْبِرْ حَتَّى آكُلُ الْفَطُورَ مَعَ أُسْرَتِي!
٤. الْمُسْلِمُونَ لَنْ يَسْتَسِلِّمُوا أَمَامَ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ!
٣. جَلَسُوا عَلَى الْمَائِدَةِ لِيَتَأَوَّلُوا الطَّعَامَ!

١٥٧. عین الصحيح عن نوع الأفعال على الترتيب: «أرادت المجتمعات البشرية أن تصل إلى الكمال فشجعوا شبابها حتى يحاولوا في جميع المجالات!»:

١. فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب - فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع
٢. فعل ماضٍ - فعل مضارع منصوب - فعل أمر - فعل مضارع منصوب
٣. فعل أمر - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع مرفوع - فعل مضارع منصوب
٤. فعل ماضٍ - فعل مضارع مرفوع - فعل أمر - فعل مضارع مرفوع

١٥٨. عین الحروف التي تستخدم قبل الفعل المضارع:

١. أَنْ - حَتَّى - لِ - عَنْ - لَنْ ٢. حَتَّى - كَيْ - لَمْ - فِي - لِـ ٣. إِنْ - أَنْ - حَتَّى - لَنْ - لِكَيْ ٤. لِ - لِكَيْ - مِنْ - حَتَّى - أَنْ

١٥٩. عین العبارة التي لا يوجد فيها الفعل المستقبل في المعنى:

١. نَحْنُ سَوْفَ نَتَلُو أَيَّاتِ الْقُرآنِ لِيَهْدِيَنَا اللَّهُ!
٢. التُّجَارُ سَافَرُوا إِلَى بَلَادٍ مُخْتَلِفَةٍ لِلتجَارَةِ!
٤. سَتَرَضَى أُمِّي أَنْ أَذْهَبَ إِلَى السَّفَرِ!
٣. الْكُفَّارُ لَنْ يَفْهَمُوا كَلَامَ الْحَقِّ فِي حَيَاتِهِمْ!

١٦٠. عین فعلاً مضارعاً لا تُغيّر علامه آخره إذا جاءت الحروف الناصبة أو الجازمة:

١. هَلْ يُمْكِنُ أَنْ تُفْتَحِ النَّافِذَةِ لِيَتَغَيَّرَ هَوَاءُ الْغَرْفَةِ؟
٢. عَرَمَتِ الْكَاتِبَاتُ أَنْ يُعَلَّمَنَّ الْآخِرِينَ أَسْلُوبَ كَاتِبَتِهِنَّ!
٤. سَاعَدَنِي مُعَلِّمِي لِأَكْتَبَ الْمَقَالَةَ الْمُفَيَّدَةِ!
٣. إِنْ تَصْبِرُوا يَتَصْرِكُمُ اللَّهُ فِي جَمِيعِ الْأَمْوَارِ!

١٦١. عین الخطأ عن الفعل المضارع:

٢. لَنْ تَنالَنِ الْبَرَ حَتَّى تُنفِقا مِمَّا تُحِبُّانِ!
٤. دَهَبَ الطَّالبَانِ إِلَى الْمُدِيرِ لِيَتَكَلَّمَا مَعَهُ عَنِ الْمَشَائِلِ الْدَّرَاسِيَّةِ!

١. أُدْرِسَنَ جَيِّدًا حَتَّى لَا تَفْشَلَنَ فِي الامْتِحَانَاتِ!

٣. فَكَرِي قَبْلَ أَنْ تَبَدَّئِ بِالْكَلَامِ لِكَيْلا تَدَمِي بَعْدَهُ!

١٦٢. عین ما ليس فيه من الحروف الناصبة:

٢. إِنَّهَا تُسَافِرُ بِالطَّائِرَةِ حَتَّى تَصِلَ إِلَى الْمِهْرجَانِ سَرِيعًا!
٤. إِنْ تُقْصُرْ آمَالَكِ فِي الدُّنْيَا تَحْصُلُ عَلَى مَا تُرِيدُهُ!
٢. لِلقيام بِالْأَمْرِ الْمُهِمَّ يَجِبُ أَنْ تَكُونَ عِنْدَنَا إِرَادَةً رَاسِخَةً!
٤. إِنْ فِي هَذَا الْعَالَمِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ!

١. الْأَعْدَاءُ يُحَاوِلُونَ كَثِيرًا لِيُفَرِّقُوا صُفُوفَ الْمُسْلِمِينَ!

٣. نَحْنُ نَتَعَلَّمُ الْعَرَبِيَّةَ لِكَيْ نَفَهَمَ الْفَارَسِيَّةَ أَفْضَلَ!

١٦٣. عین حرف «اللام» تختلف عن البقية:

٢. أَرْسَلَ اللَّهُ النَّبِيُّ(ص) بِالْبَيِّنَاتِ لِيَهْدِي النَّاسَ إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ!
٤. «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَهِّبَ عَنْكُمُ الرِّجَسَ أَهْلَ الْبَيْتِ»
١. دَهَبَ الْأَخُ الأَصْغَرُ إِلَى الْأَخُ الأَكْبَرِ لِتَعَذَّرَ إِلَيْهِ بِسَبَبِ عَمَلِهِ الْقَبِيجِ!
٣. لِبَنَاءِ الْمُسْتَقَبِلِ الْمُضِيِّ عَلَيْكُنَّ أَنْ تُحَاوِلُنَّ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ!

١٦٤. عین حرف «اللام» تختلف عن البقية:

٢. مِنْ أَخْلَاقِ الْجَاهِلِ الْحُكْمُ إِمَّا لَا يَعْلَمُ!
٤. إِقْنَاعُهَا عِنْدَكَ لِكَيْلَا تَمُدَّ يَدَيْكَ إِلَى النَّاسِ!

١. الإِيَّاثِرِ صِفَةٌ إِنْسَانِيَّةٌ يَجِبُ أَنْ نَنْزَّيَنَ بِهَا!

٣. «وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا»

١٦٥. عین ما ليس فيه المضارع المنصوب:

٢. هَذَا الْفَلَاحَانِ يَشَتَّلَانِ فِي الْمَزَرَعَةِ مِنِ الصَّبَاجِ حَتَّى الْمَسَاءِ!
٤. كَاتِمُ الْعِلْمِ يَلْعَنُهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْحَوْتَ فِي الْبَحْرِ!
١. سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ «

٣. انتَخَبْ صَدِيقًا وَفِيَّ لِنَفْسِكَ حَتَّى لَا تَبْقَى وَحِيدًا فِي الْمَشَائِلِ!

ایران توشه

توشه ای برای موفقیت

لفات مهم درس پنجم :

لاتشبع : سیر نمی شود	آخَدَ : گرفت ، (در اینجا یعنی : شروع کرد) آخَدَ يُنادي : شروع کرد به صدا زدن	احتیال : فریبکاری ، کلاهبرداری
أَصْلَحَ : اصلاح کرد ، درست گرداند (مضارع : يُصلحُ ≠ آفسَدَ)	إِغْتَرَّ : فریب خورد (مضارع : يَغْتَرُ) (لاتَغْتَرُوا : فریب نخورید)	إِسْتَشَارَ : مشورت کرد (مضارع : يَسْتَشِيرُ) (لاتَسْتَشِيرُ : مشورت نکن)
إِسْتَطَاعَ : توانست (مضارع: يَسْتَطِيعُ)	أَصْمَرَ : پنهان کرد (مضارع : يُضْمِرُ) = أَخْفَى ≠ أَظَهَرَ	أَسْرَعَ : شافت (مضارع : يُسْرِعُ) = عَجلَ
تَظَاهَرَ : به ... وافود کرد ، ظاهر کرد (مضارع : يَتَظَاهَرُ)	إِلْتَفَتَ : توجه کرد (مضارع: يَلْتَفَتُ) (لَمْ يَلْتَفُتوا : توجه نکرند)	حَكَى : حکایت کرد (مضارع: يَحْكِي) (يُحْكَى : حکایت می شود)
بَعْدَ : دور کرد (مضارع : يُبَعْدُ)	بَرْنَامَجْ : برنامه	آنگَرَ : دروغ دانست ، انکار کرد (مضارع : يُنْكِرُ)
أَنْتَ عَلَى الْحَقِّ : حق با شمامست	جَرَّ : کشاند (مضارع : يَجُرُّ)	تَخَلَّصَ : رها شد (مضارع: يَتَخَلَّصُ)
سِبَاحَةً : شنا کردن	حَدَثَ : سخن گفت (مضارع : يُحَدِّثُ) = كَلَمٌ ، يُكَلِّمُ	إِلْتِزَامٌ : پاییندی ، تعهد (إِلتَزَم / يَلْتَزِمُ)
سَبَحَ : شنا کرد (مضارع : يَسْبِحُ)	رَصِيدٌ : اعتبار مالی ، شارژ	خَحَّاجَ : فروتنی کرد (مضارع : يَخْحَسُ)
فَلَتْنَةُ الْلُّسَانِ : لغزش زبان از نیندیشیدن (جمع : فلتات)	رَقَّعَ : بالا بُرد (مضارع : يَرْقَعُ) (لاتَرْقُعُ : بالا برده نمی شود)	سَامِحَينِي : من را ببخش (سامَح / يُسَامِحُ)
شَرِيحَةً : سیم کارت	شَحْنُ : شارژ کردن	شَبِيعَ : سیر شد (يَشْبِعُ)
طَنْطَنَةً : بانگ (بانگ آرام نیایش)	كَرَرَ : تکرار کرد (مضارع : يُكَرِّرُ)	صَاحِبٌ : دوست (جمع : أصحاب) = صَدِيقٌ ≠ عَدُوٌ
قَرَبَ : نزدیک ساخت (مضارع : يُقْرِبُ)	سَبَحَ : شنا کرد (مضارع : يَسْبِحُ)	عَادَ : بازگشت (مضارع : يَعُودُ) = رَجَعَ
صَفْحَةً : یک روی چیزی (صفحاتُ الْوَجْهِ : همه جای چهره)	كَادَ يَعْرُقُ : نزدیک بود غرق شود (مضارع : يَكَادُ)	كَبُرُ : بزرگ شد (مضارع : يَكُبُّ) ≠ صَعْدَرَ (كَبُرْتُ خِيَانَةً : خیانت بزرگی است)
نَجْدَةً : کمک=مساعدة ، نصر	كُلَّمَا : هرگاه ، هر بار	لَاتُرْقُعُ : بالابرده نمی شود (بالا نمی رود)

١٦٧. عَيْنُ الْخَطَأ لِتَكْمِيلِ الفَرَاغَاتِ فِي أَجْوَبِهِ التَّالِيَّةِ:

(١) الْقُ الْتِيها لى أَبِيجِدًا وَ أَطْلُبُ مِنْهُ أَنْ.....ها مَرْشَهَ أُخْرَى ! (حَكَى-أَعْجَبَنِي-يُكَرِّرُ)

(٢) إِذَا تُرِيدُ أَمْرًا « تَجِدَالصَّحِيحَ عَلَيْكَ أَنْالْعُلَمَاءُ الْفَاضِلُوَهُمْ ! (الطَّرِيقَ-تُشَاوِرَ-تَسْتَشِيرَ)

(٣) مَا كُنْتُ أَسْتَطِيعُ أَنْ.....غَضَبِي، لَا صادم . أَمَامِي وَ مَا كُنْتُ أُرِيدُ أَمْرًاعَنْهُ مَعَ أَحَدٍ ! (أَظَهَرَ-تَحَدَّثَ-أَفْتَشَ)

(٤) لَا....الصَّدْقُ مَعَ اللَّهِ إِلَّا بِالْإِلْحَاقِإِلَّا تَكِبِ عَلَى الْآخَرِينَ ! (يَتَجَلَّ-الْأَعْمَالِ-صَادِقًا)

١٦٨. عَيْنُ الْخَطَأ فِي تَرْجِمَهِ المَفَرَدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَأ :

- ١) يَبْلُغُ الصَّادِقُ بِصَدِيقِهِ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكاذِبُ بِاحْتِيالِهِ! (راستگوی-فریبکاری)
- ٢) كُلَّمَا قَصَدَ العَاصِي أَنْ يَقْتَرِبَ مِنْ مَعْصِيهِ لِمِتَّنِعٍ عَنْهُ لِوَفَائِهِ بِالْعَهْدِ! (هرگاه-خودداری کرد)
- ٣) مَا أَضْمَنَ أَحَدٌ شَيْئاً إِلَّا ظَهَرَ فِي فَتَاتِ لِسَانِهِ وَ صَفَحَاتِ وَجْهِهِ! (پنهان کرد-لغش ها)
- ٤) كَبَرَتْ خِيَانَتُهُ أَنْ تُخَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا، هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ وَ أَنْتَ لَهُ كاذِبٌ! (غورو داشت-بسیار راستگو)

١٦٩. عین الخطأ في ترجمه المفردات المعينة:

- ١) كَانَ طَفْلٌ يَعْرِفُ السُّبَاحَةَ وَلَكِنْ تَظَاهَرَ بِالْعَرْقِ وَنَادَى أَصْحَابَهُ: النَّجْدَةُ، النَّجْدَةُ! (شنا کردن-وامود کرد-کمک)
- ٢) فَأَسْرَعَ صَاحِبُهُ إِلَيْهِ لِيُنْقِدَهُ، وَعِنْدَمَا وَصَلَ إِلَيْهِ ضَحِكٌ عَلَيْهِ بِصَوْتٍ مُرْتَفَعٍ! (شتافت-تا نجات دهد-بلند)
- ٣) كَرِيدَ الطَّفْلُ هَذَا الْعَمَلُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حَتَّى اِرْتَنَعَ الْمَوْجُ وَكَادَ الطَّفْلُ يَعْرَقُ! (تکرار کرد-بالا رفت-زدیک بود)
- ٤) فَأَخَدَ يُنَادِي صَاحِبَهُ وَلَكِنَّهُ حَسِبَ أَنَّهُ يَكْذِبُ، فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ وَبَعْدَ عَنْ هَنَاكَ! (گرفت-محاسبه کرد-برنگشت)

١٧٠. عین الخطأ في مرادف الكلمات التي تحتها خط:

- ١) لَا تَعْتَرِوا بِصَلَاتِهِمْ وَ لَا بِصِيَامِهِمْ وَلَكِنْ اِخْتَبِرُوهُمْ عِنْدِ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ أَدَاءِ الْأَمَانَةِ! (امتحنا-إيفاء)
- ٢) وَعَظَ الرَّجُلُ الصَّالِحُ الرَّجُلُ الْعَاصِي بِأَنْ يَلْتَزِمَ الصَّدْقَ، وَعَاهَدَهُ الرَّجُلُ عَلَى ذَلِكَ! (تصح-المذنب)
- ٣) قَامَ الْكَاذِبُ بِالصُّرَاخِ وَنَادَى أَصْحَابَهُ لِكَنْهُمْ اِعْتَقَدُوا أَنَّهُ كَذَبَهُ أُخْرَى! (أصدقاء-آمنوا)
- ٤) حَاوَلَ الرَّجُلُ الْمُذَنِّبُ أَنْ يُصْلِحَ أَعْمَالَهُ السَّيِّئَةَ فَطَلَّبَ مِنَ الْعَابِدِ الْمُسَاعِدَةَ! (عجز-اموّعظه)

١٧١. « طَلَبَ الْمُذَنِّبُ مِنْ زَاهِدٍ قَمَ نَعْهُ عَنِ اِرْتِكَابِ فَقَالَ لَهُ اِتَّزِمْ بِالصَّدْقِ وَ أَخَدَ مِنْهُ ذَلِكَ! ». عین الخطأ للفراغات:

- (١) نصيحة-الذنب-عهداً على
- (٢) موعظة-المعاصي-ميثاقاً على
- (٣) طريقة-الشينيات-تعهداً بـ

١٧٢. عین ما لا يناسب الفراغين في الأجوبيه التالية:

- ١) لَمْ الرَّجُلُ الْمُذَنِّبُ عَمَالِهِ السَّيِّئَةِ، قَدَّهَبَ إِلَى حَكِيمٍ! (يقدِر-إصلاح)
- ٢) الرَّجُلُ مُلِّ مِنْ شَرِّ ذُنُوبِهِ بِسَبَبِ دُقِّ شَيْئاً فَشَيْئاً! (يُخلص-بقائه)
- ٣) شَاهَدَ عَمَرٌ وَ مَا إِلَى الْكِبَدِ مِرَّةً أُخْرَى! (نتجه-عاد)
- ٤) لَا تَنْظُرُوا إِلَيْ هُمْ بِاللَّيلِ نَ انْظَرُوا إِلَيْ الْحَدِيثُ! (طَنَطَه-صِدِيق)

١٧٣. عین الخطأ في ترجمه المفردات التي تحتها خط:

- ١) إِنَّ الْغَرَبَ يَرْتَكِبُ أَخْطَاءَ كَثِيرَةً عِنْدَمَا يَنْظَاهِرُ بِالتَّلَامِيَهِ بِحُقُوقِ الْإِنْسَانِ! (فریب می دهد-پاییند کردن)
- ٢) لَا تَسْتِشِي الْكَذَابَ فَإِنَّهُ يَجْعَلُكَ تَظْنُنَ الْقَرِيبَ بَعِيداً وَالْبَعِيدَ قَرِيباً! (مشورت نکن-وادرار می کند تو را پینداری)
- ٣) كُلَّمَا كَانَ الرَّجُلُ يَتَصِدِّعُ أَنْ يَرْتَكِبَ مَعْصِيَهُ يَمْتَنِعُ عَنْهُ لِوَفَائِهِ بِعَهْدِهِ! (مرتكب شود-خودداری می کرد)
- ٤) فَهِمْتُ أَنَّ بِطَاقِهِ الشَّحْنَ لَا تَعْمَلُ فَأَعَدَتُهَا إِلَى الْمُؤْطَفِ، فَبَدَّلَهَا! (آن را پس دادم-آن را عوض کرد)

﴿ جمله بعدِ نکره (صفت به صورت جمله وصفیه) : ﴾

هرگاه پس از اسم نکره ای « چه با فاصله و چه بدون فاصله » فعل و یا جمله اسمیه ای قرار بگیرد که آن اسم نکره را توضیح دهد آن فعل و یا جمله اسمیه دای نوشت صفت بصورت جمله اسمیه برای آن اسم نکره محسوب می گردد.

بنابراین در بحث جمله وصفیه ابتداء به دنبال اسم نکره باشید .

﴿ در ترجمه جمله وصفی، حرف (که) را بر آن می افزاییم (اسم نکره (که) + جمله وصفیه) و خود فعل مطابق نیاز جمله معمولاً به صورت زیر ترجمه می شود.

ماضی بعید (یا ماضی ساده)	↔	ماضی + ماضی
ماضی استمراری	↔	ماضی + مضارع
مضارع التزامی (یا مضارع اخباری)	↔	مضارع + مضارع

إِنَّ الْجَهَادَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ فَتَحَهُ لِخَاصَّةٍ أُولَيَائِهِ : (باب نکره و موصوف - فتح جمله وصفیه به صورت جمله فعلیه) همانا جهاد دری از درهای بهشت است که خداوند آن را برای دوستان خاکش باز کرده است .

إِشْرَئِيلُ كِتَابًا صَفَحَاتُهُ كَثِيرَةٌ : (کتاب نکره و موصوف - « صفحاته کثیره » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه) کتابی را که صفحاتش زیاد بود، خریدم.

لَا خَيْرَ فِي دِينٍ لَا تَفْقَهَ فِيهِ : (دین نکره و موصوف - « لاتفاقه فیه » جمله وصفیه به صورت جمله اسمیه) در دینی که هیچ تفکری در آن نباشد هیچ خیری نیست.

قَرَأَتْ آيَةً آتَرْتُ فِي قَلْبِي : (آیه نکره و موصوف - آترت جمله وصفیه از نوع جمله فعلیه)

آیه ای را که در قلبم اثر گذاشت (گذاشته بود) ، خواندم .

نکته : گاهی یک اسم نکره دو صفت دارد که دومی به شکل فعل (جمله وصفیه) است .

مثال : شَجَرَةُ الْخُبْزِ شَجَرَةٌ اسْتَوَائِيَّةٌ تَنَمُو فِي جُرْزٍ : (استوائیه صفت مفرد - تنمو جمله وصفیه برای شجره)

﴿ درخت نان درختی است که در جزیره هایی رشد می کند .

﴿ هشدار : ممکن است در تست ، تنوین اسم نکره را نگذارند و داوطلب باید تشخیص بدهد که اسم تنوین دارد . بنابراین اگر اسمی الـ نداشته باشد و مضاف هم نباشد حتماً باید تنوین بگیرد ؛ یعنی نکره است .

نکته : جمله ای که با یکی از حروف ربط مانند « فـ، وـ، ثـ، بـلـ، لـکـنـ، حـیـثـ، حـتـّـیـ، آـنـ، اـنـ و ... » شروع شده باشد **نمی تواند جمله وصفیه باشد** . مثال : **إِذَا عَلِمْتَ فَاعْمِلْ** : (فـ + اعـملـ ، بنابراین جمله وصفیه نیست) (زمانی که یاد گرفتی پس عمل کن)

نکته : دقت کنید هر جمله ای که بعد از یک اسم نکره بیاید ، لزوماً جمله وصفیه نیست ، بلکه باید حتماً ببینید که با آن اسم نکره ارتباط معنایی دارد یا خیر :

مثال ۱ : رَأَيْتُ الطَّائِرَ عَلَى شَجَرَةِ يَحْمَلُ حَبَّةً : پرنده ای را بر روی درختی دیدم در حالیکه دانه ای حمل می کرد .

یحمل جمله وصفیه نیست زیرا به شجره ربطی ندارد بلکه با اسم معرفه « الطائر » ارتباط دارد و آنرا توضیح می دهد بنابراین (جمله حالیه) می باشد .

مثال ۲ : مَنْ يَرْحَمْ مظلوماً يَرْحَمُهُ اللَّهُ : هرکس به مظلومی رحم کند ، خداوند به او رحم می کند .

یرحمهُ جمله وصفیه نیست بلکه جواب شرط برای « مَنْ » می باشد .

﴿ نتیجه : اگر قبل از بحث شرط ، اسم نکره ای بیاید ، مراقب باشید تا در تله طراحان سوال نیفتد .

ایران توپش

توشه ای برای موفقیت

۱۷۴. «عَوَدَتْ لِسَانِي كَلَامًا يُغَيِّرُ سِلُوكَ النَّاسِ وَ هُمْ لَا يَخَافُونَ مِنْهُ!»:

۱. زبان را به سخنی عادت دادم که رفتار مردم را تغییر می داد و آن ها از آن نمی ترسیدند!
۲. زبان من به سخنی عادت کرده است که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!
۳. زبان را به سخنی عادت دادم که با آن رفتار مردم تغییر داده می شود و آن ها از آن نمی ترسند!
۴. زبان خود را به سخنی عادت داده ام که رفتار مردم را تغییر می دهد و آن ها از آن نمی ترسند!

۱۷۵. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. سافرتُ إِلَى قَرْيَةٍ وُلِدْتُ فِيهَا: به روستایی سفر کردم که در آن متولد شده بودم!
۲. أَفَتَشَّ عنْ مَقَالَةٍ تُبَيِّنُ آدَابَ الْكَلَامِ: دنبال مقاله ای می گردم که آداب سخن گفتن را آشکار کند!
۳. جَاءَتْ تَحْتَ شَجَرَةٍ تُغَرِّدُ طَيُورُهَا: در زیر درختی نشستم که پرنده‌گانش آواز می خوانند!
۴. الْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَنْفَدُ: قناعت گنجی است که قمام نمی شود!

۱۷۶. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. شَاهَدْتُ فِي الشَّارِعِ سِيَارَةً تَتَحَرَّكُ بِسُرْعَةٍ: در خیابان ماشینی را دیدم که با سرعت حرکت می کرد!
۲. يَجِيءُ يَوْمٌ لِلْعَالَمِينَ مَمْتَلَئٌ الْأَرْضُ فِيهِ بِالْعَدْلِ: روزی برای جهانیان می آید که زمین در آن از عدالت پر شود!
۳. عَلِمَنَا الْمَعْلُومُ دَرْسًا مَا سَمِعَهُ زُمَلَائِي حَتَّى الْآنَ: معلم به ما درسی را یاد داد که هم کلاسی هایم تاکنون آن را نشنیده بودند!
۴. هُنَاكَ فِي مَدْرَسَتِنَا أَشْجَارٌ غُرْسَتِ فِي السَّنَوَاتِ الْماضِيَّةِ: درختانی در مدرسه ما وجود دارند که در سال های گذشته کاشته اند!

۱۷۷. «عَلَى الْمُنْتَكَلِمِ أَنْ يَكُونَ كَلَامُهُ لَيْنَا عَلَى قَدْرِ عِقْلِ الْمُخَاطِبِ لِكِي يُقْنِعَهُ وَ يَكْسِبَ مَوَدَّتَهُ!»:

۱. بر گوینده است که سخنش به اندازه عقل مخاطب خود نرم باشد تا او را قانع نماید و دوستی اش کسب شود!
۲. گوینده باید که سخنش به اندازه عقل مخاطب باشد، تا او را قانع کند و دوستی او را به دست آورد!
۳. گوینده باید سخن خود را به اندازه عقل مخاطب با نرمی قرار دهد تا او قانع شود و دوستی او را به دست بیاورد!
۴. باید گوینده سخن خود را براساس عقل مخاطب نرم باشد تا او قانع شود و دوستی اش حاصل شود!

۱۷۸. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. مَنْ خَافَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ التَّارِ: هر که مردم از زبانش ترسیده باشد، او از اهل آتش است!
۲. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشَبَّعُ: پناه می برم به خداوند از نفسم که سیر نشود!
۳. أَعُوذُ بِرَبِّي مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ: به پروردگار خود پناه می برم از دعایی که نمی شنود!
۴. أَتَقَى النَّاسِ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَ عَلَيْهِ: پرهیزکارترین مردم کسی است که حق بگوید در آن چه که به سود یا زیان او است!

۱۷۹. «كَلْمَةُ خَيْرٍ تَفِيدُ، أَفْضَلُ مِنْ كِتَابٍ لَا فَائِدَةَ لَهُ!»:

۱۸۰. «**وَجَدَتْ طَرِيقَ عَلاجِي فِي مَقَالَاتِ الْمَجَلَاتِ الطَّبِيعِيَّةِ الَّتِي قَدْ كُتِبَتْ عَنْ عَوَامِلِ تُسْكِنَ آلَامِ الْمَفَاصِلِ!**»: راه درمانم را در..

۱. کلمه خوب پرفاایده، بهتر از آن کتابی است که فایده ای به کسی نرساند!

۲. سخن نیکی که تو از آن بهره ببری، برتر است از کتابی که هیچ فایده ای نرساند!

۳. یک کلمه خوب که مفید باشد، بهتر از کتابی است که هیچ فایده ای نداشته باشد!

۴. یک سخن نیک که فایده ای برساند، بهتر از آن کتابی است که فایده ای در آن نباشد!

۱۸۱. «**كَنْتْ أَعْرِفُ كِتَابًا قدْ كَتَبَ أَكْثَرُ مَقَالَاتِهِ فِي صَحْفَ مَدِينَتِنَا:**»

۱. مقاله های پزشکی پیدا کردم که در مجله ها نوشته شده است راجع به عواملی که دردهای مفصل را کم می کند!

۲. مقالات مجلات پزشکی پیدا کردم که درباره عواملی که دردهای مفاصل را آرام می کند، نوشته شده است!

۳. مقاله هایی که درباره عوامل کاهش دهنده دردهای مفاصل، در مجلات پزشکی نوشته می شود، پیدا کردم!

۴. مقالات پزشکی مجله ها پیدا کردم آن جا که درباره عوامل آرام کننده دردهای مفاصل نوشته شده بود!

ابراج نویس

١٨٣. عَيْنُ الْخَطَا:

١. انسان با شیوه سخن گفتنش شناخته می شود: يُعَرِّفُ الْإِنْسَانَ نَفْسَهُ بِأَسْلوبٍ كَلَامِهِ!
 ٢. سخن درست و استوار در دل های مردم اثر می گذارد: يُوَثِّرُ الْقَوْلُ السَّدِيدُ فِي قُلُوبِ النَّاسِ!
 ٣. عاقل کسی است که از جایگاه های تهمت ها دوری می کند: الْعَاقِلُ مَنْ يَجْتَنِبُ مَوَاضِعَ التُّهَمِ!
 ٤. باید حق را بگویی هرچند به ضررت باشد: يَجِبُ أَنْ تَقُولَ الْحَقًّ وَ إِنْ كَانَ عَلَيْكَ!

١٨٤. عِيْنُ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:

١. من أهم موصفات هذه الشجرة أنها تعطى أثماراً طول السنة!
٢. ظواهر الطبيعة تثبت حقيقة واحدة وهي قدرة الله!

٣. تُوجَدُ غاباتٌ جميلةٌ من أشجار البَلْوَطِ في محافظة إيلام و لرستان! ٤. رأيْتُ أَفْرَاسًا في الصَّحراء تَجُولُ في فصل الرَّبِيع!

١٨٥. عَيْنَ مَا جَاءَتْ فِيهِ جَمْلَةُ وَصْفِيَّةً:

١. الَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ!
٢. الَّذِي يَتَكَلَّمُ فِي مَا لَا يَعْلَمُ بَقْعُ فِي خَطَا!
٤. قَبْرُ كُورُشَ يَجْذُبُ سُيَاحًا مِنْ دُولِ الْعَالَمِ!

١٨٦. عَيْنَ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:

١. إِنْ تَغْرِسَ غَرْسًا يَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ!
٣. «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثْلُ نُورِهِ كَمْشَكَاهٍ فِيهَا مَصَبَّحٌ»
٤. «أَرْسَلْنَا إِلَى فَرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فَرْعَوْنُ الرَّسُولَ»

١٨٧. عَيْنَ الْعَبَارَةِ الَّتِي لَيْسَتْ فِيهَا جَمْلَةُ وَصْفِيَّةً:

١. الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ شَجَرَةٌ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْاِسْتَوَائِيَّةِ!
٢. إِنْ تُطَالِعَ كِتَابًا مَفِيدًا يُسَاعِدُكَ عَلَى كِتَابَةِ إِنْشَائِكَ!
٤. تَكَوَّتْ آيَاتُ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ أَثْرَتْ فِي قَلْبِي!

١٨٨. عَيْنَ نَكَرَةً وَصِفَتَ:

١. مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا يَصِلُّ إِلَى أَهْدَافِهِ!
٣. الْعَالَمُ حُىٰ وَ إِنْ كَانَ مِيتًا!
٤. «مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ»
٤. شَاهَدْتُ بِرَنَامِجًا يُسَاعِدُنِي فِي الدُّرُوسِ الصَّعِبَةِ!

١٨٩. أَكْمَلَ الفَرَاغَ بِالْكَلْمَةِ الْمُنَاسِبَةِ لِإِيْجَادِ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ: « هُؤُلَاءَ يَدْرُسُونَ فِي جَامِعَةِ طَهْرَانَ فِي فَرْعَ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ! »

١. الطَّلَابُ
٢. طَلَابُ
٣. الطَّالِبُ
٤. طَالِبُ

١٩٠. عَيْنَ « جَلَسَ » وَصَفَ نَكَرَةً:

١. وَصَلَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ وَ جَلَسَ عَلَى الْكَرْسِيِّ!
٣. مَنْ يَطْلُبُ أَنْ يَبْتَعِدَ عَنْ كُلِّ حَاطِنَ جَلَسَ لِلتَّفَكُّرِ فِي أَعْمَالِهِ!
٤. رَأَيْتُ فِي هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ طَالِبًا جَلَسَ ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي مَكَبَّةِ الْمَسْجِدِ!

١٩١. عَيْنَ الْوَصْفِ جَمْلَةً:

١. عَلِمَّا نَا الْمُحْتَدِهُونَ قَدْ تَقَدَّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلَفَةِ!
٢. فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ شَيْخٌ حَكِيمٌ يُشَارِرُ النَّاسُ فِي أُمُورِهِمْ!
٤. إِنَّ الصَّوْرَ الْمُتَحَرَّكَةَ وَاحِدَةً مِنْ اخْتِرَاعَاتِ إِدِيسُونَ!

١٩٢. عَيْنَ الْوَصْفِ لَيْسَ جَمْلَةً:

١. الْاِكْتِشَافُ الْحَدِيثَةُ أَثَبَتَتْ أَنَّ لِلْأَلوَانِ الْمُخْتَلَفَةِ تَأْثِيرَاتٍ عَلَيْنَا!
٤. أَرِيدُ أَنْ أَشَاهِدَ فِلَمَا اِقْتَرَحَهُ أَحَدُ زُمَلَائِي!
٢. إِحْتَرَامُ الصَّغَارِ مِنْ أُمُورٍ كَانَ يَهْتَمُ النَّبِيُّ(ص) بِهَا دَائِمًا!

١٩٣. عَيْنَ الْوَصْفِ جَمْلَةً:

١. مَنْ آمَنَ وَ أَنْفَقَ مِنْ أَمْوَالِهِ الطَّيِّبَةِ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ نَجَّا!
٢. إِنَّ الْلَّحْمَ غَذَاءً مَفِيدًا تُكَنَّزُ فِيهِ مَقَادِيرٌ كَثِيرَةٌ مِنَ الْبَرْوَتِينِ!

٤. على المرء أن يتواضع ملئ علمه و يحاول أن يصبح أفضل منه!

١٩٤. عِنْ الْجَمْلَةِ الْوَصْفِيَّةِ:

١. كنت أبحث عن كتاب يناسب ثمنه لى؛

٣. فراجعت الكتب التي كانت بين يدي في البيت،

١٩٥. عِنْ مَا لَيْسَ فِيهِ صَفَةٌ:

١. حكت لنا جدتي حكاية ما سمعناها، عن كيفية دراسة النساء في الماضي!

٢. وفرت الأسرة لأولادها الصغار ما يحتاجون إليه حتى يدرسو!

٣. أصبحت المصادفة بالأيدي عملاً شائعاً بين الأصدقاء!

٤. التلاميذ يصلون إلى مدارسهم مبكرين كل يوم!

ایران توشه

توشه ای برای موفقیت

❷ لغات هم درس ششم:

اخْتَرَ : خوار شد (يَخْتَرُ)	آجَود : بخشنده تر ، بخشنده ترين	آجر : مزد
آسَرَ : اسیران	آسَمَ : مسلمان شد (يُسْلِمُ)	آسَرَ : اسیر کرد (يَأْسِرُ)
إِفْتَقَرَ : فقیر شد (يَفْتَقِرُ)	آطَّلَقَ : رها کرد (يُطْلِقُ)	آطَعَمَ : طعام داد (يُطْعِمُ)
بَيَّنَنا : بنا کردیم (بَنَى / بَيَّنَى)	آهَلٌ : خانواده	آمَنَ : ایمان آورد (يُؤْمِنُ)
حَصْلَةٌ : ویژگی	خَاتِبٌ : نا اميد	جَوْعٌ : گرسنگی
سَابِقٌ : پیشتاباز	رَدَّ : برگرداند (يَرْدُ)	ذَلٌّ : خوار شد (يَذَلُّ)
شَدَائِدٌ : سختی ها ، گرفتاری ها	سَعَةٌ : توامندی (ذُو سَعَةٍ : توامند)	سَلَامٌ : آشتی
صَاعٌ : تباہ شد ، گم شد (يَضِيعُ)	صَمَدٌ : بی نیاز	صَفَّیٌ : برگزیده
لَا تَرَأَلٌ : پیوسته	فَكَّ : باز کرد (يَفْكُّ)	عِرْضٌ : ناموس ، آبرو
مَكْرُوبٌ : اندوهگین	مَكْرُمَةٌ : بزرگواری	مُضَرٌّ : نام قبیله
آتَى : داد (يُؤْتَى)	يُعِينُ : یاری می کند (ماضی : أَعْانَ)	مُلْكٌ : پادشاهی
يُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ : اندوه غمگین را می زداید (ماضی : فَرَّجَ)	وَلَدَ : زایید (يَلِدُ) (الْمَلِيلُ : نزاییده است)	يَحْمِيٌّ : پشتیبانی می کند (ماضی : حَمَى)

١٩٦. «كانَ هذا الرَّجُلُ الصَّالِحُ يَفْكُّ الْأَسْيَرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَالْعِرْضَ وَ يُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ!». عَيْنَ الصَّحِيحَ فِي جَمْعِ التَّكْسِيرِ لِلكلماتِ المُعَيْنَةِ:

١) الأَسْرَى-الجِيَارَانَ-الْأَهَالِي-الْأَعْارَضَ

٣) الأَسْرَى-الجِيَارَانَ-أَهَالِي-الْمَعَارِضَ

٢) الأَسْرَى-الجِيَارَى-الْأَهَلِيَّنَ-الْأَعْارَضَ

٤) الْأَسْيَرَاء-الْجَارِيَنَ-الْأَهَالِي-الْأَعْارَضَ

١٩٧. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي مُضَادِ المَفَرَّدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ :

١) فَلَمَّا أَطْلَقَهَا النَّبِيُّ(ص) رَجَعَتْ إِلَى أَخِيهَا «عَدَى» وَهُوَ رَئِيسُ قَوْمِهِ!(أَسَرَ)

٢) هَذَا الرَّجُلُ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَشِعْرَنَ وَ يُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ!(الْمَسْرُور)

٣) إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ، يَنْشُرُ السَّلَامَ، وَ يُعِينُ الْمُبَعِّيْفَ عَلَى شَدَائِدِ الدَّهْرِ!(الْأَمَانَ)

٤) رَأَيْتُ أَخَاهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ، وَ يَفْكُّ الْأَسْيَرَ، وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ!(يَكْرُهُ)

١٩٨. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي مُفْرِدِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطٌّ :

١) وَ لَمَّا ذَهَبَتِ الْبِنْتُ مَعَ الْأَسْرَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ(ص) سَلَّمَتْ عَلَيْهِ وَ جَلَسَتْ!(الْأَسْرَى)

٢) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ(ص) يُطْعِمُ الْمُسْيَنَ، وَ يَنْتَشِرُ السَّلَامُ وَ يُعِينُ الْمُسْعِفَ عَلَى شَدَائِدِ الدَّهْرِ!(شَدَّةٌ)

٣) هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا: أَتُرُكُوكُها فَإِنَّ أَشْبَاهَا كَانَ يُحِبُّ مَكَابِرَ الْأَخْلَاقِ!(مَكْرُمَةً)

٤) فَقَالَتِ الْأَبَاءُ حَاتِمُ الطَّائِيِّ لِأَخِيهَا: يَا أَخَى، إِنِّي رَأَيْتُ خِصَالًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ ثُعَجَبْنِي!(حَصْلَةً)

١٩٩. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي تَرْجِمَةِ الْمَفَرَّدَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ :

(١) فَإِذَا يَكُونُ نَبِيًّا فَلِسَابِقٌ فَضْلُهُ، وَ إِذَا يَكُونُ مَلِكًا فَلَاتَرَالْ فِي عَزٌّ مُلْكِهِ! (بِشَرُو-بِيوسْتَه)

(٢) يُعَلَّمُ الْأَبَاءُ أَبْنَاءَهُمْ أَشْيَاءً كَثِيرَةً لِيُسَاعِدُوهُمْ عَلَى اكْتِسَابِ الْأَخْلَاقِ الْحَسَنَةِ (آمُوزُشْ مِيدَهَنْدَ-تَا يَارِي كَنَندَ)

(٣) رَأَيْتَ ذَلِكَ الْعَابِدَ يَحْمِي الْأُشْرَةَ وَ الْعِرْضَ وَ يُفَجِّرُ عَنِ الْمَكْرُوبِ! (حَمَيْتِ مِيشُودَ-بَازْ مِيشُودَ)

(٤) لَا تَحْقِرُوا إِخْوَانَهُمْ لَأَنَّ مَنْ حَقَرَ مُؤْمِنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُنْذِلُهُ فَلَيَتَرَكْ عَمَلَهُ السَّيِّئَ! (تَحْقِيرْنَكَنْدَ-خَوارِ مِيكَنَدَ)

٢٠٠. هُوَلَاءُ إِشْخَاصٌ يَدَ الْآخَرِينَ فِي ... الدَّهْرِ إِذَنْ... أَنْ يُسَاعِدُهُمُ الْآخَرُونَ!! عَيْنَ الصَّحِيفِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَاتِ:

(١) يَقْبِلُوا-شَدَائِدَ-لِيَسْتَظِرُوا لَمْ

(٢) يَطْلُبُوا-مَصَاعِبِ-لَا يَيَّأُسُوا

(٣) يَأْخُذُوا-مَصَاعِبِ-لَا يَتَوَقَّعوا

(٤) يَرْدُوا-صُعُوبَاتِ-لِيَدْعُمُوا

٢٠١. «قَالَتِ الْبِنْتُ لِرَسُولِ(ص): إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ، يَقْنُكُ الأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَ الْعِرْضَ!»! عَيْنَ الصَّحِيفِ فِي مَرَادِ الْكَلَامِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطْ:

(١) يُحَرِّرُ-يَصُونُ-يُدَافِعُ-الْأُسْرَةَ

(٢) يَرْدُ-يُحَافِظُ-يُحَامِي-الْأَسْرَى

(٣) يُطْلِقُ-يَضْمَنُ-يَشْمُلُ-الْأَقْرَبَاءَ

(٤) يَطْلُقُ-يُلْحِيُ-يُعِينُ-الْأَقْارَبَ

٢٠٢. «إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ الَّذِي نَفْسَهُ لِـ... اللَّهُ أَوْضَاعَهُ!! عَيْنَ الصَّحِيفِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَاتِ:

(١) يَتَوَفَّقُ-يَتَغَيِّرُ-يُسَاعِدَ

(٢) يَتَوَفَّقُ-يَتَغَيِّرُ-يُسَاعِدَ

(٣) يَتَغَيِّرُ-يَتَغَيِّرُ-يَسْتُسْطِعُ

(٤) وَلَـ..... مِنْ رَحْمَتِهِ أَبَدًا!

٢٠٣. الْمُؤْمِنُونَ لـ... عَلَى اللَّهِ

(١) يَعْتَمِدُوا-يُضَيِّعُ-يَطْرُدُوا

(٢) الَّذِي لَا خَائِبَينَ (٣) يَتَوَكَّلُوا-يَرْدُ-يَيَّأُسُوا

(٣) يَتَوَقَّعوا-يَجْعَلُ-يَفْرُوا

(٤) يَسْتَلِمُوا-يَضْعُ-يَتَرْكُوا

٢٠٤. عَيْنَ الْخَطَاطِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَيْنِ فِي الْأَجْوَبَةِ التَّالِيَةِ:

(١) غَلِيظُ الْقَلْبِ عِنْدَمَا تَعْمَلُ الدَّاطِفَاتِ، لَأَنَّ هَذِهِ الْخَصْلَةَ نَكَ (لا تَكُنْ-تُبَعِّدُ)

(٢) إِلْعَمَوْا أَنَّهُ لَيْسَ لِلْكُفَّارِ دِينٌ وَ كَذِلِكَ لِلَّذِينَ وَنَهُمْ فِي ضَدَّ الْمُسْلِمِينَ! (يَنْسُطُونَ-النَّشِيرِ)

(٣) .. الْأَعْدَاءُ فِي الْخَرْبِ حِينَمَا مَسْتَطَاعُوا أَنْ إِلَيْهِمْ! (هَرَبَ-يَصْلُو)

(٤) الْمَأْذُلُومُونَ أَمَمَ الطَّالِمِينَ وَ لـ..... الْمُؤْمِنُونَ لِيَتَعَلَّمُوا عَلَيْهِمْ! (لَا يَسْتَلِمُ-يُسَاعِدُ)

٢٠٥. عَيْنَ الْخَطَاطِ فِي تَرْجِمَةِ الْكَلَامِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَاطِ

(١) أَعْرَاضُنَا خَطُّ أَحْمَرُ وَ يَرْدُ بِشَدَّةٍ عَلَى الْأَعْدَاءِ الَّذِينَ يَهْدُونَا فِي أَقْصى النَّقَاطِ! (نَامُوسْ هَا-پَاسْخَ مِيدَهِيم)

(٢) وَ الَّذِي كَانَ عَزِيزًا فَأَخْتَقَهُ أَوْ صَفَنَهُ عَالِمًا بَيْنَ الْمُضَرِّ! (خَوارِ شَد-بِرْكَيَدَه)

(٣) أَوْلَئِكَ الْأَصْدِقَاءُ الْأَوْفِيَاءُ لَمْ يُضَلُّلُوا أَصْدِقَاءَهُمْ وَ مَاتَرُوكُهُمْ فِي الشَّدَائِدِ! (غَمَرَاهْ نَشَدَنَدَ-تَرَكْ نَكَرَنَدَ)

(٤) فِي إِحْدَى الْغَرَوَاتِ أَسَرَ الْمُسْلِمُونَ ابْنَةَ حَاتِمَ الطَّائِيَ الَّذِي يُضَرِّبُ بِهِ الْمَثَلُ فِي الْكَرِمِ! (جَنَگْ هَا-بَهْ او مِثَال زَدَه مِيشُود)

ادوات جزم فعل مضارع دو دسته اند:

لَمْ يَنْصُرْ : لَمْ
لَمَا يَدْهُبُوا : لَمَا

- لای نهی (در مقدمه بحث شد) : لاتَّدْهَبُوا
- لام امر غایب (در مقدمه بحث شد) : لِيَدْهُبْ

الف) ادوات جزم یک فعل مضارع:

ب) ادوات جزم دو فعل مضارع : ادات شرط (إن ، مَن ، مَا)

مضارع مجزوم به لَمْ (ولَمَا) : (فعل جَحد)

هرگاه فعل مضارع بعد از حرف لَمْ و یا لَمَا واقع شود مجزوم می شود یعنی :

لَمْ یا لَمَا + فعل مضارع : - _ \Leftrightarrow (١٤، ١، ٧، ٤، ١٣)

- نونها از آخر حذف
- صیغه ٦ و ١٢ بدون تغییر

ایران توشه

توشه‌ای برای موفقیت

مثال: يَذَهِبُ

لَمَا يَجِلسَ

/ يَجِلسَانِ

• نکات:

- ۱) فعل مضارع با (لَمْ) گاهی به ماضی ساده منفي و گاهی به ماضی نقلی منفي ترجمه می شود
- ولی فعل مضارع با (لَمَا) فقط به ماضی نقلی منفي ترجمه می شود. (همراه با هنوز)

مثال : لَمْ يَذَهِبْ (نرفت) یا (نرفته است) - لَمَا يَذَهَبْ (هنوز نرفته است)

- ۲) حرف (لَمْ) بر سر فعل ماضی نمی آید ولی (لَمَا) بر سر فعل ماضی می آید و در آن صورت اسم

است و معنی (زمانیکه - هنگامیکه) می دهد . البته دقت کنید که اگر بعد از (لَمَا) فعل مضارع مجازوم نشود ، لَمَا بازهم میتواند معنی زمانیکه بدهد .

لَمَا جاءَ ذَهْبُتْ : زمانیکه او آمد من رفتم .

لَمَا يَدْخُلُ آبَى الْبَيْتَ أَقَوْمٌ مِنْ مَجَلِسِي إِحْتِرَامًا لِشَأْنِهِ وَ مَقَامِهِ : زمانیکه پدرم وارد خانه میشود برای احترام به شان و مقام او ، از جایم برمیخیزم .

(۳) لَمْ به معنی (چرا) می باشد و نباید آنرا با (لَمْ) اشتباه گرفت .

مثال: لَمْ ذَهَبْتَ إِلَى السُّوقِ : چرا به بازار رفتی ؟

(۴) هرگاه هنگام مجازوم کردن ، برای ساکن کردن حرف آخر به یکی از حروف (و - ی) رسیدیم خود آن حروف حذف می شوند : مثال : لَمْ + يَدْعُو \leftrightarrow لَمْ يَدْعُ يَهْدِ

یادآوری :

● امر غایب و متکلم : (امر بلام یا مضارع مجازوم) :

از شش صیغه مضارع غایب و دو صیغه مضارع متکلم به طریق زیر درست می شود :

(۱) امر لام مكسوری (لـ) که به آن لام امر می گویند به اول صیغه های مضارع می آوریم

(۲) آخرش را مجازوم می کنیم : $\checkmark \quad \overset{^{\circ}}{\longleftarrow} \quad \overset{^{\circ}}{\longrightarrow}$ (صیغه ۱، ۴، ۱۳ و ۱۴)
 $\checkmark \quad \overset{^{\circ}}{\longleftarrow} \quad \text{ن} \quad \text{حذف}$ (صیغه ۵، ۳، ۲)

(۳) دقت کنید که صیغه ۶ بدون تغییر باقی می ماند .

مثال: لَيَذَهَبُ - لَيَذَهَبَا ... لَيَذَهَبْنَ .. لَأَذَهَبُ - لَنَذَهَبُ

● دقت :

(۱) لام امر فقط بر سر صیغه های متکلم و غایب می آید ، در سوالات اگر آن را با صیغه های مخاطب بیاورند اشتباه است .

۲) لام امر اگر بعد از (و - فَ) قرار بگیرد می توانیم آن را ساکن کنیم .

مثال: فَلَيَنْظُرْ (باید بنگرد) - وَلَيَقُولوا (باید بگویند) - ثُمَّ لَيَذْهَبَنَّ (پس باید بروند)

۳) در ترجمه امر غایب از کلمه (باید) استفاده می کنیم : مثال: لَنَذَهَبْ ⇔ باید برویم

۴) برای منفی کردن امر غایب از **فعل نهی** استفاده خواهیم کرد :

لَيَذْهَبْ (باید برود) ⇔ لَا يَذْهَبْ (نباشد برود)

● فعل نهی (امر منفی) :

هرگاه بخواهیم انجام دادن کاری را از کسی بازداریم ، حرف (لا نهی) را بر سر فعل مضارع آورده و آخر آن را مجزوم می نماییم :

- ✓ ن ⇔ ن (صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳، ۱۴ و ۱۶)
- ✓ حذف (صیغه های ۲، ۳، ۵، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲)
- ✓ صیغه ۶ و ۱۲ (جمع مونث) ⇔ بدون تغییر

لا + تذهبون ⇔ لَا تَذَهَّبُوا / لا + تكتبون ⇔ لَا تَكْتُبُوا / لا + يجلسن ⇔ لَا يَجِلسُنَّ

● نکته :

براه تُنْشِئ

۱) این فعل بیشتر در افعال صیغه مخاطب کاربرد دارد .

۲) کسره در آخر مضارع ، حکم سکون را دارد . (چون کسره از ویژگی های اسم است)

تُوشَهُ ای برای موقیت

مثال: لَا تَنْصُرِ الْبَاطِلَ

کسره عارضی به جای سکون - (به دلیل التقاء ساکین)

لا نهی

۳) در ترجمه ای فعل نهی در صیغه های غایب و متکلم از کلمه (نباشد) استفاده می کنیم ولی در صیغه های مخاطب نیازی به استفاده از آن نیست همان امر منفی فارسی است.

لَيَذْهَبُوا : نباشد بروند (غایب) / لَانَذَهَبْ : نباشد برویم (متکلم) / لَا تَذَهَّبُوا : نروید (مخاطب)

■ انواع لا :

- (**لا**) **نفی** : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و تغییری در آن ایجاد نمی کند. (**لا + فعل مضارع مرفوع**)

مثال : و اللہ یعلمُ و انتُ لاتعلَمون : و خدا می داند ولی شما نمی دانید .

- (**لا**) **نهی** : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و آن را مجازوم می کند. (**لا + فعل مضارع مجازوم**)

مثال : لاتدخلوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقةٍ : از یک در وارد نشود و از درهای مختلف وارد شوید .

- (**لا**) **نفی جنس** : بر سر اسم در اول جمله اسمیه قرار می گیرد. (**لا + اسم نکره**) (درس اول دوازدهم)

مثال : لاتلميَدَ فِي الصَّفَّ : هیچ دانش آموزی در کلاس نیست .

- (**لا**) **حرف عطف** : بین دو اسم تنوین دار و یا دو اسم ال دار قرار می گیرد. (**اسم + لا + اسم**)

مثال : قرأتُ المجلةَ لا الصحيفةَ : مجله را خواندم نه روزنامه را

- **لا جواب به معنی (نه)** : در پاسخ به سوال (هل) و (أ) :

مثال : آأَنَتَ مِنْ تَبَرِيزْ : لا ، آنا مِنْ تهران

هشدار :

مواظب کلمه (**آلا** : آگاه باش) باشد که جزو هیچکدام از انواع لای ذکر شده نیست .

مثال : آلا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوب

ایران نوجوان

توشه‌ای برای موفقیت

٢٠٦. « لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا تَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ! »:

۱. سخنان آنانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، تو را اندوهگین نکند و از رحمت خدا نامید نشو!
 ۲. نباید کلام کسی که به الله و روز قیامت کافرشده، تو را ناراحت کند و از رحمت خدا نامید شو!
 ۳. گفتار کسانی که به خدا و روز قیامت کافر می شوند، تو را ناراحت ننماید و نباید از رحمت خدا نامید شو!
 ۴. سخن کسانی که به خداوند و روز واپسین کافر شده اند، نباید تو را اندوهگین کند و از رحمت خداوند نامید نشو!

٢٠٧. عَيْنُ الصَّحِيفَ:

١. لِيَنْهَضُ الْمُسْلِمُونَ مِنْ نَوْمِ الْغَفْلَةِ؛ مُسْلِمَانَانِ ازْ خَوَابِ غَفْلَتِ بَيْدَارِ مِنْ شَوْنَدِ،
 ٢. لِكَيْ يَتَقدِّمُوا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ؛ كَهْ در زمینه های مختلفی پیشافت کنند،
 ٣. وَ يَرْفَعُوا عَلَمَ الْإِسْلَامَ بِأَيْدِيهِمْ؛ وَ پرچم اسلام را با دستانشان بالا برند،
 ٤. وَ لَا يَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ فِي الدُّنْيَا؛ وَ تَا از زیان دیدگان در دنیا نشدند!

٢٠٨. عَيْنُ الصَّحِيفَ:

٤. تَعَلَّمُ القرآن لتفهم القرآن تماماً: برای فهمیدن کامل قرآن، عربی یاد بگیر!
 ٣. لم تنتخبون طریقاً یَجْرِکُمْ إِلَى الصَّلَاةِ: چرا راهی را انتخاب می کنید که شما را به گمراهی بکشاند؟
 ٢. لم يَمُنَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ أَبْدًا: خداوند هرگز بر بندگانش منت نمی گذارد!
 ١. « لا تَقَرِبُوا الصَّلَاةَ وَ أَنْتُمْ سُكَارَى »: نباید در حالی که مست هستند، نماز بخوانند!

٢٠٩. عَيْنُ الصَّحِيفَةِ:

١. لا تخرجين من البيت قبل أن تلبسي ملابس مناسبة: قيل از این که لباس های مناسبی بپوشی از خانه خارج نشو!
 ٢. لیسافر الإنسان و يحصل على تجارب كثيرة: انسان باید مسافت کند تا به تجربه های فراوانی دست یابد!
 ٣. لم يقدر أحدٌ أن يأتي بمثل القرآن: کسی نتوانسته است که مانند قرآن را بیاورد!
 ٤. لا يعُثُّ العاقل هدفًا يقتلُ وقته: عاقل نباید هدفی را دنیال کند که وقتیش را بکشد!

٢١٠. عِنْ الْخَطَا:

١. «آلم يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى»: آیا نمی داند که خداوند می بیند؟
 ٢. لا تظلم كما لا تُحِبُّ أَن تُظْلَمَ: ستم نکن همان طور که دوست نداری به تو ستم شود!
 ٣. فَلَيَعْتَمِد الْإِنْسَانُ عَلَى قَدْرَاتِهِ فَقْطًا: انسان فقط باید بر توانایی هایش تکیه کند!
 ٤. مَنْ عَذَّبَ لِسَانُهُ كَثُرَ اخْوَاهُ: هر کس زیانتش شرین شود، دوستانش زیاد می شوند!

٢١١. عن الخطأ:

١. هؤلاء نساء لا يَفْعَلُنَ ما يَضُرُّهُنَ: این زنان نباید کاری را انجام دهند که به آن ها ضرر می رسانند.
 ٢. يُعْطِي هذا الأَسْتَادُ الدَّكْتُورَاهُ الْفُخْرِيَّةَ تَقْدِيرًا لِجُهُودِهِ: به این استاد به پاس تلاش هایش دکترای افتخاری داده می شود.
 ٣. لَنْ أَسْتَشِيرَ مَنْ يَحْسُبُ نَفْسَهُ عَاقِلًا: با کسی که خودش را عاقل می پنдарد، هرگز مشورت نخواهم کرد!
 ٤. لِنُشَارِكَ فِي حَفْلَةِ تَكْرِيمِ الْمُعَلِّمِينَ: باید در جشن بزرگداشت معلمان شرکت کنیم!
٢١٢. «لَا تَأْكُلُوا مِمَّا مِنْ يَذْكُرُ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ»:

١. از آن چه نام خداوند بر آن ذکر نشده است، نخورید!
 ٢. نمی خورید از آن چیزی که اسم خدا بر آن آورده نمی شود!
 ٣. نباید از چیزی بخورید که اسم خداوند بر آن آورده نشود!
 ٤. از آن چه نام الله را بر آن ذکر نکرده اند، نخورید!
٢١٣. «لِأَنَّكُمْ مَعَ أَصْدِقَائِي لِيُسَاعِدُونِي فِي تَعْلِمِ دُرُوسِي حَتَّى أَنْجَحَ فِي امْتِحَانَاتِ آخِرِ السَّنَةِ!»:
١. باید دوستانم در یادگیری درس ها به من کمک کنند تا در امتحانات پایان سال قبول شوم!
 ٢. باید با دوستان خود صحبت کنم تا به من در یادگیری درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
 ٣. با دوستانم صحبت می کنم تا به من در یادگرفتن درس هایم کمک کنند تا در امتحانات پایان سال موفق شوم!
 ٤. برای این که با دوستانم صحبت کنم باید به آن ها در یادگیری درس ها کمک کنم تا در آزمون های انتهای سال موفق شوند!
٢١٤. «أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَسْطُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ»:

١. آیا نمی دانند که خداوند روزی را برای کسی که می خواهد، فراوان می کند؟
 ٢. آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هر کس که بخواهد، می گستراند؟
 ٣. آیا ندانستند که خداوند روزی را به هر کسی که خواست، گسترانیده است؟
 ٤. آیا ندانسته اید که خداوند روزی را می گستراند برای کسی که بخواهد؟
٢١٥. «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ مُنْ تُؤْمِنُوا وَلَكُنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا»: «بادیه نشینان گفتند:.....»
١. ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید، بلکه بگویید: اسلام آورده ایم!
 ٢. ایمان آوردیم بگو: ایمان نیاورید، بلکه بگویید: اسلام بیاورید!
 ٣. ایمان می آوریم بگو ایمان نمی آورید، بلکه بگویید: اسلام می آوریم!
 ٤. ایمان می آوریم بگو: شما ایمان نیاورده اید، ولی الان می گویید: اسلام آورده ایم!

٢١٦. عین الخطأ:

١. أنا مُأْسِفٌ فِي السَّنَتِينِ الْمَاضِيَّتِينِ: من در دو سال گذشته مسافرت نکرده ام!
٢. هُوَ لَنْ يَرِجِعَ إِلَى الْمَلَعْبِ غَدًّا: او فردا به ورزشگاه برخواهد گشت!
٣. مَنْ يَجْتَهِدُ يَنْجَحُ فِي أَعْمَالِهِ: هر کس تلاش کند باید در زندگی اش موفق شود!

٤. حاول لکی لا تیاس فی حیاتک: تلاش کن تا در زندگی ات مأیوس نشوی!

٢١٧. عَنِ الْخَطَا:

۱. «لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»: نزاده و زاده نشده است و کسی برای او همتا نبوده است!

۲. «عَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ»: پس مؤمنان فقط باید بر خدا توکل کنند!

۳. «فَلَيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ»: پس پروردگار این خانه را باید عبادت کنید!

۴. «الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جَوْعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ»: کسی که در گرسنگی به آنها خوراک داد و آن ها را از ترس

٢١٨. عين الخطأ في التعريب:

۱. هرگز به خوبی دست نخواهیم یافت: لَنْ تَنَالِ الْبِرُّ أَبْدًا،
 ۲. تا از آن چه دوست داریم، انفاق کنیم: حَتَّىٰ نُنْفَقَ مِمَّا نُحِبُّ،
 ۳. و از بازدارندگان از بدی باشیم: و نكُونَ مِنَ الناهين عن المُنْكَر،
 ۴. و از دوستی با دلسوز نادان دوری نماییم: وَ لِنَجْتَنِبَ مُصَادَّقَةً مُشْفِقَ جاَهِلِ!

^{۲۱۹}. «در کارها باید به خداوند توکل کنیم تا به بهترین شکل به پایان برسدا»:

١. لِنَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي أَعْمَالِنَا حَتَّى تَصُلَ إِلَى غَايَتِهَا بِشَكْلٍ أَحْسَنْ!
 ٢. لِنَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ حَتَّى تَصُلَ إِلَى نَهَايَتِهَا بِأَحْسَنِ شَكْلٍ!
 ٣. عَلَيْنَا أَن نَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى آخِرِهِ بِأَحْسَنِ شَكْلٍ!
 ٤. يَجُبُ عَلَيْنَا أَن نَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي الْأَعْمَالِ لِكِي يَصُلَ إِلَى نَهَايَتِهِ بِأَفْضَلِ الْأَشْكَالِ!

۲۲۰. «ما برای رسیدن به اهداف خود باید تلاش دانشمندان بزرگ را مورد توجه قرار دهیم!» عین الخطأ:

- الرسالة**

 ١. للحصول على أهدافنا علينا أن نهتم بجهد العلماء الكبار!
 ٢. لنجعل جهد العلماء الكبار نصب أعيننا للوصول إلى أهدافنا!
 ٣. يلزم علينا بالاهتمام بأهدافنا للوصول إلى اجتهداد العلماء العظام!
 ٤. للتوصّل إلى أهدافنا يجب علينا أن نجعل اجتهداد العلماء العظام نصب أعيننا!

۲۲۱ «این دختران اگر تلاش نکنند، در انجام وظایف خود به موفقیت دست نخواهند یافت!

١. إن لم تجتهد هؤلاء البنات، لن ينجحن في أداء واجباتهن!
 ٢. إن لم يجتهدون هؤلاء البنات، لم يُفْرَّنَ في القيام بالواجبات!
 ٣. إذا لا تجتهد تلك البنت لم تحصل على النجاح في الأداء بالواجبات!
 ٤. إذا لم تجتهدى هذه البنات، لم تصلن إلى التوفيق في القيام بواجباتهن!

٢٢٢. عین الصحيح في الأمر عن الأفعال التالية: « تَرْجِعَنَ - يَرْجِعُنَ - تَرْجِعِيْنَ »:

١. لِتَرْجِعَنَ - إِرْجِعَنَ - إِرْجِعِي ٢. إِرْجِعَ - لِيَرْجِعَ - إِرْجِعِي ٣. إِرْجِعَنَ - إِرْجِعَنَ - لِتَرْجِعِي ٤. إِرْجِعَنَ - لِيَرْجِعَنَ - إِرْجِعِي

٢٢٣. عین الصحيح في النهي عن الأفعال التالية: « غَسَلْتُ - غَضِبْتِ - حَدَّثْنَا »:

١. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضِبِي - لا يُحَدِّثُنَا ٢. ما غَسَلْتُ - ما غَضِبْتِ - ما حَدَّثْنَا

٣. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضِبِينَ - لا تُحَدِّثُنَا ٤. لا أَغْسِلُ - لا تَغْضَبُ - لا نُحَدِّثُ

٢٢٤. عین الصحيح عن الكلمات التي تحتها خط: « ليعبد الإنسان خالقاً لا كُوْلَه و لا يُشرك بعبادته حتى يفوز في الدنيا والآخرة!»:

١. لِيَعْبُدُ - لا يُشَرِّكُ - حتى يفوز ٢. لِيَعْبُدِ - لا يُشَرِّكِ - حتى يفوز

٣. لِيَعْبُدُ - لا يُشَرِّكُ - حتى يفوز ٤. لِيَعْبُدَ - لا يُشَرِّكَ - حتى يفوز

٢٢٥. عین ما ليس فيه المضارع المجزوم:

١. ليفهم الطلاب هذا الدرس يحتاجون إلى زمن أكثر! ٢. لا ينتظرون إلى العام كُلَّه بِنَظَرِ الاعتبار!

٣. لم يستخرج الغواصون من البحر دُرراً أمس! ٤. لا تحدِّث الناس بكلِّ ما سمعت به!

٢٢٦. عین لـ « لا يمكن أن تكون جازمة:

١. لِتُوَاجِهَ النِّسَاءَ صُعُوبَاتِ الدَّهْرِ صَابِرَاتٍ!

٣. ليحفظ التلاميذ ثلاثة أشعار للجلسة القادمة!

٢٢٧. عین الخطأ عن نوع « اللام »:

١. السنجب الطائر لـ غِشاء خاص كالمظلة: الجارة ٢. لِتَنْتَالُوا البرَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْفَقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ: الجازمة

٣. إِنَّمَا بُعِثِّتَ لِأَنَّمِّ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: الناصبة ٤. لِنَجْعَلَ جَهَدَ التَّمْلِهِ نَصْبَ أَعْيُنَنَا جَمِيعًا: الجازمة

٢٢٨. « قُلْتُ لَهَا بِصُوتِ عَالٍ: لِتَصْدِقَ فِي حَيَاكَ دَائِمًا لِتَبْتَعِدَ عَنِ الرَّذَائِلِ! ». عین الصحيح في نوع الكلمات الثلاث:

١. ناصبة - ناصبة - جازمة ٢. حرف جز - جازمة - ناصبة ٣. جازمة - جازمة - لام أمر ٤. جارة - جارة - ناصبة

٢٢٩. عین لا « الناهية:

١. الَّذِي لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ فَارْحَمُوهُ حَتَّى تُرْحَمُوا!

٢. القوانين الإسلامية لا تمنعنا عن التقدم في المجالات الاجتماعية!

٣. لا يتكلم الإنسان قبل أن يتأمل فيما يُريد أن يقوله!

٤. لا يطلب الوالدان لأولادهما إلا الخير فلا يسمحوا أن يصادقوا أي شخص! عین نوع « لا » في الفعلين:

١. النافية - الجازمة ٢. النافية - النافية ٣. النافية - النافية ٤. الجازمة - النافية

٢٣١. « وَ لَا تَيَأسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ » عین الصحيح:

١. لا تيأسوا: فعل نهي، للمخاطبين ، لازم ، مزيد ثلاثي / فعل و فاعله ضمير الواو البارز

٢. لا يَيْسُرُ : مضارع مجزوم - للغائب - لازم / فعل و مع فاعله ، جملة فعلية

٣. الله (الثاني) : اسم الجلالة - مفرد - مذكر - ذكرة / مضارف إليه

٤. الْكَافِرُونَ: جمع سالم للمذكر - اسم فاعل - معرفة / صفة

٢٣٣. عين مضارعاً لا يُترجم مضارعاً:

١. لِيَعْلَمَ الْإِنْسَانُ أَنَّ كُلَّ نَفْسٍ ذَاكِهُ الْمُوْتِ!

٢. حاولت كثيراً لِأَسْتَطِيعَ أَنْ أَنْجَحَ فِي الْامْتِحَانِ!

٣. « قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا »

٢٣٤. عين الفعل ماضياً في المعنى:

١. مَنْ حَفَرَ بَئْرًا لِأَخِيهِ وَقَعَ فِيهَا!

٢. الْمُؤْمِنُونَ لَا يُشَرِّكُوْا أَحَدًا بِعِبَادَةِ رَبِّهِمْ!

٢٣٤. عين العبارة التي يمكن أن تكون مضارعاً مرفوعاً أو مجزوماً:

١. مَا تَخْرُجُ النَّمَلَةُ إِلَى سطحِ الْأَرْضِ تَنْشُرُهَا تَحْتَ ضَوْءِ الشَّمْسِ !

٢. لِأَسْعَادِ الْمَحْرُومِينَ فِي بِلَادِي، سَاقَرْتُ إِلَى هَذِهِ الْمَنَاطِقِ!

٢٣٥. عين حروفها كلها تقدر على حذف النون:

١. لِ - لَا - إِنْ - مِنْ ٢. حَتَّى - مَا - لَمْ - لِ - ٣. عَنْ - لَمْ - أَنْ - لَا ٤. لِ - مَنْ - كَيْ - إِذَا

٢٣٦. « مَا دَخَلْنَا الصَّفَّ قَلْتُ لِصَدِيقِي لِنْجِلِسْ فِي الْأَمَمِ لِنْسِمْ كَلَامُ الْأَسْتَاذَةِ جِيدَاً! ». عين الصحيح في نوع اللامات الثلاث:

١. جَارَةً / جَازِمَةً / نَاصِبَةً ٢. نَاصِبَةً / جَازِمَةً / حَرْفُ الْجَزْرِ ٣. جَارَةً / نَاصِبَةً / لَامُ الْأَمْرِ ٤. حَرْفُ الْجَزْرِ / لَامُ الْأَمْرِ / جَازِمَةً

٢٣٧. عين الأفعال مجزومة كلها:

١. عِنْدَمَا أَنْزَلَ الْقُرْآنَ لَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ عَلَى أَنْ يَأْتِي بِمَثْلِهِ حَتَّى الْآنِ!

٢. مَنْ لَمْ يُقْصِرْ فِي أَدَاءِ وَاجِباتِهِ الْيَوْمَ يَصِلُ إِلَى أَهْدَافِهِ غَدًا!

٣. لِيُسْتِيقْظَ كُلُّ الْمُسْلِمِينَ مِنْ نَوْمِ الْغَفْلَةِ حَتَّى يَأْخُذُوا حَقَّهُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ!

٤. يَنْدِينِي صَدِيقِي أَنْ أَشَاهِدَهُ وَلَكِنِّي لَمْ أَفْهَمْ مَا كَانَ قَصْدَهُ مِنْ هَذِهِ النَّدَاءِ!

٢٣٨. عين المضارع المنصوب:

١. هَذَا الدَّرْسُ صَعْبٌ، لِيُسَاعِدَكَ أَخْوَكَ!

٢. فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَجَابٌ كَثِيرٌ لِتَتَبَعِي إِلَيْهِ الْإِنْسَانَ!

٢. أَمْرَتِ الْأُمُّ بِنَاتِهَا أَنْ لَا يَكْسِلُنَّ فِي أَعْمَالِهِنَّ!

٤. إِنْ تَعْرَفُوا حَلاوةَ عَاقِبَةِ الْحَقِّ تَصْبِرُوا عَلَى مَرَاثِهِ!

درس هفتم : **الفات هم درس هفتم**

آطراف : دست و پا و سر	اُصیت : دچار شد (آصاب / یُصيّبُ)	أخيراً : سرانجام
آیات : نشانه ها (مفرد : آیة)	الْفَ : همدل کرد ، نوشت (مضارع : يُوَلِّفُ)	أعجوبة : شگفت انگیز (جمع : آعجیب)
بکماء : لال ← مؤنث (أَبْكَمْ : لال ← مذکر) (جمع : بُكم)	الْقَى : انداخت (مضارع : يُلْقِى) (الْقَى مُحاصرة : سخنانی کرد)	أوْقَى : وفا کرد (مضارع : يُوفِى) (آوْفوا : وفا کنید)
حُمَى : تب	حِزَام : کمریند (جمع : أحِزَامَة)	حروف الهجاء : حروف الفباء
الرَّوْحُ : رحمت	رَغْمٌ : با وجود	رَسَام : نقاش
عَمِيَاءُ : کور ، نابینا ← مؤنث (آعْمَى : کور ، نابینا ← مذکر) (جمع : عُمْى)	صَمَاءُ : کر ، ناشنوا ← مؤنث (أَصَمٌ : کر ، ناشنوا ← مذکر) (جمع : صُمٌ)	سَعَى : تلاش کرد (مضارع : يَسْعَى) = جَدَّ ، اِجْتَهَدَ ، حَاوَلَ
طَبَاشِيرُ : گچ نوشتار	شَهَادَةُ : مدرک	شَلَلَ دِماغِيُّ : فلچ مغزی
مَعَ آنَّ : با این که	مُصَابٌ بِـ : دچار	مُخْضَرَةُ : سرسیز
واجَهَ : روپرو شد (مضارع : يُوَاجِهُ)	نَظَفَ : تمیز کرد ، پاکیزه کرد (مضارع : يُنَظِّفُ)	مُعَوَّقُ : معلول ، جانباز
هزِيَّةُ : شکست دادن ، شکست	يُسْرَىٰ : چپ	آطراف الاربعَةِ : دست ها و پاهایش

٢٣٩. عین الخطأ في ترجمة المفردات التي أشير إليها بخط:

(۱) إِنْ هُولاءِ الرِّجَالَ كَانُوا مُعَوَّقِينَ، أَوْ فُقَرَاءَ فِي حَيَاتِهِمْ! (جانبازان)

(۲) أَخَدَ كَرِيسْتِي قِطْعَةَ طَبَاشِيرٍ بِقَدْمِهِ الْيُسْرَى! (گچ نوشتار)

(۳) حَصَلَتْ «مَهْتَابُ نَبْوَى» عَلَى الْحِزَامِ الْأَسْوَدِ فِي التَّكَوَانِدُو! (کمریند)

(۴) وُلِدَ كَرِيسْتِي فِي أُسْرِهِ فَقِيرَةٍ وَ كَانَ مُصَابًا بِالشَّلَلِ الدِّماغِيِّ! (صواب)

٢٤٠. عین الخطأ في ترجمة الكلمات التي تحتها خط:

(۱) أَصْبَحَ الشَّاثِمُ نَادِيًّا عَلَى عَمَلِهِ الْقَبِيحِ! (دشنام دهنده)

(۲) رُغْمَهُ هَذَا فَهَى تَكْبُرُ وَ تَرْسُمُ وَ تَسْبِحُ! (باوجود)

(۳) كثيرون من النجحين أثروا إعجاب الآخرين! (تحت تأثير قرار گرفتند)

(۴) هيلين حصلت على عدد من الشهادات الجامعية! (مدارک)

٢٤١. عین الخطأ في مضاد المفردات التي أشير إليها بخط:

(۱) أَخَدَ الطَّالِبُ قِطْعَةَ طَبَاشِيرٍ بِيَدِهِ الْيُسْرَى! (اعطا - اليمنى)

(۲) أَنْتُمْ تُواجِهُونَ مَشاَكِلَ كثيرةً فِي حَيَاتِكُمُ الْيَوْمِيَّه! (صعب - آخره)

(۳) إِجْتَهَدْتُ كثيراً وَ أَصْبَحْتُ رَسَامًا مَعْرُوفًا فِي مَدِينَتِنا! (تكاسل - مجھولاً)

٤) «أَعْظَمُ الْبَلَاءِ إِنْقَطَاعُ الرُّجَاءِ»! (اقتران-اليأس)

٢٤٢. عَيْنُ الْخَطْأِ فِي مُرَادِفِ الْكَلْمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطْ:

١) «هِيلِينْ كِيلِر» عِنْدَمَا بَلَغَتِ مِنَ الْعُمُرِ تِسْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا أُصِيبَتِ بِحُمًى! (وَصَلَتْ)

٢) ...أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً! (تصير)

٣) وَأَخِيرًا إِسْتَطَعَتْ أَنْ أَصْنَعَ لُبْعَةً جَمِيلَةً مِنَ الْخَشْبِ! (في النهاية)

٤) الْأَسْتَاذُ آذِرِ يَزْدِيُّ فِي السِّنِ العِشْرِينَ مِنْ عُمُرِهِ كَانَ عَامِلًا بَسِيطًا! (فَقِيرًا)

٢٤٣. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ جَمْعُ التَّكْسِيرِ:

٢) الْأَسْتَاذُ مَهْدِيُّ آذِرِ يَزْدِيُّ أَشْهَرُ كَاتِبٍ لِقَصَصِ الْأَطْفَالِ!

١) وَأَخِيرًا إِسْتَطَعَتْ «هِيلِينْ» أَنْ تُسَافِرَ إِلَى الْبُلْدَانِ الْمُخْتَلِفَةِ!

٤) فَأَرْسَلَهَا وَالدَّاهِهَا إِلَى مُؤَسِّسَهَا تَهْتَمُ بِأُمُورِ الْمُؤْقِنِينَ!

٣) أَلْقَتْ «هِيلِينْ» عَدَّةً مُحَاضَرَاتٍ وَأَصْبَحَتْ أُعْجَوْبَةً عَصَرِهَا!

٢٤٤. عَيْنُ مَا فِيهِ جَمْعُ التَّكْسِيرِ أَكْثَرُ مِنَ الْبَقِيَّهِ:

٢) هُولَاءِ فُقَرَاءُ يُوَاجِهُونَ مَشاَكِلَ كَثِيرَهُ فِي حَيَاتِهِمْ!

١) صُمْ بَكُومْ عُمُمُ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

٤) «لَقَدْ كَانَ فِي يَوْسَفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ»

٣) «...يَقُولُونَ بِالْسِتْهَمِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ»

٢٤٥. «لَمَا مُحَاضِرٌ اتَى فِي الْبُلْدَانِ الْمُخْتَلِفَةِ، أَصْبَحَتُ وَ حَصَلَتْ عَلَى عَدَدٍ مِنَ الْجَامِعِيَّهِ!»:

٢) أَرْسَلْتُ - مَشْهُورَةً - الْمُؤْسَسَاتِ

١) أَلْقَيْتُ - مَعْرُوفَةً - الشَّهَادَاتِ

٤) بَلَغْتُ - مَحْبُوبَهُ - الشَّهَادَهِ

٣) التَّقَيْتُ - أُعْجَوْبَهُ - الإِسْتِشَاهَاتِ

٢٤٦. «..... وَالِدِي رَجُلًا فَرِحًا، وَلَكِنْ بَعْدَمَا تَصادَمَ أَلَا لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَاتِ؟:

٢) أَصْبَحَ - كَانَ - أَصَبَّ

١) لَيْسَ - كَانَ - أَصَابَ

٤) لَيْسَ - أَصْبَحَ - أَصَابَ

٣) كَانَ - صَارَ - أَصَبَ

٢٤٧. «..... معَ فَلَّا تَسْمَعُ الْأَصْوَاتَ شَيْئًا!». اِنْتَخَبَ الإِجَابَةَ الْمُنْسَبَةَ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَيْنِ السَّهَادَهِ وَلَا يَسْمَعُ

١) كَثِيرَهُ - دَائِمًا - أَصْمُ

٣) ثَقِيلَهُ - جَيِّدًا - أَصْمُ

٢) قَلِيلَهُ - كَثِيرًا - صَمَاءً

٤) مُصَابَهُ - قَرِيبَهُ - صَمَاءً

٢٤٨. حَصَلَتْ «هِيلِينْ كِيلِر» عَلَى عَدَدٍ مِنَ الشَّهَادَاتِ الْجَامِعِيَّهِ!. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي تَعْرِيفِ «الشَّهَادَهِ» حَسَهُ الْعَبَارَهُ: هِيَ

١) إِثَابَتٌ وَاقِعَهِ مُعِينَهِ مِنْ خِلَالِ مَا يَقُولُ أَحَدُ عَمَّا شَاهَدَهُ أَوْ سَمِعَهُ!

٢) اِصْطَلاحٌ إِسْلَامِيٌّ وَيُرَادُ بِهِ أَنْ يُقْتَلَ الإِنْسَانُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى!

٣) إِخْبَارٌ صَادِقٌ فِي مَجْلِسِ الْقَضَاءِ بِلَفْظِ الشَّهَادَهِ لِإِثْبَاتِ حَقٍّ عَلَى الْغَيْرِ!

٤) وَثِيقَهُ تَوْكِيدٌ بِأَنَّ الدَّارِسَ قَدْ أَنْهَى بِنَجَاحٍ مَرْحلَهُ مُعِينَهُ فِي دِرَاسَتِهِ!

• نواسخ :

عبارت است از مجموعه کلماتی که بر سر جمله اسمیه می‌آیند و در اعراب مبتدا و خبر تغییراتی ایجاد می‌کنند.

- ۱) افعال ناقصه (کان و اخواتها) (درس هفتم یازدهم)
- ۲) حروف مشبهه بالفعل (اَنْ و اخواتها) (درس اول دوازدهم)
- ۳) لا (ناسخه) (لای نفی جنس) (درس اول دوازدهم)

(۱) افعال ناقصه : این افعال بر سر جمله اسمیه می‌آیند و مبتدا را به صورت مرفوع نگه داشته و خبر را منصوب می‌کنند که در این صورت به مبتدا، اسم افعال ناقصه و به خبر، افعال ناقصه گفته می‌شود. در واقع این افعال همان افعال اسنادی زبان فارسی هستند.

افعال ناقصه عبارتند از : کانَ (بود) – صارَ (شد) – لَيْسَ (نیست) – أَصْبَحَ (گردید ، شد)

كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)	↔	اللَّهُ خَبِيرٌ (الله مبتدا و خبیر خبر)
أَصْبَحَ الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمِينَ فِي هَذِهِ الْحَرَبِ (الاعداء اسم اصبح - منهزمین خبر اصبح)	↔	الْأَعْدَاءُ مُنْهَزِمُونَ فِي هَذِهِ الْحَرَبِ (الاعداء مبتدا - منهزمون خبر)

﴿ انواع اسم افعال ناقصه :

- (۱) اسم ظاهر : مثال : کانَ اللَّهُ خَبِيرًا (الله اسم کان - خبیراً خبر کان)
- (۲) ضمیر بارز : مثال : كَانُوا قَلِيلًا (ضمیر « و » اسم کان - قليلاً خبر کان)
- (۳) ضمیر مستتر : مثال : كُنْ شَجَاعًا (ضمیر مستتر انت اسم کان - شجاعاً خیر کان)

﴿ انواع خبر افعال ناقصه :

- (۱) مفرد : مثال: کانَ وَعْدَ رَبِّي حَقًّا (وعد اسم کان - حقاً خبر کان)

(۲) جمله :

﴿ فعلیه : مثال : کانَ التلميذُ يجتهدُ فی دروسِه (التلميذ اسم کانَ - يجتهدُ خبر کانَ)

﴿ اسمیّه : مثال : کانَ میثُمْ جهادُه عظیمُ (میثُم اسم کانَ - جهاده عظیم خبر کانَ)

(۳) شبه جمله : مثال : کانَ المعلمُ فی الصَّفِ (المعلم اسم کانَ - فی الصَّف خبر کانَ)

دقت : صرف افعال ناقصه

در بین افعال ناقصه فعل « أصبحَ » مانند افعال عادی صرف می شود ولی بقیه افعال ناقصه صرفشان با فعل های معمولی فرق دارد ؛ به صرف این فعل ها که در جدول زیر آمده دقت کنید :

الف) صرف ماضی :

نَحْنُ	نَا	أَنْتَنَا	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هُمْ	هُوَ
كُنَّا	كُنْتُ	كُنْتُمَا	كُنْتِ	كُنْتُمْ	كُنْتُمَا	كُنْتَ	كُنْ	كَانَتَا	كَانَتْ	كَانُوا	كَانَ
صِرَنا	صِرْتُ	صِرْتُمَا	صِرْتِ	صِرْتُمْ	صِرْتُمَا	صِرْتَ	صِرْنَ	صَارَاتَا	صَارَاتْ	صَارُوا	صَارَ
لَسْنا	لَسْتُ	لَسْتُمَا	لَسْتِ	لَسْتُمْ	لَسْتُمَا	لَسْتَ	لَسْنَ	لَيْسَاتَا	لَيْسَاتْ	لَيْسُوا	لَيْسَ

ب) صرف مضارع :

نَحْنُ	نَا	أَنْتَنَا	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هُمْ	هُوَ
نَكُونُ	أَكُونُ	تَكْنَ	تَكُونَانِ	تَكُونِينَ	تَكُونُونَ	تَكُونَانِ	تَكُونُ	يَكْنَ	تَكُونَانِ	تَكُونُونَ	يَكُونَانِ
نَصِيرُ	أَصِيرُ	تَصِيرَنِ	تَصِيرَانِ	تَصِيرِينَ	تَصِيرُونَ	تَصِيرَانِ	تَصِيرُ	يَصِيرَنِ	تَصِيرَانِ	تَصِيرُونَ	يَصِيرَانِ

ج) صرف امر :

نَحْنُ	نَا	أَنْتَنَا	أَنْتُمَا	أَنْتِ	أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	هُنَّ	هُمَا	هُمْ	هُوَ
لِنَكُونُ	لِأَكُونُ	لِتَكْنَ	لِتَكُونَانِ	لِتَكُونِينَ	لِتَكُونُونَ	لِتَكُونَانِ	لِتَكُونُ	لِيَكْنَ	لِتَكُونَانِ	لِتَكُونُونَ	لِيَكُونَانِ
لِنَصِيرُ	لِأَصِيرُ	لِتَصِيرَنِ	لِتَصِيرَانِ	لِتَصِيرِينَ	لِتَصِيرُونَ	لِتَصِيرَانِ	لِتَصِيرُ	لِيَصِيرَنِ	لِتَصِيرَانِ	لِيَصِيرُونَ	لِيَصِيرَانِ

تذکرہ:

- ۱) افعال ناقصه که دارای مضارع و یا امر باشند مانند ماضی آن عمل می کنند.
- ۲) کانَ ، صارَ و أَصْبَحَ به صورت ماضی، مضارع و امر بکار می روند.
- ۳) لَيْسَ فقط به صورت ماضی به کار می رود . البته دقت کنید که لَيْسَ اگرچه ماضی است ولی معنی **مضارع می دهد**.

۴) چنانچه یکی از افعال ناقصه بر سر ضمیر منفصل مرفوی وارد شود این ضمیر را حذف می کنیم و فعل ناقصه را صیغه همان ضمیر منفصل مرفوی حذف شده می برمیم. یعنی به ضمیر متصل مرفوی معادل خود تبدیل می کنیم .

کانَ + نَحْنُ مُسَافِرُونَ ⇔ كُنّا مسافرين

۵) چنانچه اسم افعال ناقصه ، اسم ظاهر (غیر ضمیر) ، باشد فعل ناقصه همواره به صورت مفرد می آید و تنها از نظر جنسیت با آن مطابقت می کند.

کانَ الضَّيْفُ حاضِرًا (الضيف اسم کان - حاضرًا خبر کان)

کانَ الضَّيْفَانِ حاضِرِينَ (الضيفان اسم کان - حاضرین خبر کان)

کانَ الضَّيْوُفُ حاضِرِينَ (الضیوف اسم کان - حاضرین خبر کان)

اما اگر فعل ناقصه بعد از اسم بباید، با آن از نظر تعداد و جنس مطابقت می کند

الضَّيْفُ کانَ حاضِرًا (الضيف مبتدا - «کانَ حاضرًا» خبر - «ضمیر مستتر هُوَ» اسم کان - حاضرًا خبر کان)

الضَّيْفَانِ کانَا حاضِرِينَ (الضيفان مبتدا - «کانا حاضرین» خبر - ضمیر «ا» اسم کان - حاضرین خبر کان)

الضَّيْوُفُ کانُوا حاضِرِينَ (الضیوف مبتدا - «کانوا حاضرین» خبر - ضمیر «و» اسم کان - حاضرین خبر کان)

۶) با جمع های غیر عاقل، افعال ناقصه به صورت مفرد مونث به کار می رود چه قبل از آن و چه بعد از آن.

كَانَتِ الْعَصَافِيرُ فَوقَ الشَّجَرَةِ (العصافير اسم کانت - فوق الشجرة خبر کانت)

الْعَصَافِيرُ كَانَتْ فَوقَ الشَّجَرَةِ (العصافير مبتدا - «کانت فوق الشجرة» خبر - ضمیر مستتر هُوَ اسم کانت - فوق الشجرة خبر کانت)

۷) «أَصْبَحَ و صارَ » از نظر معنی تقریباً اثر یکسانی دارند :

اصِبَحَ - صَارَ ⇔ شد - گردید يُصِبِّحُ - يَصِبِّرُ ⇔ می شود - می گردد

۸) «کان» از مهم ترین افعال ناقصه است. کاربرد آن را از نظر ترجمه در شرایط زیر ببینید:

الف) به تنها یی در جمله بباید:

۱. به معنای «بود»: کان التلمید فی الصف: دانش آموز در کلاس بود.

۲. به معنای «است» (این معنی بیشتر در مورد صفات خداوند و پدیده های ثابت طبیعی کاربرد دارد)

مثال: إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا: بی گمان خداوند آمرزنه و مهربان است.

ب) به عنوان فعل کمکی:

۱. به معنی فعل ماضی استمراری می باشد. مثال: کان یَذَهَبْ: می رفت / کانوا یَسْمَعُونَ: می شنیدند

۲. با فعل ماضی یا با «قد + ماضی» به معنی ماضی بعيد می باشد. مثال: کان ڈَهَبَ = کان قد ڈَهَبَ = رفته بود

ج) بر سر «ل» یا «عِنْدَ» + اسم یا ضمیر بباید، معادل فعل «داشت، داشتی، داشت ...»

کانت لِلطَّالِبِ ذَاكِرَةً قوِيَّةً: دانش آموز حافظه ای قوی داشت

۹) اگر فعل ناقصه «کان» در جمله خود، اسم فاعل با حرکت تنوین فتحه «—» داشته باشد، می تواند به عنوان فعل کمکی سازنده معادل ماضی بعيد عمل کند.

مثال ⇔ کان الطَّالِبُ جَالِسًا عَلَى الْكُرْسِيِّ: دانش آموز روی صندلی نشسته بود.

۱۰) دقت کنید وقتی فعل کان به باب های دیگر رفته و معنایش تغییر می کند دیگر فعل ناقصه نیست:

تشوهه ای برای موفقیت

باب تفعیل ⇔ گوئن - یُگوئن - تکوین ⇔ خلق کرد - تشکیل داد

باب تفعّل ⇔ تکوئن - یتکوئن - تَكُون ⇔ به وجود آمد، تشکیل شد

۱۱) فعل صار اگر به باب تفعیل برود هم معنایش تغییر می کند و هم اینکه دیگر فعل ناقصه نمی باشد:

باب تفعیل ⇔ صَيَّرَ - يُصَيِّرُ ⇔ دگرگون کرد

٤٦٩. «كان كبارنا يصرّون على أن لا يُترك احترام الصغار و نهتم بترتيبهم بشكل أحسن!»:

۱. بزرگان ما اصرار می ورزیدند که احترام به کوچکترها ترک نشود و به تربیت آن ها به شکل نیکوترا توجه کیم!
 ۲. بزرگان همیشه به ما اصرار می کردند که احترام کودکان رها نگردد و به تربیتشان به شکل نیکو اهتمام ورزیم!
 ۳. بزرگانمان پافشاری می کنند که احترام گذاشتن به کودکان رها نشود و آن ها را به شکل نیکو تربیت کیم!
 ۴. اصرار بزرگان ما بر این بود که احترام کوچک ترها حفظ شود و به تربیتشان به شکل نیکوترا توجه کیم!

٢٥٠. عَيْنُ الصَّحِيحِ :

۱. «لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِه آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ»: بَنِي شَكْ دَرْ (داستان) يُوسُفَ وَبِرَادِرَانْشَ نَشَانَه هَايِي بَرَايِ پَرَسِشْ كَنَندَگَانَ اَسْتَ!

۲. «وَأَفْوَا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَاهَدَ كَانَ مَسْؤُلًا»: بَهْ پِيَمَانْ وَفَا كَرْدَنْدَ، زِيرَا پِيَمَانْ مُورَدْ سُؤَالْ خَواهَدْ بَودَ!

۳. «وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ»: خَانُوَادَه اَش رَاهْ بَهْ نَمَازْ وَزَكَاتْ دَسْتُورْ مَى دَهَدَ!

۴. «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَفْصِلُ الْأَرْضَ مُخْضَرَةً»: اَزْ آسَمَانْ آبَى رَاهْ فَرَسْتَادْ وَزَمَنْ سَرْسِبَزْ شَدَ!

۵. «كَانَ لِجَدَّى خَاتَمًا قَيْمَا يُحْبَهُ كَثِيرًا لَأَنَّ وَالَّدَهُ كَانَ وَرَثَةً لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ!»:

٢٥١. «كان لجَدِي خاتماً فَيَمَا يُحْبِه كثِيرًا لَآنَ والدَه كان وَرَثَه لَهُ بَعْدَ موته!»:

- ٢٥٢** . « إِسْمَاعِيلُوا إِلَى الْقُرْآنِ بِحُشْوَعٍ عِنْدَ تَلَاوَتِهِ فَعَسَى أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَتُصْبِحُوا مِنَ الْفَائِزِينَ! »

٢٥٢. «إِسْتَمِعُوا إِلَى الْقُرْآنِ بِخُشُوعٍ عِنْدَ تَلَاوَتِهِ فَعَسَى أَنْ يَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَتُصْبِحُوا مِنَ الْفَائِزِينَ!»:

۱. وقتی که قرآن را با فروتنی می خوانند، به آن گوش فرادهید، پس شاید که خدایتان شما را مورد رحمت قرار دهد و از رستگاران شوید!

۲. به قران هنگام خوانده شدنش با فروتنی گوش فرادهید، پس امید است که خداوند شما را ببخشاید و از رستگاران گردید!

۳. هنگام تلاوت قران با تواضع به آن گوش فرا دهید تا پروردگار تان شما را ببخشاید و از رستگاران باشید!

۴. به قران زمانی که آن را تلاوت می کنند، با تواضع گوش دهید؛ زیرا امید است که خدا به شما رحم کند و رستگار گردید!

۵۳. « كُنَا تَعْوِدُنَا أَنْ نَقْرَأُ عَشَرَ آيَاتٍ مِّنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ نَنَأِمُ ! »:

٢٥٣. «كُنَا تَعْوَدُنَا أَن نَقْرأُ عَشَر آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ نَنَامُ !»:

۱. اعادت کرده ایم که ده آیه از آیات قرآن را قبل از خواب، بخوانیم! ۲. ده آیه از قران را طبق عادتمان می خوانیم، سپس می خوابیم!

۳. عادت کرده بودیم که ده آیه از قرآن را بخوانیم، سپس بخوابیم! ۴. عادت ما بر این بود که بعد از خواندن ده آیه از قرآن بخوابیم!

۲۵۴. «كُنْتَ أَشْعُرُ بِأَنَّ سَكِينَةً مِّنَ اللَّهِ أُنزِلَتْ عَلَى قَلْبِي فِي تِلْكَ الْحَظَّاتِ الصَّعْبَةِ!»

۱. در آن لحظات سخت، احساس می کردم که آرامشی از سوی خدا بر دم نازل شده است!

۲. احساس می کنم در این لحظات دشوار، آرامشی از خداوند بر دل من نازل می شود!

۳. در آن لحظات دشوار، احساس من این بود که خداوند آرامشش را بر دل من نازل کرده است!
۴. آرامشی را که در آن لحظات سخت بر دل من نازل شد، احساس می کنم که از سوی خدا بوده است!

۲۵۵. «كُنَا نَظِنْنُ إِذَا اشْتَهِدَ سَخْفٌ فِي سَبِيلِ الْحَقِّ لَنْ يَبْقَى لَهُ ذِكْرٌ فَيُنَسِّى تَمَامًا!»:

۱. گمان می کنیم آن گاه که کسی در راه حق شهید شود، از او یادی باقی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می شود!
۲. فکر می کردیم که اگر شخصی در راه حق به شهادت برسد، یاد او باقی می ماند و فراموش نخواهد شد!
۳. گمان ما بر این بود که هرگاه شخصی در راه حق شهید شود، از او یادی نخواهد شد و به طور کامل فراموش می شود!
۴. گمان می کردیم اگر کسی در راه حق شهید شود، برای او یادی نخواهد ماند و کاملاً فراموش می گردد!

۲۵۶. عین الخطأ:

۱. «كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ» : خانواده خود را به نماز و زکات امر می کرد!
۲. «وَ اؤْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً» .. به پیمان وفا کنید زیرا پیمان مورد سؤال است!
۳. «يَقُولُونَ بِالْسِتَّهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ» : چیزی که در قلب هایشان نیست با زبان های خود می گویند!
۴. «اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا» : از پروردگارتان آمرزش خواستند قطعاً او بسیار آمرزنده بود!

۲۵۷. عین الصَّحِيحِ :

۱. گُن صابراً عند مصائب الدنيا : هنگام سختی های دنیا صبر کن!
۲. في فصل الربيع صارت الأرض مُضَخَّرَةً : در فصل بهار، زمین سرسیز شد!
۳. كان الطالب قد كتب هذه الآية على اللوح : دانش آموز این آیه را بر تخته می نوشت!
۴. كان تكتب واجبات كثيرة في البيت بعد المدرسة : بعد از مدرسه، تکاليف بسیاری در خانه می نوشت!
- ۲۵۸. «الذِّينَ يَكِنُزُونَ الدَّهَبَ وَ الْفَضَّةَ وَ لَا يُنْفَقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعِدَابٍ أَلِيمٍ»:**
۱. کسانی را که طلا و نقره می اندوزند و در راه خدا آن را اتفاق نمی کنند به آن ها عذابی دردناک بشارت بده!
۲. کسانی که طلا و نقره می اندوختند و در راه خدا اتفاق نمی کردند، به آن ها عذابی دردناک بشارت داده شد!
۳. کسانی که طلا و نقره اندوختند و در راه خدا اتفاق نکرده اند در عذاب دردناک گرفتارند!
۴. ای کسانی که طلا و نقره جمع می کنید و در راه خدا اتفاق نمی کنند، عذاب دردناکی به شما بشارت داده شده است!

۲۵۹. «بَعْضُ الْكَلِمَاتِ الْفَارِسِيَّةِ قَدْ تَعَيَّنَتْ فِي لِسَانِنَا بِسَبِبِ كَثْرَةِ اسْتِعْمَالِهَا فِي مُدْنِ إِرَانَ الْمُخْتَلِفَةِ!»:

۱. گاهی در زبان ما بعضی از کلمات فارسی به دلیل کثرت استفاده از آن در شهرهای ایران به صورت مختلف تغییر کرده است!
۲. بعضی از کلمات فارسی در زبان ما به خاطر زیادی کاربرد آن در شهرهای مختلف ایران تغییر کرده است!
۳. بعضی از کلمات فارسی در زبان ، به خاطر بسیار کاربرد آن در شهرهای ایرانی گوناگون تغییر کرده است!

۴. در زبان ما، بعضی از کلمات فارسی به علت زیادی استفاده در شهرهای مختلف ایران گاهی تغییر می کند!

۲۶۰. «أَلْفُتُ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ كِتَابًا يُسَاعِدُ الطَّلَابَ فِي دراساتِهِمْ وَ سَمِيَّتُهُ كُنْزَ الْعِلْمِ!»:

۱. کتابی را در سال گذشته تألیف کردم که به دانشجویان در تحقیقاتشان کمک می کند و آن را گنج علم نامیده ام!

۲. در سال گذشته کتابی تألیف کردم که به دانشجویان در پژوهش هایشان کمک می کرد و آن را گنج علم نامیدم!

۳. در سال گذشته کتابی را نگاشتم که به دانشجویان در درس هایشان کمک کرده بود و آن را گنج علم ها نامیدم!

۴. کتابی در سال قبل نوشتیم که به دانشجویان در درس خواندن کمک می کرد و آن گنجینه علوم نامگذاری شد!

۲۶۱. «آیا قبل از این که به این منطقه بروی به تو دریاره خطراتش هشدار نداده بودم؟»:

۱. أَلَا أَحْذِرُكَ عَنِ الْأَخْطَارِ تِلْكَ الْمَنْطَقَةِ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟ ۲. أَكْنَتْ لَا أَحْذِرُكَ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟

۳. أَمَا كَنْتَ حَدَّرْتُكَ قَبْلَ أَنْ تَذَهَّبَ إِلَى هَذِهِ الْمَنْطَقَةِ مِنْ الْأَخْطَارِهَا؟ ۴. أَمَا حَدَّرْتُكَ عَنِ الْأَخْطَارِ هَذِهِ الْمَنْطَقَةِ قَبْلَ اَنْ تَذَهَّبَ إِلَيْهَا؟

۲۶۲. «آن شاعران ایرانی در سروده هایشان از واژگان عربی بهره می برند!»:

۱. أولئك شعراء إيرانيون يستفيدون من المفردات العربية في أشعارهم!

۲. كان هؤلاء الشعراء الإيرانيون استفادوا من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۳. هؤلاء الشعراء الإيرانيون كانوا قد استفادوا من المفردات العربية في أشعارهم!

۴. أولئك الشعراء الإيرانيون كانوا يستفيدون من المفردات العربية في إنشاداتهم!

۲۶۳. «کتابی را از کتابخانه مدرسه گرفتم که آن را در دست دوستم دیده بودم!»:

۱. كُنْتُ قَدْ رَأَيْتُ كِتَابًا فِي يَدِ صَدِيقِي الَّذِي أَخَذْتُهُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ! ۲. أَخَذْتُ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كِتَابًا رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۳. أَخَذْتُ الْكِتَابَ مِنْ مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كُنْتُ قَدْ رَأَيْتُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي! ۴. أَنَا أَخَذْتُ كِتَابًا فِي مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ كُنْتُ أَشَاهِدُهُ فِي يَدِ صَدِيقِي!

۲۶۴. «معلمان ما همیشه تأکید می کردند که راه رسیدن به موفقیت، تلاش است!»:

۱. كَانَ مُعَلَّمُونَا تُؤَكِّدُونَ دَائِمًاً أَنَّ طَرِيقَ الْحُصُولِ عَلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲. كَانَتْ مُعَلَّمَاتُنَا يُؤَكِّدُنَّ دَائِمًاً أَنَّ طَرِيقَ الْوُصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الاجتِهادُ!

۳. مُعَلَّمُونَا كَانُوا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًاً أَنَّ طَرِيقَ الْوُصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ الْمُحاوَلَةُ!

۴. كَانُوا مُعَلَّمُونَا يُؤَكِّدُونَ دَائِمًاً أَنَّ سَبِيلَ الْوُصُولِ إِلَى النَّجَاحِ هُوَ السَّعْيُ!

۲۶۵. «إنْ نَؤْمِنْ بِأَنَّ الْبَاطِلَ سِيَكُونْ زَهْوًا فَلَنْ نَيَأسْ مِنْ سِيَطَرَةِ الظَّالِمِينَ!»:

۱. اگر ایمان بیاوریم که باطل از بین رفتی خواهد بود، از مسلط شدن ظالمان نامید نخواهیم شد!

۲. چنان چه ایمان بیاوریم که باطل نابودشدنی است، از این که ظالمان مسلط شوند نامید نمی شویم!

۳. چنان چه ایمان داشته باشیم که باطل از بین خواهد رفت، از مسلط شدن ظالمان نومید نخواهیم شد!

۴. اگر به این که باطل از بین رفتنی است، ایمان داشته باشیم، از این که ظالمان مسلط شوند نومید نمی شویم!

۲۶۶. «**كانت أشعة القمر الفضية المتكوّنة من سبعة ألوان تخلب قلوبنا، عندما كنا نمشي بهدوء على تلال الرمل!» :**

۱. اشعه ماه نقره ای رنگ تشکیل شده از هفت رنگ، دل های ما را آن زمان که آرام بر تپه هایی از شن راه می رفتیم!

۲. اشعه نقره ای رنگ ماه با رنگ های هفتگانه اش، دل ها را شیفته می کرد، آن گاه که ما به آرامی بر تپه هایی شنی راه می رفتیم!

۳. وقتی با آرامش بر تپه های شن راه می رفتیم، نور نقرهای فام ماه که از هفت رنگ تشکیل شده بود، دل های ما را می ربود!

۴. هنگامی که آرام بر تپه های شنی قدم میزدیم، نور ماه نقره ای رنگ که هفت رنگ داشت، دل ها را می ربود!

۲۶۷. «**كان يزداد قلقى كل يوم عندما قضى الأيام وأنا ما كنت أعمل عملاً مفيداً!» :**

۱. هر روز که می گذشت اضطراب من بیشتر می شد، چون من کار مفیدی انجام نداده بودم!

۲. وقتی روزها می گذشت در حالی که هیچ کار مفیدی انجام نمی دادم، اضطرابم هر روز بیشتر می شد!

۳. هر روز نگرانیم افزایش می یافت، در حالی که هیچ کاری مفید انجام نداده بودم و روزها گذشته بود!

۴. هنگامی که روزها می گذشت، هر روز به نگرانی هایم افزوده می شد در حالی که کاری مفید انجام نمی دادم!

۲۶۸. عین الخطأ:

۱. **كُنْتُ قد دَهْبَتْ عَنَّ الطَّبِيبِ أَمْسِ فَلَمَا فَحَصَنِي قَالَ لِي** : دیروز نزد پزشک رفته بودم پس وقتی من را معاینه می کرد، به من گفت،

۲. **أَنْتَ مَصَابُ بُزُّكَامْ وَعِنْدَكَ حَمْىٌ شَدِيدَةٌ، أَكْتُبْ لَكَ وَصَفَةً** : تو چار به سرماخوردگی هستی و تب شدیدی داری، برایت نسخه ای می نویسم،

۳. **حَتَّىٰ يَتَحَسَّنَ حَالُكَ فَخُذْ فِي الْبَدَايَةِ الْأَدْوِيَةِ مِنَ الصَّيْدَلِيَّةِ الَّتِي وَقَعَتْ** : تا حالت خوب شود، پس در ابتدا داروها را بگیر از داروخانه هایی که واقع شده است،

۴. **فِي نَهَايَةِ مَمَرِّ الْمَسْتَوْصَفِ وَاجْلِبْهَا حَتَّىٰ أَشْرَحْ لَكَ طَرِيقَ اسْتِفَادَتِهَا!** : در انتهای راهروی درمانگاه، و آن ها را نزدمان بیاور تا شیوه استفاده از آن ها را برایت شرح دهم!

۲۶۹. عین الصحيح:

۱. ما کنُتْ قد عَرَفْتُ أَنْ زَمِيلِي يَعْمَلُ فِي مَطَاعِمِ الْمَدْرَسَةِ: ندانسته بودم که همکلاسی ام در غذاخوری مدرسه کار می کند!

۲. لم يَكُنِ السائِقُ إِسْتَطَاعَ أَنْ يَتَخلَّصَ مِنَ الْخَطَرِ فَتَصادَمَ: راننده نمی توانست خود را از خطر نجات دهد، پس تصادف کرد!

۳. كان صديقي قد أَلْفَ كِتَابًا وَفِيهِ أَشَارَ إِلَى مشاكلِ المُتَرَجمِينَ: دوستم کتابی تأليف کرد که در آن به مشکلات متجمان اشاره کرده بود!

۴. لم يَكُنِ الْطَّبَّاخُ تذوَّقَ الطَّعَامَ فَمَا أَكَلَ أَحَدٌ مِنْهُ شَيْئًا: آشپز غذا را نمی چشید، پس کسی از آن چیزی نخورد!

۲۷۰. عین الخطأ:

۱. **تَغَيَّرَ كَثِيرٌ مِنَ الأصواتِ وَالأوزانِ الفارسيةِ عِنْ دُخُولِهَا إِلَى العَرَبِيَّةِ**: بسیاری از صدایها و وزن های فارسی زمان وارد

شدنش به عربی تغییر کردند!

۲. الأعراپُ كأنوا قد نطقوا بعضَ الأوزان الفارسية وفقاً لِألاستِتهم : اعراب ، برحى از وزن های فارسی را بر اساس زبان های خویش بر زبان آورد بودند!
۳. كانت المفرداتِ العربية تزدادُ في العصورِ الماضية في الفارسية بسببِ العاملِ الديني: واژگان عربی در زمان گذشته، به سببِ علت (اهرم) دینی در فارسی زیاد می شد!
۴. قد كانَ تأثيرُ اللغة الفارسية على العربية قبل الإسلام أكثرَ مما بعدها: تأثیر زبان فارسی بر عربی ، پیش از اسلام بیشتر از بعد از آن بوده است!

٢٧١. عین الخطأ:

۱. نقلتُ ألفاظٌ كثيرةً من الفارسية إلى العربية بسببِ التجارة ودخولِ الإيرانيين: به سبب تجارت و ورود ایرانی ها واژگان زیادی از فارسی به عربی منتقل شد.
۲. في العراقِ و اليمنِ وكانت تلك المفرداتُ ترتبطُ ببعضِ البضائعِ التي ما كانت عند العرب: در عراق و یمن ، و آن واژگان با برحى از کالاهایی مرتبط بود که عرب نداشت.
۳. كالمسكِ والديباجِ و اشتَدَ النَّقلُ من الفارسية إلى العربية بعدهما: همچون مشک و ابریشم و انتقال از فارسی به عرب شدت گرفت پس از آن که.
۴. انضمَّ إيران إلى الدول الإسلامية و زادَت نفوذُ لغتها شيئاً فشيئاً فيها!: ایران به کشورهای اسلامی پیوست و نفوذ زبانش کم کم در آن ها زیاد شد!

٢٧٢. «في العصر العباسي ازداد نفوذ اللغة الفارسية في العربية لأنَّ الفُرسَ شاركُوا في قيام الدولة العباسية»: در عصر عباسی

۱. نفوذ زبان فارسی در عربی فزونی یافت، چون که فارس ها در برپایی حکومت عباسی شرکت کردند!
۲. زبان فارسی در عربی رخنه کرد، زیرا فارس ها در قیام دولت عباسی شرکت داشتند!
۳. زبان فارسی نفوذش را در عربی زیاد کرد، زیرا که فارس زبان ها، شریک قیام دولت عباسی بودند!
۴. نفوذ زبان فارسی در عربی زیاد شد، زیرا ایرانیان در ایجاد دولت عباسی ، شرکت کرده بودند!

٢٧٣. «كانَ لإبنِ المُقْفَعِ دورٌ عظيمٌ في تأثيرِ اللغةِ العربيةِ من الفارسيةِ فهو نقلٌ عدداً من الكتبِ الفارسيةِ إلى العربيةِ»:

۱. برای ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی بود، زیرا که او تعدادی از کتاب های فارسی را به زبان عربی منتقل کرد!
۲. ابن مقفع، نقشی بزرگ در اثربذیری زبان عربی از فارسی داشت، پس او تعدادی از کتاب های فارسی را به عربی برگرداند!
۳. ابن مقفع سهمی عظیم در تأثیر زبان عربی بر فارسی دارد، زیرا که او چندین عدد از کتاب های فارسی را به زبان عربی ترجمه کرده است!
۴. وظیفه ابن مقفع، در اثربذیری زبان عربی از فارسی بزرگ بود، پس که او تعدادی از کتاب ها را از فارسی به عربی انتقال داد!

٢٧٤. «للفيروز آبادی مُعَجمٌ مشهورٌ باسم القاموسِ يضمُّ مفرداتٍ كثيرةً باللغةِ و يُستَفادُ بها كثيراً»:

۱. واژه نامه فیروز آبادی مشهور به اسم «قاموس» است و واژگان بسیاری را به زبان عربی شامل می شود و از آن بسیار استفاده می شود!

۲. فیروزآبادی فرهنگ لغتی معروف دارد به نام «قاموس» که واژگان بسیاری را به زبان عربی در برمی‌گیرد و از آن زیاد استفاده می‌گردد!

۳. برای فیروزآبادی دایرة المعارف معروفی به اسم «قاموس» است که به زبان عربی بسیاری از کلمه‌ها را در خود گنجانده است و از آن خیلی استفاده می‌کند!

۴. فرهنگ لغت معروف فیروزآبادی به نام «قاموس» کلمه‌های بسیاری را دربردارد و استفاده زیادی از آن می‌شود!

۲۷۵. عین الصحيح للفراغين: «..... الأرض مخضرة بَعْدَ شديدةً!»

۱. أصبحَ - أُنِزلَ	۲. أصبحَت - أُنِزلَت	۳. من السماء أمطار	۴. أصبحَ - أُنِزلَ

۲۷۶. عین الصحيح حسب القواعد:

۱. كَانَتْ قَدْ فَرَحَنَ!	۲. كُنَّا أَذَهَبْ!	۳. كُنْتُمْ تَعْقِدُونَ!	۴. كَانَتْ قَدْ بَيَّنَا!

۲۷۷. عین ما ليس فيه من الأفعال الناقصة:

۱. استغفروا ربكم إنّه كان غفاراً!	۲. لم يكن عند الفارابي في بيته مصباح للمطالعة!	۳. إنّكم مسؤولون حتّى عن البقاء والبهائم!	۴. لن تكون ناجحاً في حياتك إلا بالمحاولة المتواصلة!

۲۷۸. عین ما ليس فيه من الأفعال الناقصة:

۱. إنّ ذا القرنين سار مع جيوشه إلى الغرب لإقامة العدل!	۲. إنّه قد صار أسوة لزماء في الأخلاق والدراسة!	۳. ليست لدى فكرة الآن لحل هذه القضية!	۴. هُنَّ سَيَصْرُونَ مِنَ الفائزاتِ إِنْ وَاصَلتْ دراساتهنَّ!

۲۷۹. عین الصحيح للفراغين لا يجاد الماضي الاستمراري: «..... الناس في القديم . أن الشّمس تدور حول الأرض!»

۱. كَانَ - يَعْتَقِدُ	۲. كَانُوا - يَعْتَقِدُونَ	۳. كَانُوا - يَعْتَقِدُونَ	۴. كَانَ - يَعْتَقِدُونَ

۲۸۰. عین عبارة فيها فاعل:

۱. يُعرف المجرمون بسيماهم في يوم الحساب!	۲. أصبحَ المسلمين متّحدين أمام أعدائهم المشتركة!	۳. في العصر العباسي ازدادَ نفوذ اللغة الفارسية في اللغة العربية!	۴. أنتم مسؤولون حتّى عن البقاء والبهائم!

۲۸۱. عین ما فيه من الأفعال الناقصة:

۱. إنّكُنْ دُؤوباتٍ في القيام بالأمور!	۲. عليكنَّ القناعة في الحياة لأنّها كنز لا يُنفَدُ!

۳. الصابرات گُنَّ مسيطرات على أنفسهن عند الغضب!	۴. أكبر العيب أن تعبن ما فيكِن مثله!

۲۸۲. « هُنَّ نَسَاءٌ مَجَدَاتٌ فِي الْعَمَلِ! » عین الصحيح مع « أصبحَ »:

۱. أَصْبَحَ هُنَّ نَسَاءٌ مَجَدَاتٌ فِي الْعَمَلِ!	۲. أَصْبَحَتْ نَسَاءً مَجَدَاتٍ فِي الْعَمَلِ!

۳. هُنَّ أَصْبَحَتْ نَسَاءً مَجَدَاتٍ فِي الْعَمَلِ!	۴. أَصْبَحَنَ نَسَاءً مَجَدَاتٍ فِي الْعَمَلِ!

۲۸۳. عین الخطأ في المحل الاعرابي:

پاسخنامه تست های جزو

۱	۲	۴۰	۴	۷۹	۲	۱۱۸	۲	۱۵۷	۲	۱۹۶	۱	۲۲۵	۲	۲۷۴	۲				
۲	۴	۴۱	۳	۸۰	۴	۱۱۹	۱	۱۵۸	۲	۱۹۷	۳	۲۲۶	۱	۲۷۵	۳				
۳	۲	۴۲	۱	۸۱	۱	۱۲۰	۳	۱۵۹	۲	۱۹۸	۲	۲۲۷	۲	۲۷۶	۳				
۴	۲	۴۳	۲	۸۲	۴	۱۲۱	۳	۱۶۰	۲	۱۹۹	۳	۲۲۸	۲	۲۷۷	۳				
۵	۲	۴۴	۳	۸۳	۲	۱۲۲	۴	۱۶۱	۲	۲۰۰	۳	۲۲۹	۴	۲۷۸	۱				
۶	۴	۴۵	۴	۸۴	۱	۱۲۳	۲	۱۶۲	۴	۲۰۱	۱	۲۴۰	۳	۲۷۹	۴				
۷	۲	۴۶	۴	۸۵	۳	۱۲۴	۳	۱۶۳	۲	۲۰۲	۱	۲۴۱	۲	۲۸۰	۳				
۸	۳	۴۷	۳	۸۶	۱	۱۲۵	۱	۱۶۴	۳	۲۰۳	۲	۲۴۲	۴	۲۸۱	۳				
۹	۲	۴۸	۲	۸۷	۴	۱۲۶	۲	۱۶۵	۲	۲۰۴	۲	۲۴۳	۳	۲۸۲	۴				
۱۰	۳	۴۹	۲	۸۸	۱	۱۲۷	۴	۱۶۶	۳	۲۰۵	۳	۲۴۴	۱	۲۸۳	۲				
۱۱	۲	۵۰	۲	۸۹	۲	۱۲۸	۱	۱۶۷	۳	۲۰۶	۴	۲۴۵	۱	۲۸۴	۳				
۱۲	۲	۵۱	۲	۹۰	۱	۱۲۹	۳	۱۶۸	۴	۲۰۷	۳	۲۴۶	۳	۲۸۵	۲				
۱۳	۱	۵۲	۳	۹۱	۲	۱۳۰	۳	۱۶۹	۴	۲۰۸	۳	۲۴۷	۳	۲۸۶	۲				
۱۴	۳	۵۳	۱	۹۲	۳	۱۳۱	۴	۱۷۰	۴	۲۰۹	۳	۲۴۸	۴	۲۸۷	۲				
۱۵	۱	۵۴	۱	۹۳	۴	۱۳۲	۱	۱۷۱	۴	۲۱۰	۱	۲۴۹	۱	۲۸۸	۲				
۱۶	۳	۵۵	۲	۹۴	۴	۱۳۳	۲	۱۷۲	۲	۲۱۱	۱	۲۵۰	۱	۲۸۹	۴				
۱۷	۴	۵۶	۳	۹۵	۳	۱۳۴	۴	۱۷۳	۱	۲۱۲	۱	۲۵۱	۳	۲۹۰	۳				
۱۸	۳	۵۷	۱	۹۶	۲	۱۳۵	۲	۱۷۴	۱	۲۱۳	۲	۲۵۲	۲						
۱۹	۴	۵۸	۴	۹۷	۲	۱۳۶	۲	۱۷۵	۳	۲۱۴	۲	۲۵۳	۳						
۲۰	۲	۵۹	۳	۹۸	۲	۱۳۷	۲	۱۷۶	۴	۲۱۵	۱	۲۵۴	۱						
۲۱	۳	۶۰	۱	۹۹	۲	۱۳۸	۱	۱۷۷	۲	۲۱۶	۳	۲۵۵	۴						
۲۲	۴	۶۱	۱	۱۰۰	۳	۱۳۹	۲	۱۷۸	۴	۲۱۷	۳	۲۵۶	۴						
۲۳	۱	۶۲	۱	۱۰۱	۱	۱۴۰	۳	۱۷۹	۲	۲۱۸	۴	۲۵۷	۲						
۲۴	۴	۶۳	۳	۱۰۲	۳	۱۴۱	۳	۱۸۰	۲	۲۱۹	۲	۲۵۸	۱						
۲۵	۲	۶۴	۱	۱۰۳	۳	۱۴۲	۱	۱۸۱	۲	۲۲۰	۳	۲۵۹	۲						
۲۶	۳	۶۵	۴	۱۰۴	۲	۱۴۳	۱	۱۸۲	۴	۲۲۱	۱	۲۶۰	۲						
۲۷	۳	۶۶	۲	۱۰۵	۳	۱۴۴	۴	۱۸۳	۱	۲۲۲	۴	۲۶۱	۳						
۲۸	۱	۶۷	۲	۱۰۶	۲	۱۴۵	۳	۱۸۴	۴	۲۲۳	۲	۲۶۲	۴						
۲۹	۴	۶۸	۲	۱۰۷	۳	۱۴۶	۲	۱۸۵	۱	۲۲۴	۲	۲۶۳	۲						
۳۰	۱	۶۹	۴	۱۰۸	۲	۱۴۷	۱	۱۸۶	۲	۲۲۵	۱	۲۶۴	۲						
۳۱	۳	۷۰	۱	۱۰۹	۲	۱۴۸	۲	۱۸۷	۲	۲۲۶	۴	۲۶۵	۱						
۳۲	۲	۷۱	۴	۱۱۰	۲	۱۴۹	۳	۱۸۸	۴	۲۲۷	۲	۲۶۶	۳						
۳۳	۴	۷۲	۱	۱۱۱	۱	۱۵۰	۱	۱۸۹	۲	۲۲۸	۲	۲۶۷	۲						
۳۴	۳	۷۳	۴	۱۱۲	۱	۱۵۱	۴	۱۹۰	۴	۲۲۹	۳	۲۶۸	۱						
۳۵	۴	۷۴	۱	۱۱۳	۲	۱۵۲	۲	۱۹۱	۲	۲۳۰	۱	۲۶۹	۱						
۳۶	۴	۷۵	۴	۱۱۴	۱	۱۵۳	۲	۱۹۲	۱	۲۳۱	۴	۲۷۰	۳						
۳۷	۴	۷۶	۳	۱۱۵	۳	۱۵۴	۱	۱۹۳	۲	۲۳۲	۳	۲۷۱	۲						
۳۸	۳	۷۷	۴	۱۱۶	۳	۱۵۵	۱	۱۹۴	۱	۲۳۳	۲	۲۷۲	۱						
۳۹	۲	۷۸	۲	۱۱۷	۲	۱۵۶	۴	۱۹۵	۴	۲۳۴	۲	۲۷۳	۲						

